

การส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของ
นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติ

ผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

The Promotion of English for Communication and Tourism
of the High School Students in the Area of Pataem National
Park in Kongchiam District of UbonRatchathani Province

โดย

รองศาสตราจารย์ ดร.มาลี ไชยเสนา และคณะ

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ข
สารบัญ.....	ค
สารบัญตาราง.....	จ
บทที่	
1 บทนำ.....	1
ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	5
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	9
แผนยุทธศาสตร์การยกระดับการใช้ภาษาอังกฤษ.....	9
การวิเคราะห์ความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษ.....	13
การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	17
หลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร.....	20
การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษ.....	22
แนวคิดเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว.....	25
บริบทอุทยานแห่งชาติผาแต้ม.....	34
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	45
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	50
กลุ่มเป้าหมาย.....	50
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	54
วิธีดำเนินการวิจัย.....	54
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	61
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	63

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
ความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนโรงเรียน มัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี.....	64
ความต้องการเชิงเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของ นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี.....	75
การสร้างและการพัฒนาเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของ นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี.....	86
ผลการตรวจสอบและประเมินคุณภาพบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว ของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี.....	102
5 อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ.....	111
อภิปรายผลการวิจัย.....	111
ข้อเสนอแนะ.....	115
บรรณานุกรม.....	116
ภาคผนวก.....	121

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสนใจและความต้องการเชิงเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว และเพื่อสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม ผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ และบุคลากรองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รวมจำนวน 150 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์และแบบสังเกต สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือร้อยละ ค่าเฉลี่ยและ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า

นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจและความต้องการเชิงเนื้อหาในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวในเรื่องประวัติความเป็นมาของอำเภอโขงเจียม ชนเผ่าดั้งเดิม ที่ตั้งและอาณาเขต ผาแต้ม ภาพเขียนโบราณ พิธีกรรม ประเพณีแห่เทียนพรรษา หมอลำ เครื่องจักสาน ส้มตำ และการบอกเส้นทาง เนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวแบ่งออกเป็นสัดส่วน เรียงลำดับตามความสำคัญเป็นหน่วยย่อยจำนวน 11 ด้านได้แก่ 1) ด้านประวัติศาสตร์ของอำเภอโขงเจียม 2) ด้านประชากร 3) ด้านลักษณะภูมิศาสตร์กายภาพของอำเภอโขงเจียม 4) ด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจทางธรรมชาติ 5) ด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นโบราณสถาน 6) ด้านวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น 7) ด้านประเพณีในท้องถิ่น 8) ด้านการละเล่นและการแสดงพื้นเมือง 9) ด้านสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกคือ 10) ด้านอาหารพื้นเมืองและ 11) ด้านบริบทการสนทนาที่จำเป็นในการท่องเที่ยว องค์ประกอบของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว แบ่งเนื้อหาออกเป็น 7 ส่วน ดังนี้ 1) Learning Objectives 2) Reading Passage 3) Conversation 4) Vocabulary 5) Structure 6) Practices 7) Production and Evaluation ผลการประเมินคุณภาพบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวจากผู้เชี่ยวชาญ พบว่า โดยภาพรวมบทเรียนภาษาอังกฤษมีความเหมาะสมในระดับมาก

ABSTRACT

The research aimed to study the needs for the English lesson contents for communication and tourism and to construct the English lessons for communication and tourism of the high school students in the area of Pataem in Kongchiam district of Ubon Ratchathani province. The target groups used in the study were the high school students in the area of the Pataem National Park, entrepreneurs related to tourism, foreign tourists and staff of the local administrative organizations. The research instruments were a questionnaire, an interview and an observation. Statistics used in data analysis were percentage, mean and standard deviation.

The research findings were as follows.

The majority of the students had an interest and needs for the contents in English for communication and tourism. Their needs were found in the following: history of Kongchiam district, indigenous people, location and boundary, Pataem painting, ancient painting, rituals, the Candle Festival, folk performance locally known as 'Morlum', basketry, green papaya salad, and the ways to describe the directions. The contents of the English lessons for communication and tourism can be divided into 11 parts: 1) history of Kongchiam, 2) population, 3) physical topography, 4) natural tourist sites, 5) ancient sites, 6) the way of life of the locals, 7) local traditions, 8) local performance and show, 9) local products and souvenirs, 10) local foods and 11) the necessary conversation context. The components of the English lessons are divided into seven parts: 1) learning objectives, 2) reading passage, 3) conversation, 4) vocabulary, 5) structure, 6) practice and 7) production and evaluation. The English lessons in the study which were evaluated were found to be suitable at a high level.

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

การท่องเที่ยวเป็นกิจกรรมพื้นฐานที่มนุษย์ต้องการที่สุด รัฐบาลทุกประเทศและมนุษย์ทุกคนควรส่งเสริมสนับสนุน เป็นการเปิดโลกทัศน์ที่ทำให้มนุษย์มีทัศนคติกว้างไกล ผ่อนคลายความเครียด เกิดความสนุกสนาน เป็นการพักผ่อน อีกทั้งยังสร้างความเข้าใจอันดีและสัมพันธ์ภาพระหว่างมนุษยชาติ มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมระหว่างชนในชาติและนานาชาติ ส่งผลให้เกิดความเข้าใจอันดีระหว่างกัน การท่องเที่ยวจึงนับว่าเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญในปัจจุบัน และถือว่าเป็นอุตสาหกรรมการให้บริการชนิดหนึ่งที่ลงทุนค่อนข้างต่ำ แต่สร้างมูลค่าเพิ่ม (Added Value) ที่สูง ดังนั้น ทุกประเทศทั่วโลกจึงมีการส่งเสริมการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น (กฤษฎา ยอดมงคลและคณะ 2547) เพื่อมุ่งเน้นให้เกิดรายได้เข้าประเทศ ทำให้อุตสาหกรรมท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น มีการเจริญเติบโตขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเห็นได้จากการเจริญเติบโตของแหล่งท่องเที่ยวใหม่ๆ เกิดขึ้น รวมทั้งการพัฒนาด้านเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการธุรกิจท่องเที่ยว ตลอดจนการลงทุนด้านสิ่งอำนวยความสะดวกและบริการด้านการท่องเที่ยวจำนวนมาก สำหรับประเทศไทยการท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อการเพิ่มรายได้แก่ประชาชาติ กล่าวคือ เป็นแหล่งที่มาของรายได้เข้าประเทศในรูปแบบเงินตราสกุลต่างๆ อันได้จากการประกอบธุรกิจและบริการการท่องเที่ยว

จากการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยวตลอดระยะเวลา 20 ปีที่ผ่านมาทำให้ภาษาอังกฤษทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้นในฐานะภาษาต่างประเทศที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการและให้บริการในธุรกิจด้านนี้ ฉะนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาต่างประเทศที่มีความสำคัญและมีประโยชน์ที่สุดในธุรกิจการท่องเที่ยว (ผาณิตบุญยะวรรณ 2542) รัฐบาลจึงมีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศ จากนโยบายดังกล่าว การพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้มีคุณภาพในด้านการบริการและการดูแลทรัพยากรการท่องเที่ยว เป็นภารกิจที่ต้องดำเนินการโดยเร่งด่วน ตัวอย่างเช่น การจัดตั้งโครงการยุวอาสาสมัครเพื่อต้อนรับนักท่องเที่ยวประจำท้องถิ่น ซึ่งเป็นโครงการที่การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยได้จัดทำขึ้น เพื่อเป็นการกำหนดแนวทางและโครงการต่างๆ เพื่อพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยว โดยส่งเสริมให้บุคลากรในท้องถิ่น คือ เยาวชนและประชาชนทั่วไป นักเรียน นักศึกษาอาชีวศึกษา กลุ่มการศึกษานอกโรงเรียน กลุ่มพัฒนาชุมชนให้มีส่วนร่วมในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การช่วยเหลือนักท่องเที่ยว ฯลฯ ซึ่งโครงการดังกล่าวจะเป็นตัวอย่างอันดีที่จะกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยว ให้กับหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวางและยั่งยืนต่อไป เพื่อเป็นการส่งเสริมให้บุคลากรเกิดความรัก ความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเองและเป็นแกนนำในการพัฒนาและสร้างสรรค์ประโยชน์ให้แก่ท้องถิ่นของตนเอง

จากการดำเนินการดังกล่าว จุดมุ่งเน้นที่สำคัญของการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ คือ การอำนวยความสะดวกให้กับนักท่องเที่ยวในเรื่องของภาษาสำหรับการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวและนักเรียนใน

ท้องถิ่นมีความรู้ในการใช้ภาษาต่างประเทศในระดับที่สามารถสื่อสารได้รู้เรื่องสื่อความได้ตรงตามวัตถุประสงค์ โดยเฉพาะประชาชนและนักเรียนที่อยู่ในแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น ควรจะมีความรู้ภาษาต่างประเทศอย่างน้อยในระดับพื้นฐาน สำหรับให้ข้อมูลนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่ต้องการข้อมูลที่จะเป็นการให้บริการนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศโดยทั่วไป เช่น การบอกทิศทาง การอธิบาย การให้ข้อมูลเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยวและการเดินทาง เป็นต้น

ภาษาอังกฤษจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งภายในและภายนอกประเทศ เพราะในปัจจุบันนี้ ชาวต่างประเทศที่เดินทางมาเยือนประเทศไทยหรือชาวไทยที่เดินทางไปต่างประเทศหากผู้นั้นมีความรู้ความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษก็จะทำให้การเดินทาง การติดต่อประสานงาน หรือ การเที่ยวชมเมืองต่างๆ มีความสะดวกรวดเร็วยิ่งขึ้น เพราะระบบการติดต่อสื่อสารด้านการท่องเที่ยวในฐานะข้อมูลสากล นิยมใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลาง ฉะนั้น เพื่อให้เยาวชนไทยมีขีดความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษสูงขึ้น ควรส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษในกลุ่มเยาวชน ควรได้เน้นให้เยาวชนได้มีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในสถานการณ์ที่จำเป็น สามารถสื่อสารกับชาวต่างประเทศที่มาเยือนได้ ทั้งการสนทนาพื้นฐานในชีวิตประจำวัน หรือการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเฉพาะกิจต่างๆ ทั้งนี้หากเยาวชนไทยที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นที่นิยมของชาวต่างประเทศ มีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาดีขึ้นก็จะมีส่วนช่วยในการประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวในท้องถิ่นให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างทั้งทางตรงและทางอ้อม

จากการศึกษาสภาพการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่นในปัจจุบัน ยังพบว่า จุดอ่อนของคนไทยคือการใช้ภาษาอังกฤษในเวทีต่างๆ ได้ ไม่ว่าจะเป็นภาษาอังกฤษธุรกิจ การค้า การบริการ การท่องเที่ยว การแพทย์ ฯลฯ ซึ่งถือว่ายังต้องพัฒนาอีกมากเมื่อเทียบกับประเทศอาเซียนอื่นๆ อย่าง สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซียและฟิลิปปินส์คนไทยส่วนใหญ่ประสบปัญหาอุปสรรคบางประการ เช่น เยาวชนในแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นขาดโอกาสในการฝึกฝนทักษะกระบวนการคิด การใช้ภาษาสื่อสารและเรียนรู้วัฒนธรรมของภาษาที่ตนศึกษาอยู่ มิได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงและจากสถานการณ์ที่เป็นจริง ทำให้เยาวชนในแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้อย่างเหมาะสม โดยเฉพาะการใช้ภาษาทางสังคม ภาษาท่าทาง การแสดงออก ไม่มีการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่เปิดโอกาสให้เยาวชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นหรือพัฒนา จึงเป็นผลให้เยาวชนในแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ การสื่อสารภาษาต่างประเทศที่ดี เยาวชนจะต้องมีโอกาสดูฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุดและในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษต้องสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของเจ้าของภาษา จึงควรประกอบไปด้วยกิจกรรมที่หลากหลายทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษาและกิจกรรมการฝึกเยาวชนได้รู้วิธีเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย อันจะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner-independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning)

แหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่นภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมีหลายแห่ง โดยเฉพาะตามแนวเขตชายแดน ไทย-ลาว ได้แก่ อำเภอเชียงคาน จังหวัดเลย อุทยานแห่งชาติภูผาเทิบ จังหวัดมุกดาหารและอุทยานแห่งชาติผาแต้ม จังหวัดอุบลราชธานี โดยเฉพาะอุทยานแห่งชาติผาแต้มเป็นสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่นที่มีชาวต่างประเทศเดินทางมาท่องเที่ยวเป็นจำนวนมากเช่น จำนวนนักท่องเที่ยวชาว

ต่างประเทศและนักท่องเที่ยวทั่วไปเดินทางมาท่องเที่ยวในอุทยานแห่งชาติผาแต้ม จังหวัดอุบลราชธานี ในปี 2553 จำนวน 215,197 คน (สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 9 2553: 11-13) เนื่องจากเป็นสถานที่ท่องเที่ยวอยู่ติดชายแดน จึงเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศเพราะสามารถเดินทางไปท่องเที่ยวต่อในประเทศเพื่อนบ้านได้ อีกทั้งแหล่งท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มยังมีสถานที่ท่องเที่ยวมากมายที่เป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวเช่น ภาพเขียนโบราณ ผาชนะได น้ำตกแสงจันทร์ น้ำตกสร้อยสวรรค์ และเสาเฉลียง เป็นต้น ซึ่งสถานที่ท่องเที่ยวเหล่านี้ได้ถูกนำไปเผยแพร่ทั้งในรูปสื่อสิ่งพิมพ์ รายการโฆษณาทางสถานีวิทยุและโทรทัศน์ จึงพบว่าในแต่ละปีมีตัวเลนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศมาเที่ยวยังสถานที่ดังกล่าวเพิ่มมากขึ้นทุกปี แต่จากการมาเที่ยวของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศพบว่ามีปัญหาในการสื่อสารกับคนในท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ดังกล่าวงานวิจัยของประกอบ ผลงาน (2545) ได้ทำการวิจัยการศึกษา เรื่องเจตคติและความประทับใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ได้มาเยือนประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมชาวต่างชาติมีเจตคติที่ดีและความประทับใจ ต่อประเทศไทย โดยเฉพาะในด้านวัฒนธรรม ประเพณีไทย แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และอาหารไทยตามลำดับ ส่วนปัญหาและความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ พบว่ามีปัญหาในด้านการสื่อสารกับคนในท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องโดยความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ คือ ต้องการให้รัฐบาลและผู้เกี่ยวข้องแก้ไขปัญหาดังกล่าว เช่น การจัดให้มีผู้ที่มีความรู้ ทางด้านภาษาอังกฤษให้เพียงพอต่อการให้บริการนักท่องเที่ยวต่างชาติและนอกจากนี้ประชาชนที่อาศัยในแหล่งท่องเที่ยวยังมีความสนใจและความต้องการในเนื้อหาที่เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเป็นภาษาอังกฤษ ดังงานวิจัยของอรดา โอภาสรัตนกร, ชไมพร พุทธรัตน์ และทิพวรรณ ทองขุนดำ (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการของประชาชนบ้านศิรีวงในการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบความต้องการในประเด็นของการสนทนา คือ ชาวบ้านศิรีวง จังหวัดนครศรีธรรมราชที่มีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีความรู้ในประเด็นของการพูดคุยกับชาวต่างชาติในทักษะการฟัง และพูด โดยชาวศิรีวงส่วนใหญ่ต้องการเรียนหัวข้อทั่วไป เช่น การทักทาย ขอขอบคุณ กล่าวต้อนรับ แนะนำตัวเอง และถามความต้องการของนักท่องเที่ยว เพราะชาวบ้านส่วนใหญ่ต้องการแสดงออกถึงมารยาทสากล และความเป็นเจ้าบ้านที่ดีด้วยการสร้างสัมพันธภาพและมิตรกับชาวต่างชาติ ส่วนหัวข้อที่ชาวบ้านต้องการอ่าน และเขียนมากที่สุดคือข้อควรปฏิบัติ และไม่ควรปฏิบัติในชุมชนเพราะชาวไทยและชาวต่างชาติมีวัฒนธรรมที่แตกต่างกันดังนั้นเยาวชนหรือนักเรียนที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่นในพื้นที่ต่างๆจึงควรจะต้องได้ฝึกการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่เน้นให้เยาวชนสามารถใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้อง

อุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอลือโขง จังหวัดอุบลราชธานี เป็นอุทยานแห่งชาติ ลำดับที่ 74 ของประเทศไทย มีเนื้อที่ประมาณ 340 ตารางกิโลเมตรหรือ 212,500 ไร่ ตั้งอยู่ในพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าดงภูโหล่น ท้องที่อำเภอลือโขง อำเภอสว่างเมืองใหม่และอำเภอลือโขง จังหวัดอุบลราชธานี (กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช. 2535 : 277-279) เป็นหน่วยงานสังกัดส่วนภูมิภาค สังกัดสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ 9 (อุบลราชธานี) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ในอดีตชาวบ้านท้องถิ่นทำกินในบริเวณใกล้เคียงพื้นที่ป่าภูผา น้อยคนนักที่จะเดินทางเข้าไปในป่าแห่งนี้ เนื่องจากมีความเชื่อว่า “ผาแต้มเป็นเขตต้องห้าม ภูผาเหล่านั้นมีความศักดิ์สิทธิ์นักเป็นภูผาแห่งความตาย ใครล่วงล้ำเข้าไปมัก

มีอันเป็นไปอาจเจ็บไข้ หรือเป็นอันตรายถึงชีวิต” ปัจจุบัน พื้นที่ป่าภูผาแต้ม ได้ถูกเปิดเผยจนเป็นที่รู้จักทั่วไป เมื่อคณะอาจารย์และนักศึกษาจากภาควิชามานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้มาทำการสำรวจค้นพบภาพเขียนสีโบราณสมัยก่อนประวัติศาสตร์ที่ผาแต้ม ในท้องที่บ้านกุ่ม ตำบลห้วยไผ่ อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี ประกอบกับสภาพป่าในบริเวณใกล้เคียงยังมีความอุดมสมบูรณ์อยู่ จึงได้ทำหนังสือบันทึกจากภาควิชาลงวันที่ วันที่ 26 พฤษภาคม 2524 เสนอต่อกองอุทยานแห่งชาติ กรมป่าไม้ ขอให้จัดตั้งป่าภูผาในบริเวณผาแต้มเป็นอุทยานแห่งชาติ กองอุทยานแห่งชาติได้บันทึกสั่งการ ลงวันที่ 27 พฤษภาคม 2524 ไปทำการสำรวจหาข้อมูลเพิ่มเติมผลการสำรวจปรากฏรายงานตามหนังสืออุทยานแห่งชาติตงหินกองที่ กส 0708(ดก)/57 ลงวันที่ 28 สิงหาคม 2524 ว่า “ พื้นที่บริเวณที่ภาควิชามานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยศิลปากรเสนอขอให้จัดตั้งเป็นอุทยานแห่งชาติ อยู่ในบริเวณพื้นที่ป่าภูผาปรากฏภาพเขียนสีโบราณซึ่งมีคุณค่าทางประวัติศาสตร์ที่ผาแต้มสภาพป่าบริเวณใกล้เคียงยังไม่ถูกทำลายและมีจุดเด่นตามธรรมชาติที่สวยงาม การคมนาคมสะดวกเหมาะที่จัดอุทยานแห่งชาติ โดยเห็นควรผนวกบริเวณดังกล่าวเข้าเป็นส่วนหนึ่งของ อุทยานแห่งชาติตงหินกอง”กรมป่าไม้จึงมีคำสั่งกรมป่าไม้ที่ 1162/2524 ลงวันที่ 13 กันยายน 2524 ให้ไปดำเนินการควบคุมดูแลรักษาป่าภูผาโดยให้พิจารณาผนวกเข้ากับอุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ ทั้งนี้บริเวณภูผาดังกล่าวได้ถูกประกาศรวม กับบริเวณป่าใกล้เคียง ให้รวมกันเป็นป่าสงวนแห่งชาติตงภูโหล่นตามกฎกระทรวงฉบับที่ 603 (พ.ศ. 2516) ตามประกาศวันที่ 24 ตุลาคม 2526 และได้รับประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษหน้า 90 - 92 เล่มที่ 108 ตอนที่ 245 ลงวันที่ 31 ธันวาคม 2534 ให้เป็นอุทยานแห่งชาติผาแต้มเป็นอุทยานแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 นับเป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ 74 ของประเทศไทย อุทยานแห่งชาติผาแต้ม ตั้งอยู่ที่บริเวณบ้านหนองผือน้อย ตำบลห้วยไผ่ อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี ห่างจากตัวเมืองจังหวัดอุบลราชธานี ประมาณ 95 กิโลเมตร ณ บริเวณศูนย์บริการนักท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติผาแต้ม ซึ่งตั้งอยู่บนลานหินทรายของภูผาขาม ยังมีร้านอาหารประเภทอาหารตามสั่ง และอาหารท้องถิ่นจำพวกกุ้ง และปลาจากแม่น้ำโขงร้านค้าจำหน่ายของที่ระลึก และสินค้า OTOP ของหมู่บ้านรอบแนวเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม นอกจากนี้ ที่หมู่บ้านปากลา ซึ่งเป็นหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ทิศตะวันออกสุด ของประเทศไทย ยังใช้เป็นจุดวัดพิภคความกว้างสุดของ ประเทศไทยไปยัง ด่านเจดีย์สามองค์จังหวัดกาญจนบุรี

อุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นเฉพาะด้านสภาพพื้นที่ทางธรรมชาติและเป็นแหล่งอารยธรรมชุมชนเก่าแก่ที่สำคัญ ด้วยเป็นสถานที่ค้นพบภาพเขียนสีโบราณ อายุกว่า 3,000 ปี เป็นแหล่งเรียนรู้ด้านอารยธรรมวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของชุมชนโบราณริมฝั่งแม่น้ำโขงบริเวณผาแต้ม ภูผาขาม มีสถานที่ท่องเที่ยวสำหรับเที่ยวชมป่าสนที่ภูนาทาม เป็นจุดชมวิวพระอาทิตย์ขึ้นก่อนใครในสยามที่บริเวณผาชนะได สามารถเที่ยวชมวิวทิวทัศน์สองฝั่งโขงโดยการล่องเรือชมวิว สามารถเที่ยว

เล่นน้ำตกที่มีอยู่มากมายหลายแห่ง อาทิ น้ำตกสร้อยสวรรค์ น้ำตกแสงจันทร์ เทียวชมทุ่งดอกหญ้าานาม พระราชทาน ดุสิตา สร้อยสุวรรณา สรัสจันทร ฯลฯ จากการประเมินความพึงพอใจผู้มาใช้บริการด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติ 50 แห่ง ทั่วประเทศ จากนักท่องเที่ยวจำนวน 4,985 คน พบว่า สิ่งที่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศต้องการให้อุทยานแห่งชาติปรับปรุง คือต้องการให้มีป้ายบอกสถานที่เป็นภาษาอังกฤษ และมีบุคลากรที่มีความรู้ภาษาอังกฤษในการให้คำแนะนำแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ (กรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช 2547 : 1)

จากการประมวลถึงสภาพความจำเป็นและความต้องการในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่น ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นบุคลากรในสถาบันอุดมศึกษาในท้องถิ่นที่มีภารกิจสำคัญในด้านการบริการวิชาการแก่ชุมชน ตลอดจนผู้ร่วมวิจัยที่เป็นผู้มีความรู้ความเข้าใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่น จึงมีความต้องการที่จะศึกษาการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่น เป็นการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความก้าวหน้าทัดเทียมภูมิภาคอื่น จึงสนใจที่จะศึกษาวิจัยเรื่องดังกล่าว เพื่อใช้สร้างและเสริมความรู้ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนที่อาศัยอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่นตามแนวเขตชายแดนที่ได้รับความนิยมในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เพื่อให้มีบทเรียนในการฝึกทักษะภาษาอังกฤษที่สอดคล้องกับสภาพของแหล่งท่องเที่ยวในท้องถิ่น และความต้องการของนักเรียนในท้องถิ่นในวงกว้าง เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแก่นักเรียนและประชาชนในท้องถิ่น ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นและเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของนักเรียนและประชาชนในท้องถิ่น ให้มีความรู้ความสามารถในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษกับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวท้องถิ่นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อศึกษาความต้องการเชิงเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี
3. เพื่อสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี
4. เพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

ขอบเขตการวิจัย

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่

1. นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 130 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง ดังนี้
 - 1.1 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนโขงเจียมวิทยาคม จำนวน 100 คน
 - 1.2 นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โรงเรียนบ้านกุ่ม จำนวน 30 คนเหตุผลในการเลือกนักเรียนกลุ่มนี้เนื่องจากได้คัดเลือกจากนักเรียนที่มีบ้านพักอาศัยอยู่ในหมู่บ้านที่มีอาณาเขตติดต่อกับเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มเนื่องจากมีโอกาสดำเนินการให้คำแนะนำแก่นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มาท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม
2. ผู้ประกอบการที่ประกอบอาชีพเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม ได้แก่
 - 2.1 ตัวแทนผู้ประกอบการด้านที่พักและโรงแรม จำนวน 5 คน
 - 2.2 ตัวแทนผู้ประกอบการขายสินค้าที่ระลึก จำนวน 5 คน
3. ตัวแทนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศที่มาท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม จำนวน 5 คน
4. ตัวแทนบุคลากรสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม จำนวน 5 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

ผู้วิจัยกำหนดขอบเขตการศึกษาความต้องการเนื้อหาของบทเรียน ดังนี้

- 1.1 ประวัติศาสตร์ความเป็นมาของท้องถิ่น
- 1.2 ลักษณะภูมิศาสตร์ของท้องถิ่น
- 1.3 ประชากร ศาสนาและภาษาถิ่น
- 1.4 อาหารท้องถิ่น
- 1.5 วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น
- 1.6 ประเพณีและวัฒนธรรมที่สำคัญในท้องถิ่น
- 1.7 การละเล่นและการแสดงพื้นบ้าน
- 1.8 สินค้าและของที่ระลึก
- 1.9 สถานการณ์ที่เป็นบริบทในการสนทนาที่จำเป็นกับการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

2. ขอบเขตเนื้อหาของบทเรียนที่สร้างขึ้น

ผู้วิจัยได้สร้างบทเรียนภาษาอังกฤษในขอบเขตเนื้อหา ดังนี้

2.1 เป็นเนื้อหาทางการใช้ภาษาที่สอดคล้องกับการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีองค์ประกอบย่อยดังนี้

2.1.1 เข้าใจเรื่องที่อ่าน โดยสามารถอ่านเรื่องที่กำหนดให้ได้และตอบคำถามได้ถูกต้อง

2.1.2 ใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารตามสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างถูกต้องตามมารยาทสังคม สามารถสื่อสารได้อย่างเหมาะสมในสถานการณ์ต่างๆ เช่น พูดแนะนำตนเอง กรอบครัว กล่าวต้อนรับ ทักทาย ขอขอบคุณ ขอโทษ กล่าวลา เป็นต้น

2.1.3 ใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิสัมพันธ์ได้ถูกต้อง เหมาะสมกับระดับคุณภาพบุคคลและมารยาททางสังคม

2.1.4 ใช้ภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานในการสื่อสารเพื่อการท่องเที่ยวและเชื่อมโยงกับการเรียนรู้วิชาชีพและวิชาอื่นๆ โดยสามารถบอกความหมายของศัพท์และรายละเอียดของสิ่งที่เรียนรู้เป็นภาษาอังกฤษได้

2.1.5 รู้จักแสวงหาวิธีการเรียนภาษาอังกฤษที่เหมาะสมกับตนเอง โดยใช้สื่อสารการเรียนรู้ เพื่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพ การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสร้างความร่วมมือและการอยู่ร่วมกันในสังคม

2.2 ความต้องการเชิงเนื้อหาบทเรียนด้านการท่องเที่ยวในท้องถิ่นของเยาวชนในท้องถิ่น

2.3 ลักษณะเนื้อหาและกิจกรรมที่เอื้อต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

ขอบเขตด้านเวลา

ใช้เวลาในการวิจัยโดยประมาณ 1 ปี

ขอบเขตด้านพื้นที่

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ทำการศึกษากับนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มคือโรงเรียนโขงเจียมวิทยาคม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

2. ได้บทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวในท้องถิ่นที่สอดคล้องกับความสนใจและความต้องการของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

3. นักเรียนที่อาศัยอยู่ในเขตแหล่งท่องเที่ยวตามแนวชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ใช้บทเรียนภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือในการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวในท้องถิ่นที่สอดคล้องกับความต้องการและสภาพของท้องถิ่น

4. องค์กรปกครองท้องถิ่น ชุมชนและผู้สนใจสามารถนำบทเรียนภาษาอังกฤษไปใช้เป็นเครื่องมือในการพัฒนาศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่นและตนเอง ให้มีความรู้ความสามารถทางภาษาอังกฤษในด้านสื่อสาร อันจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของท้องถิ่นต่อไป

นิยามศัพท์เฉพาะ

บทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว หมายถึง เนื้อหาหรือส่วนของเนื้อหาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสารและการท่องเที่ยวในท้องถิ่นเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม เพื่อการฝึกฝนทักษะด้านการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม

เนื้อหาบทเรียน หมายถึง เนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มใน 11 ด้าน 11 ประเด็นได้แก่ 1) ด้านประวัติศาสตร์ของอำเภอโขงเจียม คือ เรื่องประวัติความเป็นมาของอำเภอโขงเจียม 2) ด้านประชากรคือเรื่องชนเผ่าดั้งเดิม 3) ด้านลักษณะภูมิศาสตร์กายภาพของอำเภอโขงเจียม คือ เรื่องที่ตั้งและอาณาเขต 4) ด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจทางธรรมชาติคือ เรื่องผาแต้ม 5) ด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นโบราณสถานคือ เรื่องภาพเขียนโบราณ 6) ด้านวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นคือ เรื่องพิธีกรรม 7) ด้านประเพณีในท้องถิ่นคือ เรื่องประเพณีแห่เทียนพรรษา 8) ด้านการละเล่นและการแสดงพื้นเมืองคือ เรื่องหมอลำ 9) ด้านสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกคือ เรื่องเครื่องจักสาน 10) ด้านอาหารพื้นเมืองคือ เรื่องส้มตำ และ 11) ด้านบริบทการสนทนาที่จำเป็นในการท่องเที่ยวคือ เรื่องการบอกเส้นทาง

การส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษ หมายถึง การส่งเสริมความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษทั้ง 4 ด้านคือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการนำภาษาอังกฤษไปใช้เพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวได้

นักเรียน หมายถึง นักเรียนที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นของโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม

โรงเรียน หมายถึง โรงเรียนมัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่ใกล้เคียงในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำเสนอตามลำดับดังนี้

แผนยุทธศาสตร์ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของประชากรไทย เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ(พ.ศ. 2548-2558)

แผนยุทธศาสตร์ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของประชากรไทยเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ(พ.ศ. 2548 – 2558) มีรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านภาษาอังกฤษ ดังนี้ (กระทรวงศึกษาธิการ 2549)

ความเป็นมาของการส่งเสริมความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและการจัดทำแผนยุทธศาสตร์

พ.ศ. 2534 เปิดโรงเรียนนานาชาติเสรีและให้นักเรียนไทยเข้าเรียน ในปี พ.ศ. 2538 นโยบายภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ 1 สอนตั้งแต่ประถมศึกษา ปี พ.ศ. 2546-2547 อนุมัติโครงการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ สำหรับ 30 จังหวัด วงเงิน 350 ล้านบาทและอนุมัติการจัดตั้งศูนย์พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ (ศสข.) สังกัด สกอ. 2548-2549 สำนักงบประมาณอนุมัติงบประมาณพัฒนาต่อเนื่องอีก 2 ปี วงเงิน 490 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2548 กระทรวงศึกษาธิการแต่งตั้งคณะทำงานยกร่างแผนยุทธศาสตร์ระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษของประชากรไทย หลอมรวมข้อเสนอจากการประชุมโต๊ะกลม แผนยุทธศาสตร์เดิมและแผนยุทธศาสตร์ของ สกอ.

การวิเคราะห์สภาพและปัญหา

รัฐบาลและสังคมเห็นความสำคัญ นโยบายชัดเจน แต่ขาดการสนับสนุนอย่างต่อเนื่องหลักสูตรครอบคลุมสากล แต่มีปัญหาในการนำสู่การปฏิบัติในสถานศึกษาที่ขาดความพร้อมการเรียนการสอนไม่บูรณาการทักษะ ผักปฏิบัติจริงไม่เพียงพอ วิธีเรียนไม่หลากหลายและไม่สอดคล้องกับพื้นฐานผู้เรียน ไม่ต่อยอดระหว่างระดับมีโรงเรียนและรูปแบบการเรียนการสอนที่ได้ผลหลายรูปแบบ (นานาชาติ, EP, MiniEP, ผู้เรียนที่มีความสามารถพิเศษ, การศึกษานอกโรงเรียน, หลักสูตร on-line) แต่จำนวนจำกัด ค่าใช้จ่ายสูง นอกจากนี้ยังขาดแหล่งเรียนรู้ และ

บรรยากาศในสังคมยังไม่เอื้ออำนวยต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ครูขาดการสนับสนุน มีข้อจำกัดในการพัฒนาหลักสูตร การทำแผนการสอน สื่อที่ผลิตเองไม่มีคุณภาพ จำนวนนักเรียนต่อห้องมาก ครูประจําร้อยละ 80 สอนไม่ตรงวุฒิร้อยละ 52 พื้นฐานภาษาต้องปรับปรุง มีภาระมาก ขาดการพัฒนา ผู้เรียนได้เรียนทุกคนแต่ผลสัมฤทธิ์ต่ำในทุกระดับ อยู่ในเกณฑ์ต้องปรับปรุงกว่าร้อยละ 50 ในทุกระดับและจำนวนไม่น้อยมีเจตคติไม่ดีต่อภาษาอังกฤษ

เป้าหมายของแผนยุทธศาสตร์

1. ประชากรไทยสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อแสวงหาความรู้ความบันเทิง เพื่อการประกอบอาชีพ และโอกาสพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
2. ผู้สำเร็จการศึกษาภาคบังคับสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และแสวงหาความรู้ได้ ผู้สำเร็จการศึกษามัธยมศึกษาตอนปลาย สามารถใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการประกอบอาชีพและศึกษาต่อ
3. ผู้สำเร็จอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อหาความรู้ ศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และเพื่อการประกอบอาชีพ
4. ผู้อยู่ในวัยแรงงานสามารถใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและประกอบอาชีพได้

แผนยุทธศาสตร์การยกระดับความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ผลักดันให้การยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษเป็นวาระแห่งชาติ

- 1.1 ประกาศปี ๒๕๕๙ เป็นปีแห่งการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ตามด้วยทศวรรษแห่งการเรียนรู้ กำหนดเป้าหมายและเกณฑ์มาตรฐานในแต่ละช่วงอย่างชัดเจนสำหรับกลุ่มเป้าหมายต่างๆ
- 1.2 ปรับระบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษในโรงเรียน นอกโรงเรียน และตามอัธยาศัย พร้อมเป้าหมายสถานศึกษาและพื้นที่ในแต่ละช่วง
- 1.3 จัดมหกรรมวิชาการส่วนกลางและภูมิภาคเพื่อจุดประกาย และสร้างความเชื่อมั่น
- 1.4 รมรณรงค์ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หน่วยงานภาครัฐและเอกชนสนับสนุน ร่วมลงทุน
- 1.5 กำหนดให้การใช้ภาษาอังกฤษเป็นเป้าหมายการพัฒนาบุคลากรและเงื่อนไขการเข้าสู่ตำแหน่ง
- 1.6 กำหนดมาตรการจูงใจและระดมทรัพยากร

ยุทธศาสตร์ที่ 2 เร่งปรับปรุงหลักสูตรและพัฒนาระบบสนับสนุนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

2.1 หลักสูตร มีการปรับมาตรฐานหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เหมาะสมและมี performance indicators ที่ชัดเจน พัฒนาหลักสูตรภาษาอังกฤษในงานอาชีพ ปรับหลักสูตรอาชีวศึกษาและอุดมศึกษาให้มีภาษาอังกฤษเพื่อการอาชีพเพิ่มขึ้นพัฒนาหลักสูตรสำหรับกลุ่มเป้าหมายพิเศษ

2.2 สนับสนุนครูให้ปรับการเรียนการสอนและจัดกลุ่มผู้เรียนขนาดไม่เกิน 30 คน ด้วย มีศูนย์บริการหลักสูตร สื่อ แบบเรียน แนวทางจัดการเรียนการสอน เครื่องมือประเมินผล บริการให้คำปรึกษา on-line Self-Access Center ในสถานศึกษา และในเครือข่ายสถานศึกษาระบบ on-line/off-line

2.3 สนับสนุนกิจกรรมในหลักสูตร/เสริมหลักสูตรอย่างกว้างขวาง English Camp, English Club การประกวด การแข่งขัน การแสดงละคร

2.4 วิเคราะห์ความเหมาะสมของแบบเรียนในตลาด ร่วมกับสำนักพิมพ์ต่างประเทศพัฒนาแบบเรียนที่เหมาะสมกับวัฒนธรรมไทย

2.5 ปรับปรุงระบบวัดผลประเมินผลในห้องเรียน ระบบทดสอบมาตรฐานระดับชาติและระบบทดสอบเข้ามหาวิทยาลัยให้สอดคล้องกับหลักสูตร

2.6 จัดให้มีการประเมินผลผู้เรียนที่สำเร็จช่วงชั้นที่ ๒,๓,๔, ปวช., ปวส. และปริญญาตรี เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงการเรียนการสอน

2.7 วางระบบส่งเสริมผู้มีความสามารถพิเศษ เช่นโปรแกรมพัฒนาศักยภาพ การเทียบโอนผล การเรียนและประสบการณ์ ทักษะต่อ การแลกเปลี่ยนต่างประเทศ

2.8 ปรับปรุงรายการวิทยุ และรายการโทรทัศน์เพื่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับกลุ่มเป้าหมายทุกระดับ

2.9 จัดระบบการเรียนรู้ภาษาอังกฤษด้วยตนเองเพื่อเสริมและเป็นทางเลือกสำหรับผู้เรียน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การวางระบบคัดสรรและพัฒนาครูสอนภาษาอังกฤษให้ได้มาตรฐาน

3.1 กำหนดเกณฑ์มาตรฐานครูสอนภาษาอังกฤษ จัดให้มีการประเมิน และระบบข้อมูลรายบุคคลเพื่อการพัฒนาที่ต่อเนื่อง เป็นระบบ

3.2 กำหนดให้ครูบรรจุใหม่ผ่านเกณฑ์ และสนับสนุนการพัฒนาครูประจำการทั้งรัฐ เอกชนอย่างต่อเนื่องเพื่อเข้าสู่มาตรฐาน ผ่านสถาบันและหลักสูตรที่ผ่านการรับรอง (อาจเริ่มบางระดับก่อน เช่น ป.๔, ม.๑, ม.๔) ทั้งนี้อาจสนับสนุนในรูปของคู่มือเพื่อให้ครูพัฒนาตนเอง

3.3 เสริมความเข้มแข็งของ ERIC เพื่อพัฒนาเครือข่ายครู และสนับสนุนการปฏิบัติงานของครู ำจรงครุมาลดการการสอนของวิทยากร และจ้างผู้เชี่ยวชาญต่างประเทศประจำทุกจังหวัด

3.4 เชื่อมโยงการพัฒนาผ่านเกณฑ์กับการประเมินวิทยฐานะ และมาตรการจูงใจอื่นๆ

3.5 สนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาให้ปรับปรุงหลักสูตรผลิตครูให้ได้มาตรฐาน

3.6 อำนวยความสะดวกให้สถานศึกษาที่มีความพร้อมและความจำเป็นได้จ้างครูต่างประเทศที่มีคุณสมบัติเหมาะสมสอนในโรงเรียน

3.7 ปรับเงื่อนไขการจ้างที่เหมาะสม

3.8 สนับสนุนให้โรงเรียนเอกชน ๑๕ (๒) สามารถจ้างครูเข้าสอนในโรงเรียนทั่วไป

3.9 จัดหน่วยงานประสานการจัดหา คัดสรร เพื่อจ้างครูต่างประเทศจากมหาวิทยาลัย สถาบันภาษาและประเทศต่างๆ เช่น อินเดีย ฟิลิปปินส์

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความพร้อมให้แก่สถานศึกษาในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

4.1 พัฒนาโรงเรียนต้นแบบในทุก สพฐ. เพื่อเป็นต้นแบบในการพัฒนาโรงเรียนทั่วไป และขยายเครือข่ายการพัฒนาอย่างเป็นระบบ

4.2 พัฒนาโรงเรียนทั่วไปเพื่อส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษทั้งระบบโดยกำหนดเป้าหมายในแต่ละปี

4.3 สนับสนุนการขยายโรงเรียน Mini EP, โรงเรียน EP และ โปรแกรมสำหรับผู้ที่มีความสามารถพิเศษ ในทุกจังหวัด

4.4 ขยายและปรับปรุงการจัดการอบรมภาษาอังกฤษสำหรับประชาชนนอกระบบโรงเรียนอย่างกว้างขวาง

4.5 พัฒนาเครื่องมือในการใช้ภาษาอังกฤษในการเรียนและการทำงาน เช่น คู่มือช่วยการพูดและการฟัง คู่มือช่วยการอ่าน คู่มือช่วยการเขียน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ปรับระบบบริหารจัดการให้เอื้อต่อการส่งเสริมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

5.1 จัดตั้งสถาบันส่งเสริมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทำหน้าที่ ดูแล ส่งเสริมสนับสนุน การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ทั้งระบบ ดำเนินการพัฒนา วิจัย ประเมินผล เกี่ยวกับหลักสูตร สื่อ การวัดผล วางแผนพัฒนาครู อำนวยความสะดวกเรื่องครูต่างประเทศ จัดระบบจัดการความรู้ ตลอดจนจัดบริการ English Service Center

5.2 สนับสนุนให้สถาบันทดสอบแห่งชาติเป็นศูนย์ทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ และให้การรับรองในทุกระดับ

5.3 สร้างเครือข่าย Internship in English สำหรับนักเรียนนักศึกษา

5.4 ประสานความร่วมมือกับต่างประเทศในลักษณะรัฐบาลต่อรัฐบาล เพื่อการพัฒนาภาษาอังกฤษอย่างต่อเนื่อง

5.5 แต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการยกระดับความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษตามแผนยุทธศาสตร์เพื่อติดตามและปรับปรุง

การวิเคราะห์ความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษ (Need Analysis)

การวิเคราะห์ความจำเป็นในการเรียนภาษาอังกฤษ มีความสำคัญต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพราะการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียน ต้องมีการรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับความจำเป็นเพื่อระบุความจำเป็นในการใช้ภาษาและใช้ข้อมูลที่ได้มาในการจัดลำดับความสำคัญและความสำคัญเพื่อนำมาแบ่งชี้ข้อมูลจำเพาะในการเรียน ดังนั้นการจัดทำการสำรวจความจำเป็นและความต้องการเรียนหรือการใช้ภาษาอังกฤษนั้นจึงต้องสอบถามและวิเคราะห์ข้อมูลของกลุ่มเป้าหมายด้านความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษ(Necessities) ความขาดแคลน(Lacks) และความต้องการ (Wants) เพื่อที่จะได้ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อสถานการณ์เป้าหมาย (Target Needs) และความต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียน (Learner Needs) ทั้งนี้การจัดการสอบถามความต้องการเรียนภาษาอังกฤษนั้น จำเป็นต้องสำรวจทักษะทั้ง 4 ทักษะคือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียนที่ผู้เรียนต้องการในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน จากนั้นจึงนำผลจากการวิเคราะห์ความจำเป็นและความต้องการการเรียนภาษาอังกฤษ

มาจัดทำแบบเรียนสำหรับกลุ่มเป้าหมายหรือออกแบบหลักสูตรเพื่อให้เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายที่มีความต้องการทางการใช้ภาษาอังกฤษที่ต่างกันออกไป การสำรวจความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการนั้น เป็นแนวทางการจัดเตรียมการสอนภาษาแบบใหม่ก่อนเกิดการเรียนการสอนในแต่ละครั้ง แต่อย่างไรก็ตามผู้สอนสามารถสอบถามถึงความต้องการของผู้เรียนได้อย่างไม่เป็นทางการ เพื่อให้ผู้สอนบรรลุถึงความต้องการของผู้เรียนที่แท้จริงในขณะเกิดการเรียนการสอนและสามารถสำรวจซ้ำได้อีกตามความจำเป็น (Hutchinson&Waters 1987; Iwa 1999) การสำรวจความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษโดยทั่วไปนั้น เป็นการสำรวจความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้ในการออกแบบหลักสูตรการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน

หลักการวิเคราะห์ความจำเป็นในการใช้ภาษาอังกฤษ

การสำรวจความจำเป็นของการใช้ภาษาอังกฤษนั้นมีหลักการวิเคราะห์หลายประการเพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน ดังนี้

ในการวิเคราะห์ความต้องการด้านการใช้ภาษาอังกฤษนั้น West (1998) กล่าวว่า หลักการวิเคราะห์ความจำเป็นด้านการใช้ภาษาอังกฤษนั้นจะต้องวิเคราะห์ให้ครอบคลุมทั้งตัวผู้เรียนและสิ่งแวดล้อมที่มีผลต่อการเรียนรู้ด้วย หลักการของการวิเคราะห์ความต้องการด้านการใช้ภาษาอังกฤษประกอบด้วยหลักการวิเคราะห์ทั้ง 3 ด้าน คือ การวิเคราะห์ด้านความขาดแคลน ตามแนวทางของ Hutchinson & Waters (1987) ที่อ้างใน West (1998) กล่าวว่า การวิเคราะห์ด้านความขาดแคลนนี้นั้นสามารถแบ่งออกได้เป็นด้านย่อย 2 ด้านคือ

1. ความจำเป็นของการใช้ภาษาอังกฤษ (Necessities) เป็นความจำเป็นทางด้านการเรียน

ภาษาอังกฤษที่ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้เพื่อสามารถใช้ภาษาได้ถูกต้องและมีประสิทธิภาพในสถานการณ์เป้าหมายแต่ละสถานการณ์ Hutchinson&Waters ได้ให้ตัวอย่างของความจำเป็นที่ต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ การใช้ภาษาอังกฤษ ดังเช่น นักธุรกิจต้องการใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารระหว่างการทำงานในหัวข้อการเขียนจดหมายธุรกิจ การเขียนอีเมล การใช้ภาษาในการสื่อสาร ในการประชุม นอกจากนี้กลุ่มนักธุรกิจพวกนี้ยังอาจจะต้องรู้ความหมายโดยนัยของรูปประโยคหรือคำศัพท์ที่ใช้ในวงการธุรกิจ ดังนั้นการทราบว่าผู้เรียนแต่ละคนมีความจำเป็นของความต้องการการใช้ภาษาจึงเป็นการเริ่มต้นที่จะจัดการเรียนการสอนให้ตอบสนองความต้องการของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น

2. การระบุถึงความจำเป็นในการใช้ภาษาให้ตรงกับสถานการณ์และรูป

แบบการใช้ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกันตามลักษณะและการทำงานของแต่ละสาขาอาชีพยังไม่เพียงพอต่อการ

จัดการเรียนการสอนให้ตรงกับความต้องการของผู้เรียนและการใช้งานภาษาอังกฤษเฉพาะทาง ผู้สอนอาจจะต้องสำรวจความสามารถการใช้ภาษาอังกฤษที่มีอยู่ในขณะปัจจุบันของผู้เรียนเพื่อจะให้เห็นได้ว่า ผู้เรียนภาษาอังกฤษแต่ละคนนั้นมีความขาดแคลนภาษาอังกฤษ (Lacks) ที่จำเป็นในการทำงานอย่างไร Jordan (1997) กล่าวสนับสนุนว่า การวิเคราะห์ด้านความขาดแคลนนั้นทำให้ผู้วิเคราะห์เห็นถึงความแตกต่างระหว่างสถานการณ์ความรู้ของผู้เรียนในปัจจุบันและสถานการณ์เป้าหมาย อันจะทำให้ทราบถึงระดับทักษะทางภาษาที่ต้องจัดการเรียนการสอนและรูปแบบการเรียนที่จะช่วยให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จ

การวิเคราะห์ความรู้ทางภาษาอังกฤษขณะปัจจุบัน (Present Situation Analysis: PSA)

การวิเคราะห์ความรู้ทางภาษาอังกฤษขณะปัจจุบันนั้นเป็นแนวคิดอีกด้านหนึ่งที่ตรงกันข้ามกับการวิเคราะห์สถานการณ์ความรู้ทางภาษาอังกฤษเป้าหมาย(Dudly-Evan & St.John (1998) กล่าวว่าการวิเคราะห์สถานการณ์ความรู้ทางภาษาอังกฤษขณะปัจจุบัน ทำให้ผู้สอนประเมินได้ถึงจุดอ่อนและจุดแข็งด้านทักษะทางภาษาและประสบการณ์การเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียน Jordan (1997) กล่าวว่าแหล่งข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์สถานการณ์ความรู้ทางภาษาอังกฤษขณะปัจจุบันนั้นคือตัวผู้เรียน ลักษณะการเรียนการสอนและสถานที่ทำงานของผู้เรียน เพื่อให้ผู้สอนทราบว่าลักษณะภาษาอังกฤษทั้งทางหลักการใช้ภาษาและสถานการณ์การใช้ภาษาของผู้เรียนที่ใช้อยู่ในขณะนี้เป็นอย่างไรรวมถึงการทดสอบแบ่งระดับความสามารถทางภาษาก็สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์สถานการณ์ความรู้ทางภาษาอังกฤษขณะปัจจุบัน นอกจากนี้แหล่งข้อมูลเบื้องหลังของผู้เรียนแต่ละคนเช่น จำนวนปีที่เรียนภาษาอังกฤษ หรือระดับการศึกษาก็สามารถทำให้ผู้สอนทราบถึงสถานการณ์ความรู้ทางภาษาอังกฤษขณะปัจจุบันของผู้เรียนได้เช่นกัน (ฐมณต์ปวีร์ เพชรรัตน์(2555)

การวิเคราะห์ความต้องการในด้านการเรียนของผู้เรียน

การวิเคราะห์ความต้องการในด้านการเรียนของผู้เรียน(Wants or Learning Needs Analysis) West(1998) กล่าวว่าเป็นการวิเคราะห์ด้านกลยุทธ์หรือรูปแบบการเรียนที่ผู้เรียนสามารถใช้ในการเรียนเพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษาของผู้เรียน การวิเคราะห์ความจำเป็นในด้านการเรียนของผู้เรียนนั้นได้ใช้หลักการด้านการวิเคราะห์สถานการณ์ความรู้ของผู้เรียนในปัจจุบัน สถานการณ์ความรู้เป้าหมายที่ผู้เรียนต้องการ ความขาดแคลนทางด้านความรู้ภาษาในบางประการของผู้เรียนมาวิเคราะห์เพื่อให้ได้ความจำเป็นในด้านการเรียนของผู้เรียน ทำให้ผู้วิเคราะห์ได้ทราบถึง ความขาดแคลน(Lack) และความต้องการของผู้เรียน(want) การสำรวจและวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนของผู้เรียนนั้น Hutchinson & Waters(1987) กล่าวว่าป็นลักษณะของการเรียนที่มีผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เพราะผลของการวิเคราะห์สามารถบอกได้ว่าผู้เรียนต้องใช้วิธีการแบบไหนเพื่อให้เกิดการเรียนรู้ทางภาษาที่เหมาะสมกับตัวผู้เรียนเอง นอกจากนี้ Hutchinson & Water(1987) กล่าวว่าการวิเคราะห์

ความต้องการในการเรียนของผู้เรียนนั้น จุดมุ่งหมายไม่ใช่เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ว่าผู้เรียนต้องการการเรียนแบบไหน แต่เพื่อเป็นการใช้ผลจากการวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนของผู้เรียนนั้นเป็นแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนให้ผู้เรียนเดินไปยังจุดมุ่งหมายที่ต้องการในการเรียนภาษา Dudley-Evans & St.John (1998) ได้กล่าวว่าการวิเคราะห์ความต้องการในการเรียนทำให้ผู้ทำการวิเคราะห์ได้ผลลัพธ์ทางด้านกระบวนการเรียนและแรงบันดาลใจในการเรียนของผู้เรียน รวมถึงความแตกต่างด้านการรับรู้และเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียนแต่ละคน(ฐมนต์ปวีร์ เพชรรัตน์(2555)

Hutchinson & Waters(1987) ให้คำแนะนำเกี่ยวกับขอบข่ายของการสำรวจความต้องการในการเรียนภาษาของผู้เรียนโดยการสอบถามผู้เรียนในด้านประเด็นต่างๆดังนี้

1. ผู้เรียนมีจุดประสงค์ในการเรียนภาษาอังกฤษครั้งนี้เพื่ออะไร (Why) โดยวิเคราะห์จากประเด็นต่างๆที่คำถามผู้เรียน ดังนี้
 - หลังจากผู้เรียนได้รับความรู้ไปแล้ว ผู้เรียนจะได้รับการเลื่อนขั้นทางการทำงานหรือเงินเดือนหรือไม่
 - ผู้เรียนคิดว่าหลังจากเรียนครั้งนี้ผ่านไปแล้ว ผู้เรียนจะได้รับประโยชน์อย่างใดบ้าง
 - ผู้เรียนมีทัศนคติเกี่ยวกับการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทางอย่างไรบ้าง ผู้เรียนต้องการพัฒนาภาษาโดยใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษเพื่อวัตถุประสงค์เฉพาะทางหรือไม่
2. ผู้เรียนมีลักษณะการเรียนรู้แบบใด (How) โดยวิเคราะห์จากประเด็นต่างๆของผู้เรียน ดังนี้
 - ผู้เรียนมีภูมิหลังการเรียนรู้หรือการเรียนภาษาอังกฤษเช่นไร
 - แนวคิดทางการเรียนการสอนของผู้เรียนเป็นเช่นไร
 - ทฤษฎีการสอนแบบใดเหมาะสมสำหรับผู้เรียน
 - เครื่องมือที่ใช้ในการเรียนการสอนแบบใดทำให้ผู้เรียนเบื่อหน่ายต่อการเรียน
3. แหล่งการเรียนรู้แบบไหนที่มีอยู่เพื่อพัฒนาความรู้ของผู้เรียน (What source) โดยวิเคราะห์จากประเด็นต่างๆดังนี้
 - จำนวนผู้สอน
 - ทัศนคติของผู้สอนที่มีต่อการเรียนภาษาอังกฤษเฉพาะทาง

- ความรู้ของผู้สอนเหมาะสมต่อเนื้อหาที่ใช้สอนหรือไม่
- อุปกรณ์การเรียนการสอนที่เหมาะสมต่อผู้เรียนมีเพียงพอหรือไม่
- ผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้นอกสถานที่เรียนหรือไม่

4. ผู้เรียนคือใคร(Who) โดยวิเคราะห์จากประเด็นต่างๆดังนี้

- อายุ เพศ และเชื้อชาติ
- ผู้เรียนมีความรู้ภาษาอังกฤษระดับไหน
- ผู้เรียนมีความสนใจในการเรียนด้านใดของภาษาอังกฤษ
- ผู้เรียนมีภูมิหลังทางสังคมที่อาศัยอยู่หรือสังคมการทำงานอย่างไร
- ผู้เรียนเคยมีประสบการณ์การเรียนแบบไหนมาก่อน
- ผู้เรียนมีทัศนคติเกี่ยวกับภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาอย่างไรบ้าง

West (1994) ได้กล่าวสนับสนุนแนวคิดนี้ว่า การวิเคราะห์ตามประเด็นต่างๆข้างต้นนั้น ทำให้ผู้สอนได้ทราบถึงแนวความคิดของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน เช่น ข้อมูลส่วนบุคคลในด้านการเรียนและรูปแบบการเรียนการสอนที่ผู้เรียนโปรดปราน

การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การใช้ภาษาอังกฤษในปัจจุบันได้หันมายึดแนวการฝึกทักษะภาษาเพื่อการสื่อสารมากขึ้นและมีการจัดกิจกรรมที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในสถานการณ์ที่มีโอกาสได้พบเจอจริงๆในชีวิตประจำวันและยังคงให้ความสำคัญกับโครงสร้างไวยากรณ์ตามที่ปรากฏอยู่ในเนื้อหาที่ใช้สื่อความหมายด้วยดังที่Littlewood (1983) กล่าวไว้ว่าแนวการฝึกภาษาเพื่อการสื่อสารเป็นแนวการฝึกที่ไม่จำกัดความสามารถของผู้เรียนไว้เพียงแต่ความรู้ด้านโครงสร้างไวยากรณ์เท่านั้นแต่สนับสนุนให้ผู้เรียนได้มีการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาทุกทักษะในชีวิตจริงผู้เรียนต้องพบเจอกับการสื่อสารซึ่งเป็นการใช้ภาษาในรูปแบบต่างๆมากมายดังนั้นการฝึกภาษาเพื่อการสื่อสารควรให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันและนำภาษาที่คุ้นเคยนั้นไปใช้ได้คำกล่าวนี้สอดคล้องกับความเห็นของWiddowson (1979) ที่ว่าความสามารถในการเรียบเรียงประโยคมิใช่เป็นความสามารถในการสื่อสารการสื่อสารจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเราสามารถใช้อย่างได้หลายชนิดในโอกาสต่างๆกัน เช่นการอธิบายการแนะนำการถามตอบการขอร้องการออกคำสั่ง เป็นต้น

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2537) ได้กล่าวถึงการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่าเป็นการที่เน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อความหมายคือมีความสามารถในการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์โดยสามารถใช้ภาษาทำทางสื่อนำอารมณ์ในการใช้ภาษาสื่อสารได้ถูกต้องเหมาะสมตามระเบียบของสังคมและเลือกใช้ภาษาให้เหมาะสมกับบุคคลและสถานการณ์ต่างๆได้

Wilkins (1976) กล่าวถึงความหมายของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารว่าเป็นการสอนภาษาที่ผู้เรียนต้องเข้าใจและแสดงความรู้สึกได้และยังให้คำอธิบายความหมายของการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไว้สองประการคือการจัดประเภทตามความคิดความเข้าใจ (National Categories) และประเภทของหน้าที่ของภาษาในเชิงสื่อสาร (Categories of Communicative Function) เช่นการปฏิเสธการเสนอการขอร้องนอกจากนี้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสารยังต้องเป็นการสอนที่เน้นความต้องการของผู้เรียนเพื่อประโยชน์ในด้านการอาชีพอีกด้วย

กาญจนา ปราบพาล (2552) ได้สรุปแนวความคิดเกี่ยวกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ว่าควรให้ผู้เรียนได้มีโอกาสสัมผัสกับการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารจริงๆการสอนอาจจะไม่ต้องให้ผู้เรียนตอบเป็นภาษาที่สองให้ใช้ภาษาแม่ได้ผู้สอนควรมีวิธีที่ไม่ทำให้ผู้เรียนเครียดในขณะที่เรียนควรรู้ความสนใจของผู้เรียนและสอดแทรกความสนใจของผู้เรียนในบทเรียนและที่สำคัญผู้เรียนควรได้เรียนบทสนทนาที่จะได้ใช้จริงในชีวิตประจำวัน

Morrow (1981 อ้างในอรุณี วิริยะจิตรา 2532) กล่าวว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารให้มีความสำคัญกับการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับกระบวนการที่เกิดขึ้นในการสื่อสารจริงโดยผู้ส่งสารจะพิจารณาการใช้ภาษาที่เหมาะสมกับบทบาทของตนและบทบาทของผู้ที่ตนสื่อสารด้วยผู้ส่งสารต้องใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ผู้ส่งสารมีโอกาสทราบว่าการสื่อสารของตนประสบผลสำเร็จหรือล้มเหลวในการสื่อความหมายซึ่งตามปกติผู้ส่งสารจะได้ข้อมูลย้อนกลับจากอีกฝ่ายหนึ่งซึ่งจะทำให้ผู้ส่งสารรู้ว่าการสื่อความหมายของตนได้ผล

นอกจากนั้น Morrow ยังได้ให้หลักการเรียนภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังนี้

1. สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในการเรียนรู้ว่าผู้เรียนเรียนภาษาไปเพื่ออะไรการเรียนการสอนภาษาเป็นทักษะเช่นเดียวกับการเรียนว่ายน้ำหรือการเรียนดนตรีดังนั้นการเรียนภาษาจึงต้องเรียนจนสามารถนำไปใช้ได้ไม่ใช่เรียนรู้เพียงวิธีการเท่านั้นในการฝึกทักษะในการฟังและพูดก็มีการฝึกจนผู้เรียนสามารถโต้ตอบการสนทนาแบบเผชิญหน้ากันหรือการสนทนาทางโทรศัพท์ได้เช่นในบทเรียนที่สอน “present tense” ผู้สอนก็จะให้ผู้เรียนฝึกฝนรูปแบบของ “present tense” และควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้นำความรู้เกี่ยวข้องกับ “present tense” นี้ไปใช้ในกิจกรรมเพื่อให้บรรลุภารกิจบางอย่างในชีวิตประจำวันได้ดังนั้นในการสอนภาษาผู้สอนจึงควรคำนึงอยู่เสมอว่าสิ่งที่ให้ผู้เรียนเรียนนั้นผู้เรียนสามารถนำไปใช้ทำอะไรได้บ้าง

2. เน้นความเข้าใจเรื่องทั้งหมดมากกว่าความสามารถในการแยกวิเคราะห์รายละเอียดในการสื่อสารจริง เรามุ่งเน้นความสนใจไปที่เนื้อความที่สารนั้นต้องการจะสื่อเช่นการสนทนาโต้ตอบฟังแล้วตีความข้อความทั้งหมดของผู้พูดว่าหมายถึงอะไรไม่ได้ฟังและตีความแต่ละประโยคของผู้พูดเพราะในการทำเช่นนี้จะไม่สามารถช่วยให้มีความเข้าใจในเรื่องทั้งหมดได้ภาษาที่ใช้ในการสื่อสารเป็นภาษาในระดับข้อความ (Discourse) ไม่ใช่ในระดับประโยค ดังนั้นการเข้าใจความหมายของแต่ละประโยคเดี่ยวๆไม่ช่วยให้สามารถสื่อความหมายของสิ่งที่ต้องการจะสื่อออกมาได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งนี้เพราะมีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกันระหว่างประโยคหรือถ้อยคำในข้อความนั้นซึ่งต้องตีความสัมพันธ์นั้นด้วยเพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องนอกจากนั้นในการตีความเพื่อความเข้าใจในเรื่องทั้งหมดนั้นนอกเหนือจากส่วนที่เป็นภาษา (Linguistic Features) แล้วยังใช้ส่วนที่ไม่ใช่ตัวภาษา (Non-Linguistic Features) เป็นเครื่องมือช่วยในการสื่อความหมายด้วยเช่นในการสื่อสารด้วยการพูดนอกเหนือจากถ้อยคำที่ใช้แล้วน้ำเสียงวิธีการพูดลักษณะท่าทางการแต่งตัวสีหน้าการเคลื่อนไหวร่างกาย ฯลฯ ช่วยในการสื่อความหมายได้ด้วย

3. เน้นกระบวนการในการเรียนเท่าที่รูปแบบของภาษาการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารนอกจากจะให้ความสำคัญกับการสอนภาษาแล้วยังคงให้การเรียนการสอนนั้นมีความสอดคล้องกับกระบวนการที่เกิดขึ้นในการสื่อสารจริงปัจจัยที่ก่อให้เกิดการสื่อสารในชีวิตจริงมีหลายประการเช่นความต้องการในการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกันการสื่อความหมายปกติเกิดขึ้นเพราะผู้สื่อสารต้องการข้อมูลจากอีกฝ่ายเนื่องจากตนไม่มีข้อมูลเพียงพอลักษณะที่คู่สนทนาไม่ทราบข้อมูลที่อีกฝ่ายมีทำให้เกิดช่องว่างข้อมูล (Information Gap) ที่ทำให้ต่างฝ่ายต่างต้องการที่จะทราบหรือให้ข้อมูลแก่อีกฝ่ายหนึ่งจึงมีการแลกเปลี่ยนข้อมูลกันทำให้เกิดมีการสื่อสารขึ้น

4. ให้ผู้เรียนเป็นผู้ใช้ภาษาเนื่องจากผู้เรียนเป็นผู้เดียวที่ต้องการการเรียนรู้ดังนั้นในการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารผู้สอนจึงควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนเป็นผู้ใช้ภาษาให้มากที่สุดการให้ผู้เรียนสนทนาแลกเปลี่ยนข้อมูลกันให้เลือกใช้ภาษาตามที่ต้องการและให้ประเมินการสื่อสารของตนเองเป็นการส่งเสริมให้ผู้เรียนได้มีโอกาสใช้ภาษาการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีส่วนรับผิดชอบการเรียนของตนเองทำให้เกิดความจำเป็นที่จะต้องปรับบทบาทของผู้สอนและผู้เรียนและต้องมีกิจกรรมและลักษณะการจัดกิจกรรมที่เอื้อให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาให้มากที่สุด

5. ไม่ถือว่าข้อผิดพลาดเป็นสิ่งที่จะต้องแก้ไขเสมอการเรียนภาษาในอดีตเน้นความถูกต้องของภาษาเป็นสิ่งที่สำคัญผู้สอนจะแก้ข้อผิดพลาดของผู้เรียนทุกๆครั้งการกระทำเช่นนี้ก่อให้เกิดผลเสียมากกว่าผลดีเพราะทำให้ผู้เรียนเกิดความไม่มั่นใจในการใช้ภาษาจึงพยายามหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาอยู่เสมอการเรียนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารเน้นความคล่องและความเหมาะสมในการใช้ภาษาดังนั้นในการสอนภาษาผู้สอนจึงพิจารณาแก้สิ่งที่ผิดเฉพาะที่สำคัญๆ

ซึ่งอาจทำให้เกิดความผิดพลาดหรือสับสนในการสื่อสารเท่านั้นส่วนข้อผิดพลาดใดๆที่ไม่ก่อให้เกิดความสับสนในการสื่อสารก็ปล่อยให้ผ่านไปก่อนทั้งนี้เพื่อจะช่วยให้การสื่อสารของผู้เรียนไม่หยุดชะงักและไม่ทำให้ผู้เรียนเกิดความท้อถอยที่จะสื่อสาร

ดังนั้นจากแนวความคิดที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นจึงสรุปได้ว่าการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไม่ควรเน้นเฉพาะโครงสร้างทางไวยากรณ์เท่านั้นแต่ควรจะเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารโดยเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมเพื่อฝึกการใช้ภาษาที่ใกล้เคียงกับสภาพการณ์จริงในชีวิตประจำวันให้มากที่สุด

หลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) ได้กล่าวถึงหลักการที่สำคัญในการจัดกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารไว้ 3 ประการคือ

1. วัตถุประสงค์ของการเรียนคือความสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อความหมายได้และการที่ผู้เรียนจะบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้ผู้เรียนจะต้องทำกิจกรรมต่างๆซึ่งจะเอื้ออำนวยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาตามวัตถุประสงค์และสภาพการณ์ของการใช้ภาษาจริงๆ

2. แรงจูงใจที่ผู้เรียนมีต่อการเรียนภาษาอันเกิดขึ้นจากทัศนคติที่ดีต่อการเรียนและยอมรับความจำเป็นหรือความสำคัญของภาษาที่จะเรียนอันจะนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา

3. การประสานสัมพันธ์ของกิจกรรมที่เกิดขึ้นในชั้นเรียนโดยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาตามธรรมชาติและตามลำดับความสามารถของตนมีผู้สอนเอื้อการเรียนรู้โดยการจัดป้อนสารให้เหมาะสมกับระดับความสามารถและเวลาตลอดจนจัดกิจกรรมการฝึกใช้ภาษาที่สอดคล้องและจะนำไปสู่ความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษา

จากหลักการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารสรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารควรคำนึงถึงการให้ผู้เรียนได้ฝึกการใช้ภาษาให้ตรงตามวัตถุประสงค์พร้อมกับสร้างแรงจูงใจในการฝึกใช้ภาษาและจัดกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนเพื่อให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาและประสบความสำเร็จในการนำภาษาไปใช้ได้ในชีวิตจริง

ประเภทของกิจกรรมการฝึกทักษะภาษาเพื่อการสื่อสาร

สำหรับประเภทของกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร Littlewood (1981) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารได้ 2 ชนิดคือกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์และกิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคมไว้ดังนี้

1. กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารตามวัตถุประสงค์เป็นกิจกรรมที่มุ่งให้ผู้เรียนใช้ภาษาเป็นสื่อในการทำกิจกรรมให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ผู้เรียนจะต้องพยายามใช้ภาษาเท่าที่ตนสามารถใช้ได้เพื่อสื่อความหมายให้เข้าใจกันได้มากที่สุดอาจจัดได้หลายแบบแต่มีหลักร่วมกันคือต้องกำหนดสถานการณ์ให้ผู้เรียนเกิดความจำเป็นต้องใช้ภาษาเพื่อหาข้อมูลที่ตนเองยังขาดอยู่หรือเพื่อแก้ปัญหาอย่างใดอย่างหนึ่ง

2. กิจกรรมการใช้ภาษาเพื่อการปฏิสัมพันธ์ในสังคมกิจกรรมประเภทนี้นอกจากจะมีวัตถุประสงค์ให้ผู้เรียนได้เลือกใช้ภาษาตามหน้าที่ของการใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพแล้วยังคำนึงถึงการให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาให้เหมาะสมกับสถานการณ์ในสังคมอีกด้วยซึ่งกิจกรรมที่เหมาะสมคือการใช้สถานการณ์จำลองและการแสดงบทบาทสมมติผู้เรียนจะเกิดการเรียนรู้ร่วมกันโดยผ่านทางกรมีปฏิสัมพันธ์กันทางสังคมและจะทำให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองให้เป็นผู้ที่เรียนรู้เองได้ตลอดชีวิต

รูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสาร

นอกจากนี้Paulston (อ้างในสายชลดีประสิทธิ์ 2547) ได้เสนอรูปแบบการจัดกิจกรรมเพื่อการสื่อสารไว้ดังนี้

1. การกำหนดทางด้านสังคมและบทสนทนาคือการจัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสฝึกใช้บทสนทนาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ในสังคมเช่นการทักทายและแนะนำตัว เป็นต้น

2. กิจกรรมการแก้ปัญหาคือกิจกรรมที่สมมติสถานการณ์ให้ผู้เรียนแก้ปัญหาซึ่งจะมีแนวทางหลายอย่างในการแก้ปัญหานั้นๆ

3. การแสดงบทบาทสมมติคือกิจกรรมที่เน้นให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาในด้านพฤติกรรมบางอย่างต่อเพื่อนซึ่งจะถูกจัดอยู่ในบทบาทต่างๆรูปแบบการจัดกิจกรรมสมมติประกอบด้วยส่วนสำคัญ 3 ส่วนได้แก่สถานการณ์บทบาทที่ให้และสำนวนที่ใช้พูดการจัดบทบาทสมมติควรคำนึงถึงประสบการณ์เดิมของนักเรียนก่อน

4. กิจกรรมด้านการสื่อสารคือการใช้ผู้เรียนทำกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ฝึกใช้หน้าที่ของภาษาในลักษณะต่างๆที่จำเป็นต้องใช้ในสังคมเช่นการกรอกแบบฟอร์มถามทิศทางการเขียนจดหมายในลักษณะต่างๆ เป็นต้น

สรุปได้ว่าการใช้กิจกรรมการสอนภาษาที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้ใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการสื่อสารผ่านการทำกิจกรรมร่วมกันในรูปแบบต่างๆจะทำให้ผู้เรียนฝึกทักษะการฟังพูดภาษาอังกฤษอีกทั้งยังมีแรงจูงใจในการเรียนส่งผลให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษได้

การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษ

ในการพัฒนาบทเรียนจะมีหลักการที่ผู้พัฒนาบทเรียนจะต้องคำนึงถึงคือตัวผู้เรียนได้แก่อายุพื้นฐานความรู้หรือประสบการณ์เดิมทักษะความสามารถในการเรียนและความต้องการของผู้เรียนนอกจากนี้ต้องคำนึงถึงผลที่ต้องการหรือวัตถุประสงค์ของบทเรียนว่าต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อะไรและควรแสวงหาเนื้อหาในรูปแบบใดเพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาวิชาผู้เรียนและวัตถุประสงค์ที่สำคัญคือเนื้อหาวิชาในบทเรียนควรเป็นเนื้อหาที่ให้การเรียนรู้ของผู้เรียนดำเนินไปที่ละน้อยๆทีละขั้นโดยจัดลำดับเรียงจากเนื้อหาง่ายไปหาเนื้อหาที่ยากขึ้นตามลำดับ(ธีระชัยบุญโชติ2532)

นอกจากหลักการที่ดีแล้วผู้สร้างบทเรียนยังจะต้องคำนึงถึงคุณลักษณะที่ดีของบทเรียนด้วยซึ่งควรจะต้องมีเนื้อหาสาระที่กว้างขวางครอบคลุมมีความสมบูรณ์ในด้านเนื้อหา มีความกระชับรัดกุม อีกทั้งทั้งภาษาหรือถ้อยคำที่ใช้ควรกะทัดรัดชัดเจนเพียงพอเข้าใจง่ายไม่คลุมเครือหรือสับสน ความกระชับรัดกุมรวมถึงความเหมาะสมกับเนื้อหาในแต่ละบทแต่ละเรื่องด้วยและวิธีการเขียนที่มีระบบไม่สับสนวกวนเริ่มจากง่ายไปยากจากส่วนย่อยไปภาพรวมเป็นขั้นตอนที่สะดวกแก่การเข้าใจมีการเชื่อมต่อในแต่ละบทแต่ละตอน(ธีระชัยบุญโชติ,2532)

Bowcom (1995) ได้เสนอขั้นตอนการสร้างบทเรียนสอนทักษะการพูดไว้ดังนี้คือกำหนดแนวทางและจุดมุ่งหมายของการสอนหลังจากนั้นเลือกเรื่องที่จะให้สอนโดยคำนึงถึงความต้องการของผู้เรียนและสร้างแบบสอบถามขึ้นเพื่อสำรวจความสนใจและความต้องการของผู้เรียนแล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อจะได้ทราบว่าหัวข้อหรือเรื่องใดที่ผู้เรียนสนใจและต้องการที่จะเรียนนำข้อมูลที่ได้มากำหนดเนื้อหาของบทเรียนกิจกรรมแบบฝึกหัดและสื่อการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการใช้สื่อและทำกิจกรรมร่วมกันขั้นตอนต่อไปคือเลือกใช้กิจกรรมแบบฝึกหัดและสื่อการเรียนการสอนเนื้อหาอะไรและใช้สื่ออะไรในการสอนแต่ละครั้งตามลำดับ นอกจากนี้จัดทำกล่องเก็บวัสดุอุปกรณ์และสื่อการเรียนการสอนสำหรับผู้สอนและผู้เรียนนำสื่อและอุปกรณ์ไปทดลองใช้เพื่อขอคำแนะนำที่เป็นประโยชน์ต่อรูปแบบวิธีการสอนและการจัดกิจกรรมว่าเหมาะสมหรือไม่โดยนำคำแนะนำที่ได้มาปรับปรุงรูปแบบวิธีการสอนและกิจกรรมให้สมบูรณ์

การศึกษาการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่นของเยาวชนในเขตแหล่งท่องเที่ยวตามแนวชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้ศึกษาโดยยึดตามแนวคิดของ Hutchinson & Waters(1990) (1990) ได้เสนอขั้นตอนการพัฒนาบทเรียนตามหลักสูตร ESP (English for Specific Purpose) ไว้ 6 ขั้น ดังนี้

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เป้าหมายและความต้องการ

ขั้นที่ 2 เลือกเนื้อหาการฝึกทักษะที่น่าสนใจ

ขั้นที่ 3 กำหนดทักษะการฝึกไว้เหมาะสมกับเนื้อหา

ขั้นที่ 4 ลำดับการปรับปรุงเนื้อหาตามความจำเป็น เพื่อให้ตรงตามทักษะการฝึกที่ต้องการ

ขั้นที่ 5 กำหนดกิจกรรมตามทักษะนั้นๆ

ขั้นที่ 6 กำหนดแบบการประเมินผล

นอกจากนี้ Bawcom(1995)ได้เสนอขั้นตอนการสร้างบทเรียนฝึกทักษะไว้ 11 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดแนวทางและหลักการ แนวทางและหลักการเป็นพื้นฐานสำคัญในการกำหนดเป้าหมายและเนื้อหาของบทเรียนทั้งยังช่วยให้สอนปฏิบัติต่อผู้ฝึกได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ขั้นที่ 2 เลือกเรื่องที่ต้องการจะฝึก การเลือกหัวเรื่องในการฝึกจะต้องคำนึงถึงความสนใจของผู้ฝึกเป็นหลัก

ขั้นที่ 3 สำรวจความสนใจและความต้องการของผู้ฝึก โดยใช้แบบสอบถาม

ขั้นที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลว่าผู้ฝึกต้องการหรือสนใจเรื่องอะไร

ขั้นที่ 5 กำหนดกิจกรรม เนื้อหาและแบบฝึกหัดเพื่อเป็นแนวทางในการฝึก

ขั้นที่ 6 รวบรวมสื่อและอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ผู้ฝึกสนใจเพื่อจัดกิจกรรมที่จะทำร่วมกัน

ขั้นที่ 7 เลือกแบบฝึกหัด กิจกรรมและสื่อประกอบการเรียนรู้ไว้อย่างเหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหา

ขั้นที่ 8 กำหนดขอบเขตและเรียงลำดับเนื้อหา พร้อมสื่อเพื่อกำหนดว่าจะสอนเนื้อหาอะไรและใช้สื่ออะไรในการฝึกแต่ละครั้งตามลำดับ

ขั้นที่ 9 สร้างกล่องที่เก็บสื่อและอุปกรณ์การสอนต่างๆ

ขั้นที่ 10 ทดลองใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนต่างๆ

ขั้นที่ 11 แก้ไข ปรับปรุง ให้สมบูรณ์หลังจากการทดลองใช้แล้ว

การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การพัฒนาบทเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เพื่อให้ผู้เรียนได้พัฒนาความสามารถในการใช้ภาษาได้อย่างเหมาะสมมีนักการศึกษาได้เสนอแนะไว้พอสังเขปดังนี้

ลินดา บาวคอม (1995: 42-43 อ้างถึงใน จิรภัทร อัครเสนา 2539) ได้เสนอขั้นตอนการสอนการสร้างบทเรียนสอนทักษะการพูดไว้ 11 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 กำหนดแนวทางและหลักการ แนวทางและหลักการเป็นพื้นฐานสำคัญในการกำหนดเป้าหมายและเนื้อหาของบทเรียน ทั้งยังช่วยให้สอนปฏิบัติต่อผู้เรียนได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

ขั้นที่ 2 เลือกเรื่องจะสอน การเลือกหัวเรื่องในการสอนจะต้องคำนึงถึงความสนใจของผู้เรียนเป็นหลัก

ขั้นที่ 3 สร้างแบบสอบถามเพื่อนำไปสำรวจความสนใจและความต้องการของผู้เรียน

ขั้นที่ 4 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามว่า ผู้เรียนต้องการหรือสนใจเรียนอะไร

ขั้นที่ 5 กำหนดกิจกรรม เนื้อหาและแบบฝึกหัดเพื่อเป็นแนวทางการสอน

ขั้นที่ 6 รวบรวมสื่อและอุปกรณ์การสอนที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ผู้เรียนสนใจ เพื่อจัดทำแบบฝึกหัดและกิจกรรมที่จะทำร่วมกัน

ขั้นที่ 7 เลือกแบบฝึกหัด กิจกรรม และสื่อการสอนให้เหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหา

ขั้นที่ 8 กำหนดขอบเขตและเรียงลำดับเนื้อหา พร้อมสื่อเพื่อกำหนดว่าจะสอนเนื้อหาอะไร และใช้สื่ออะไรในการสอนแต่ละครั้งตามลำดับ

ขั้นที่ 9 สร้างกล่องที่เก็บสื่อและอุปกรณ์การสอนต่างๆ

ขั้นที่ 10 ทดลองใช้สื่อและอุปกรณ์การสอนต่างๆ

ขั้นที่ 11 แก้ไข ปรับปรุงให้สมบูรณ์หลังจากการทดลองใช้แล้ว

ฮัทชินสัน และอลาน (1990 อ้างถึงใน นงคราญ อนุกุล 2538) ได้เสนอแนะขั้นตอนการพัฒนาบทเรียนตามหลักสูตร ESP (English for specific purpose) ไว้ 6 ขั้นดังนี้

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เป้าหมายและความต้องการ

ขั้นที่ 2 เลือกเนื้อหาการสอนที่น่าสนใจ

ขั้นที่ 3 กำหนดทักษะการสอนให้เหมาะสมกับเนื้อหา

ขั้นที่ 4 ลำดับการปรับปรุงเนื้อหาตามความจำเป็น เพื่อให้ตรงตามทักษะการสอนที่ต้องการ

ขั้นที่ 5 กำหนดกิจกรรมตามทักษะนั้น ๆ

ขั้นที่ 6 กำหนดแบบการประเมินผล

จากข้อเสนอแนะในการพัฒนาบทเรียนที่ได้กล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การพัฒนาบทเรียนนั้นต้องคำนึงถึงเป้าหมาย จุดประสงค์ของบทเรียน ว่าต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้อะไร ในเนื้อหาอะไรของบทเรียนใช้เป็นบทเรียน ตามความต้องการและความสนใจของผู้เรียน โดยต้องผ่านกระบวนการวิเคราะห์ ตรวจสอบ ทดลองใช้ และปรับปรุงจนกระทั่งเกิดความสมบูรณ์ จึงสามารถนำไปใช้เป็นบทเรียน สำหรับการสอนที่มีประสิทธิภาพได้ ซึ่งผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะของ ฮัทชินสัน และอลาน (Hutchinson and Alam) ดังกล่าวข้างต้น ไปเป็นแนวทางการพัฒนาและปรับปรุงเพื่อใช้เป็นแนวทางพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวของเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยวตามแนวชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือในครั้งนี้ด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว

ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว เป็นภาษาสากลที่ใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสาร (Amean of Communication) ระหว่างบุคคลต่างเชื้อชาติหรือต่างภาษา และวัฒนธรรม การเดินทางเพื่อการท่องเที่ยว (Travel) การไปเที่ยวเป็นหมู่คณะ(Tour) การเยี่ยมเยือน (Visit) การไปเที่ยวในช่วงเวลาอันสั้น หรือการทัศนจร (Excursion) ที่มีความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษ ทั้งทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียนที่ดี จะได้เปรียบบุคคลอื่นที่ไม่เข้าใจการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษไม่ว่าการท่องเที่ยวหรือการนำเที่ยวนั้นจะเป็นการท่องเที่ยวภายในประเทศ (Domestic Tour) หรือการนำเที่ยวระหว่างประเทศ(International Tour) ประกอบ ผลงาม (2544) กล่าวว่า ภาษาอังกฤษที่ใช้ในธุรกิจการท่องเที่ยวมีลักษณะโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่เหมือนกับภาษาอังกฤษทั่วไป หากแต่ภาษาอังกฤษที่ใช้ในธุรกิจการท่องเที่ยวมีคำศัพท์และสำนวนเฉพาะสาขา (Technical Term) อีกทั้งมีกลวิธีหรือลีลาในการใช้ภาษา

นัยนา ทองศรีเกศ (2528) กล่าวว่าในระยะเวลา 20 กว่าปีที่ผ่านมา ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมวลชนและประชาสัมพันธ์ ภาษาอังกฤษสำหรับเลขานุการได้ใช้หลักการการเรียนการสอน ESP หรือภาษาอังกฤษเฉพาะกิจ (English for Specific) อย่างเป็นที่แพร่หลายในวงการศึกษาของ

ประเทศไทย ทั้งนี้ก็เพราะว่า ESP นั้นเป็นการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียนในแต่ละสาขาอาชีพ และผู้เรียนสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ทันทีอย่างเหมาะสม

จากแนวคิดดังกล่าวสรุปได้ว่า ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว นอกจากจะเป็นภาษาที่ใช้สำหรับสื่อสารระหว่างบุคคลในท้องถิ่นกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศแล้ว ควรเป็นภาษาที่ให้ข้อมูล บอกข้อเท็จจริง หรืออธิบายความสำคัญเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวอีกด้วย

บทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว (English for Tourism)

บทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว เป็นบทเรียนที่ต้องฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน เนื้อหาเกี่ยวกับแหล่งท่องเที่ยวในประเทศไทยและต่างประเทศ บริการท่องเที่ยว การโรงแรม การต้อนรับ ความหมายของคำและศัพท์เทคนิคพื้นฐานทางการท่องเที่ยว การใช้ภาษาในการขอและให้ข้อมูล การให้บริการ การแสดงความคิดเห็นโดยใช้ภาษาและท่าทางในการสื่อสารอย่างเหมาะสมกับวัฒนธรรม ประเพณี ของเจ้าของภาษา การค้นคว้าเรื่องราวเกี่ยวกับสถานที่ท่องเที่ยว การให้บริการของโรงแรมจากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย การวางแผนการเรียนรู้โดยใช้สื่อเทคโนโลยีที่มีอยู่ในศูนย์การเรียนรู้ ในสถานศึกษา และนอกสถานศึกษา (กรมอาชีวศึกษา 2546) โดยมีจุดประสงค์และรายละเอียดดังต่อไปนี้

จุดประสงค์ของบทเรียน

บทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว จัดทำขึ้นเพื่อมุ่งหวังให้เยาวชนมีความรู้ความเข้าใจคำศัพท์เทคนิคพื้นฐานของการท่องเที่ยว มีความรู้ความเข้าใจการอ่าน เนื้อหาทางธุรกิจการท่องเที่ยวในชุมชน มีความรู้ความเข้าใจการฟัง-การพูด ตามสถานการณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว วางแผนและจัดการฝึกฝนทักษะด้วยตนเองโดยใช้กลยุทธ์ในการเรียนรู้ที่เหมาะสมจากศูนย์การเรียนรู้ทั้งในและนอกสถานศึกษา และถ่ายทอดประสบการณ์ที่ได้รับ จากการค้นคว้าเนื้อหาสาระด้านการท่องเที่ยวเป็นภาษาอังกฤษ กำหนดให้เยาวชนที่ได้ศึกษาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่นแล้วต้องมีทักษะและความสามารถในการบอกความหมายของคำศัพท์เทคนิคด้านการท่องเที่ยวเป็นภาษาอังกฤษ ถ่ายโอนและสรุปข้อมูลหรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว แผนที่รายการท่องเที่ยว นำเสนอ เรื่องที่เกี่ยวข้องกับแหล่งท่องเที่ยวในชุมชน หรือสถานที่ที่มีชื่อเสียงทั้งในและนอกประเทศ สนทนาเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับเรื่องราวด้านการบริการท่องเที่ยวในชุมชนโดยใช้ภาษาตามมารยาทสังคมและประเมินความก้าวหน้าการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวของตนบอกจุดเด่นจุดด้อย โดยเปรียบเทียบกับเป้าหมายที่ตั้งไว้

แนวคิดการดูแลปกป้องสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติวัฒนธรรมและโบราณสถาน

สังคมในปัจจุบันมีความตระหนักถึงความสำคัญของศิลปะ วัฒนธรรม เทศกาล รวมถึงมรดกทางวัฒนธรรม พื้นบ้านมากขึ้น ทั้งนี้การตื่นตัวของวัฒนธรรมประกอบกับความหลากหลายทางวัฒนธรรมของในแต่ละพื้นที่เป็น จุดกำเนิดของการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ดังจะเห็นว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมได้กลายเป็น ศูนย์กลางของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวในยุโรป อีกทั้งประเทศอื่นๆ ได้พยายามที่จะพัฒนาการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมในประเทศของตนเอง (Nzama, Magi and Ngocoho 2005) นอกจากการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมจะสามารถนำรายได้เข้าสู่ประเทศ และนำไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจทั้งระดับประเทศและระดับ ภูมิภาคแล้ว การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการสืบทอดวัฒนธรรมให้คงอยู่ต่อไป สำหรับ ประเทศไทยแล้ว การท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการที่สร้างรายได้ และการจ้างงานให้กับประเทศไทยเป็น อย่างมาก อย่างไรก็ตามกลางการแข่งขันของตลาดท่องเที่ยวที่สูงขึ้น กระแสการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมจึงได้รับความสนใจเพิ่มสูงขึ้น เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยว และมรดกทางวัฒนธรรมของประเทศไทยมี ความเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว และได้มีการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมสืบเนื่องมาเป็นเวลานาน ดังนั้น บทความวิชาการนี้จะเน้นการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน โดยจะ แสดงถึงแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในประเทศไทย โดยคำนึงถึงการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีเพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน

องค์การการศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (United Nations Educational, Scientific, and Cultural Organization) หรือ องค์การ UNESCO ได้ให้คำ จำกัดความของคำว่ามรดกทางวัฒนธรรม (cultural heritage) ไว้ในการประชุมสามัญ ที่จัดขึ้น ณ กรุงปารีส ในปี ค.ศ. 1972 หรือตรงกับ พ.ศ. 2515 ดังนี้

(ก) อนุสรณ์สถาน (monuments) อันรวมไปถึง ผลงานทางสถาปัตยกรรม ผลงานประติมากรรมหรือ จิตรกรรม ส่วนประกอบหรือโครงสร้างของโบราณคดีธรรมชาติ จารึก ถ้ำที่อยู่อาศัย และร่องรอย ซึ่งมีคุณค่า โดดเด่นในระดับสากลทางด้านประวัติศาสตร์ ศิลปศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์

(ข) กลุ่มอาคาร (groups of buildings) อันรวมไปถึง กลุ่มของอาคารไม่ว่าจะแยกจากกันหรือเชื่อมต่อ กันโดยลักษณะทางสถาปัตยกรรม หรือโดยความสอดคล้องกลมกลืน หรือโดยสภาพทางภูมิทัศน์ซึ่งมีคุณค่าโด ตเด่นในระดับสากลทางด้านประวัติศาสตร์ ศิลปศาสตร์ และวิทยาศาสตร์

(ค) แหล่งอันรวมไปถึงผลงานที่เกิดจากมนุษย์ (sites) หรือผลที่เกิดจากมนุษย์และธรรมชาติ และบริเวณอันรวมถึงแหล่งโบราณคดีซึ่งมีคุณค่าโดดเด่นในระดับสากลทางด้านประวัติศาสตร์ สุนทรียศาสตร์ ชาติพันธุ์วิทยา หรือมานุษยวิทยา

ทั้งนี้องค์การ UNESCO ได้จัดตั้งคณะกรรมการมรดกโลก(The World Heritage Committee) ในปี พ.ศ. 2519 เพื่อทำหน้าที่สร้างความร่วมมือในหมู่ประเทศภาคีสมาชิกในการกำหนดมาตรการที่เหมาะสมในการดูแลแหล่งวัฒนธรรมที่มีความสำคัญของมวลมนุษยชาติให้คงอยู่ พร้อมกันนี้ได้ตั้งกองทุนมรดกโลกขึ้นเพื่อเป็นแหล่งเงินทุนในการสนับสนุนการอนุรักษ์แหล่งวัฒนธรรมและธรรมชาติที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นมรดกแล้ว

ปัจจุบันประเทศไทยมีแหล่งมรดกโลกที่ได้รับการขึ้นทะเบียนแล้ว 5 แห่ง (กระทรวงวัฒนธรรม, 2555) ประกอบด้วยเมืองประวัติศาสตร์สุโขทัยและเมืองบริวาร นครประวัติศาสตร์ พระนครศรีอยุธยา แหล่งโบราณคดีบ้านเชียง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งใหญ่-ห้วยขาแข้ง และ ป่าดงพญาเย็น - เขาใหญ่ นอกจากนี้ยังมีแหล่งมรดกทางวัฒนธรรมที่อยู่ในบัญชีรายชื่อเบื้องต้นรอการนำเสนอต่อคณะกรรมการมรดกโลกเพื่อพิจารณาอีก 2 แห่งได้แก่ ปราสาทหินพิมายและเส้นทางวัฒนธรรม และปราสาทพนมรุ้ง และปราสาทเมืองต่ำและอุทยานประวัติศาสตร์ ภูพระบาท ทั้งนี้การประกาศสถานที่ดังกล่าวเป็นมรดกโลก นอกจากจะเป็นความภาคภูมิใจของประเทศไทยแล้ว ยังนำมาซึ่งรายได้เข้าประเทศจากการท่องเที่ยว และทำให้ประชาชนในท้องถิ่นมีอาชีพที่หลากหลาย ตั้งแต่การให้บริการด้านการท่องเที่ยว การเปลี่ยนแปลงจากการท่องเที่ยวนี้ได้ยกระดับสภาพความเป็นอยู่และเพิ่มรายได้ในหมู่ประชากรของประเทศ อันนับว่าเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมในระดับโลกอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวจัดได้ว่าเป็นอุตสาหกรรมที่ใหญ่ที่สุด โดยมีการจ้างงานสูงถึง 192.3 ล้านคน(World Tourism Organization, 2010) ในระดับประเทศไทย อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวมีความสำคัญต่อระบบเศรษฐกิจ โดยมีการจ้างงานประมาณ 1.94 ล้านคน หรือประมาณร้อยละ 5.3 ของอัตราการจ้างงานทั้งหมดของประเทศ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2553) นอกจากนี้การพัฒนาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวที่เหมาะสมยังจะนำไปสู่การพัฒนาชุมชนผ่านทางการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชน และการเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชุมชนเพื่อเป็นความภูมิใจของคนในท้องถิ่น อย่างไรก็ตาม อย่างไรก็ดี การพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างไม่เหมาะสมอาจจะนำไปสู่ผลกระทบต่อชุมชน อันได้แก่ ค่าครองชีพที่สูงขึ้นของคนในชุมชน อัตราการเกิดอาชญากรรมที่สูงขึ้น การเพิ่มขึ้นของมลพิษ และการเสื่อมถอยของวัฒนธรรมพื้นเมืองและวิถีชีวิตที่เคยมีอยู่ ทั้งนี้ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมนั้นมี

ความพิเศษตรงที่นักท่องเที่ยวจะเน้นที่การศึกษาหาความรู้ในพื้นที่หรือบริเวณที่มีคุณลักษณะที่สำคัญทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม สถานที่ดังกล่าวจะมีการบอกเล่าเรื่องราวในการพัฒนาทางสังคมและมนุษย์ผ่านทางประวัติศาสตร์อันเป็นผลเกี่ยวเนื่องกับวัฒนธรรม องค์ความรู้ และการให้คุณค่าของสังคม โดยสามารถสะท้อนให้เห็นถึงสภาพชีวิต ความเป็นอยู่ของคนในแต่ละยุคสมัยได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นสภาพทางเศรษฐกิจ สังคม หรือขนบธรรมเนียมประเพณีซึ่งนอกเหนือจากสถานที่แล้ว เทศกาลและงานฉลอง รวมไปถึงสินค้าพื้นเมืองในพื้นที่ต่างๆ เช่น ประเพณีวันสารทเดือนสิบของจังหวัดนครศรีธรรมราช ประเพณีลากพระและประเพณีปล่อยเต่าของจังหวัดพังงา ประเพณีบุญบั้งไฟลำนางรองและประเพณีบุญหัวมันใหญ่ ของจังหวัดบุรีรัมย์ จัดได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของการท่องเที่ยวที่มีคุณค่าเชิงวัฒนธรรมเช่นเดียวกัน

ดังนั้น จะเห็นได้ว่าการอนุรักษ์และการพัฒนามรดกทางวัฒนธรรมให้คงอยู่ต่อไปนั้นเป็นเรื่องสำคัญ เพราะนอกจากจะเป็นความภาคภูมิใจของประเทศแล้ว ยังมีคุณค่าที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการศึกษาทางด้านประวัติศาสตร์ ศิลปะศาสตร์ สุนทรียศาสตร์ ชาติพันธุ์วิทยา และมานุษยวิทยา อีกทั้งยังสามารถส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชน และประเทศผ่านทาง การท่องเที่ยว อย่างไรก็ดี เป็นที่น่ากังวลว่าผลจากการท่องเที่ยวที่เพิ่มสูงขึ้นนี้ จะนำไปสู่ความเสื่อมโทรมของสถานที่ท่องเที่ยว และการสูญเสียมูลค่าทางวัฒนธรรม จึงอาจจะกล่าวได้ว่าการท่องเที่ยวเปรียบเสมือนดาบสองคมถ้าไม่มีการวางแผนอย่างเหมาะสม การจัดการเพื่อรักษาสมดุลของการพัฒนาการท่องเที่ยวและการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรมจึงเป็นเรื่องสำคัญเพื่อนำไปสู่การวางแผนและการจัดการการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

แนวคิดการจัดการมรดกทางวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรม

การท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรม และการจัดการมรดกทางวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่ต้องพิจารณาควบคู่กัน ซึ่งการรักษา มรดกวัฒนธรรมเป็นประโยชน์ด้านองค์ความรู้และการให้คุณค่าแก่สังคม ในขณะที่การพัฒนาการท่องเที่ยวนำไปสู่การเติบโตทางเศรษฐกิจและรายได้ของชุมชน การจัดหาแนวทางการจัดการท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรมจึงเป็นเรื่องสำคัญ ทั้งนี้ แนวคิดหลักเพื่อใช้ในการจัดการมรดกทางวัฒนธรรมประกอบด้วย แนวคิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน และแนวคิดเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ ซึ่งแต่ละแนวคิดจะประกอบด้วยกลยุทธ์และแนวทางสนับสนุนที่จะนำไปสู่การจัดการมรดกวัฒนธรรมและการท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรมเป็นไปอย่างเหมาะสม

1. แนวคิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน

แนวคิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนมีจุดเริ่มต้นจากการที่องค์การสหประชาชาติ (UN) ได้จัดการประชุมสหประชาชาติในปี พ.ศ. 2515 และได้ข้อสรุปให้ประเทศสมาชิกหันมาสนใจสิ่งแวดล้อมมากขึ้นโดยมุ่งเน้นการพัฒนาประเทศควบคู่กับการรักษาสีงแวดล้อมและชุมชน ทั้งนี้การประชุมครั้งต่อมาในปี พ.ศ. 2535 ที่ประชุมได้ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการท่องเที่ยว เนื่องจากเห็นว่าการท่องเที่ยวมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาสิ่งแวดล้อม และโครงสร้างชุมชนต่างๆ ที่เกิดขึ้น จึงเป็นที่มาของแนวคิดเรื่องการท่องเที่ยวแบบยั่งยืน (Theobald, 1994) ต่อมากรอบแนวคิดนี้ได้ถูกพัฒนาโดย Swarbrooke (1999) เพื่อมุ่งเน้นการการรักษามรดกของการพัฒนาการท่องเที่ยวซึ่งนำไปสู่การเติบโตทางเศรษฐกิจ และการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม โดยแนวคิดนี้ตั้งอยู่บนคำจำกัดความว่าการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน คือ การท่องเที่ยวซึ่งทำให้เศรษฐกิจเจริญงอกงาม แต่ต้องไม่ทำลายทรัพยากรซึ่งเกี่ยวกับการท่องเที่ยว และต้องไม่ส่งผลเสียต่อมูลค่าทางวัฒนธรรมของแหล่งท่องเที่ยวนั้น รวมถึงโครงสร้างทางสังคมของพื้นที่นั้น หลักการพัฒนาที่สำคัญของ Swarbrooke (1999) นั้นเน้นที่การพัฒนาที่ควบคู่กันไประหว่างการเติบโต และการรักษามูลค่าทางวัฒนธรรม โดยแนวคิดนี้จะเน้นการวางแผนและการจัดการที่เหมาะสม เพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาจากการเปลี่ยนแปลงของวัฒนธรรม หรือวิถีชีวิตของชุมชนซึ่งรวมถึงด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง ทั้งนี้ การจัดการการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ดีไม่ควรที่จะมองมรดกทางวัฒนธรรม หรือแหล่งท่องเที่ยวเป็นเพียงแค่สินค้าที่จะนำรายได้เข้าสู่ประเทศ หากแต่ควรมองแหล่งท่องเที่ยวดังกล่าวให้เสมือนมรดกของคนทั้งประเทศที่ควรค่าแก่การอนุรักษ์ไว้ให้คงอยู่ต่อไป

งานศึกษาในช่วงห้าปีที่ผ่านมาได้กล่าวถึงการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมมากขึ้น Ivanovic (2008) และ Cooper Fletcher Fyall Gilbert และ Wanhill (2008) กล่าวว่าวัฒนธรรมและมรดกทางวัฒนธรรมเป็นรูปแบบการพัฒนาในการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้นใหม่โดยแหล่งท่องเที่ยวรวมถึงกิจกรรมต่างๆ มีบทบาทสำคัญในการดึงดูดนักท่องเที่ยวและผู้เข้าชม ซึ่งการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมจะเน้นการเดินทางไปสู่ประสบการณ์และกิจกรรมการมีส่วนร่วมในวิถี ชีวิตที่อาจจะพบเห็นได้ยากในชีวิตประจำวัน ทั้งนี้ Ismail (2008) เสนอแบบจำลองเพื่อการจัดการท่องเที่ยวเชิง วัฒนธรรมอย่างยั่งยืน โดยมุ่งเน้นทั้งประโยชน์ทางเศรษฐกิจที่ชุมชนจะได้รับจากการจ้างงาน และรายได้ที่สูงขึ้นควบคู่ไปกับการคงไว้ซึ่งสภาพแวดล้อม วิถีชีวิตแบบเดิมที่สามารถสนองความต้องการของชุมชนทั้งในปัจจุบันและในอนาคต ซึ่งสอดคล้องกับ Ximba (2009) ซึ่งเสนอว่าพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมควรเน้นความเข้าใจวัฒนธรรม

และการมีส่วนร่วมในประสบการณ์ทางวัฒนธรรมทั้งทางด้านภูมิปัญญา ความงามจิตวิทยา และความรู้สึก ภายใต้แนวคิดการพัฒนาการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน จะมุ่งเน้นการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้เป็นแหล่งเรียนรู้และสร้างความประทับใจ พร้อมกับสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนเพื่อเป็นแรงผลักดันให้ช่วยกันอนุรักษ์ สืบทอดและถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรม ซึ่งจะเป็นการคงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ของชุมชน

จากความสำคัญและแนวคิดเบื้องต้นที่จะนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม นำมาสู่การวางแผน การจัดการ และการส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยว ตลอดจนการวางแผนกลยุทธ์การพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้เหมาะสมกับประเทศไทย จากการศึกษาของ Bywater (1993) ได้แยกประเภทนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมออกเป็น 3 ประเภท

1. นักท่องเที่ยวตามแรงกระตุ้นทางวัฒนธรรม (Culturally Motivated) หมายถึง ผู้ที่เดินทางท่องเที่ยวด้วยเหตุผลทางวัฒนธรรมนักท่องเที่ยวกลุ่มนี้มีความสนใจที่จะเรียนรู้ ศึกษาวัฒนธรรมและมีพฤติกรรมที่จะพักอยู่ในแหล่งท่องเที่ยวเป็นระยะเวลานาน
2. นักท่องเที่ยวตามแรงบันดาลใจทางวัฒนธรรม (Culturally Inspired) หมายถึง ผู้ที่ถูกดึงดูดใจด้วยศักยภาพการท่องเที่ยวที่เป็นที่รู้จักหรือได้รับการประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อรูปภาพ โดยนักท่องเที่ยวประเภทนี้จะใช้เวลาพักน้อยกว่าประเภทแรก แต่มีโอกาสที่จะเดินทางกลับมายังสถานที่ท่องเที่ยวอีกครั้งในอนาคต
3. นักท่องเที่ยวตามแรงดึงดูดทางวัฒนธรรม (Culturally Attracted) หมายถึง ผู้ที่มีความสนใจในกิจกรรมการท่องเที่ยวที่เกิดขึ้น โดยนักท่องเที่ยวประเภทนี้จะมีระยะเวลาในการท่องเที่ยวสั้น อาจจะเป็นในลักษณะเยี่ยมชมมากกว่าการพักอาศัย

ทั้งนี้ Smith (2003) ได้จัดประเภทและพฤติกรรมนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมดังนี้

นักท่องเที่ยวแหล่งมรดก (Heritage Tourist) ปราสาท พระราชวัง บ้านโบราณ แหล่งโบราณคดี
อนุสาวรีย์

นักท่องเที่ยวศิลปะ (Arts Tourist) โรงละคร การแสดงคอนเสิร์ต เทศกาล งานประเพณี

นักท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ (Creative Tourist) ถ่ายภาพ วาดภาพ เครื่องปั้น ทำอาหาร
หัตถกรรม

นักท่องเที่ยววัฒนธรรมเมือง (Urban Cultural Tourist) แหล่งประวัติศาสตร์ แหล่งอุตสาหกรรม

นักท่องเที่ยววัฒนธรรมชนบท (Rural Cultural Tourist) การท่องเที่ยวเชิงเกษตร ชุมชน ฟาร์ม
พิพิธภัณฑ์ธรรมชาติ ภูมิทัศน์

นักท่องเที่ยววัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่น ชาวเขา ทะเลทราย เดินป่า ศูนย์วัฒนธรรม ศิลปะและหัตถกรรม(Indigeneous Cultural Tourist)

นักท่องเที่ยววัฒนธรรมทันสมัย สวนสนุก ห้างสรรพสินค้า การแสดงคอนเสิร์ต งานแข่งขันกีฬา (Popular Cultural Tourist)

การแบ่งประเภท และลักษณะของนักท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมดังที่กล่าวมาข้างต้น ทําให้ทราบถึงลักษณะและความต้องการของนักท่องเที่ยว เพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดกลยุทธ์ตอบสนองความต้องการอันจะนำไปสู่การสร้างรายได้ให้แหล่งท่องเที่ยว ควบคู่ไปกับการส่งเสริมความรู้ความเข้าใจ และการรักษาวัฒนธรรมของชุมชนให้คงไว้

ขั้นตอนสำคัญของการวางแผนพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเริ่มจากการวิเคราะห์แหล่งท่องเที่ยว ซึ่งรวมถึงความพร้อมของแหล่งท่องเที่ยวที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนา การปรับปรุง และความน่าสนใจของแหล่งท่องเที่ยวนั้นว่าเพียงพอที่จะดึงดูดใจนักท่องเที่ยวให้เดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวนั้นหรือไม่ คุณค่าของแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเป็นอย่างไร ซึ่งรวมถึงภาพรวมด้านความสวยงาม ลักษณะเด่น อัตลักษณ์ ความเก่าแก่ทางประวัติศาสตร์ความสำคัญทางศาสนา สถาปัตยกรรม และวิถีชีวิต นอกจากนี้ประเด็นของความพร้อมทางด้านความสะดวกซึ่งรวมถึงทั้งความสะดวกในการเข้าถึง และสิ่งอำนวยความสะดวกเป็นสิ่งสำคัญในการวางแผนการใช้พื้นที่และการกำหนดศักยภาพรองรับแหล่งท่องเที่ยว ในการกำหนดศักยภาพแหล่งท่องเที่ยวนั้น ประเด็นสำคัญคือต้องสามารถจัดการสิ่งอำนวยความสะดวกเบื้องต้น เช่น ถนน ไฟฟ้า น้ำประปา การกำจัดขยะ ระบบสื่อสารคมนาคม ลานจอดรถ ที่พักโรงแรม ร้านอาหาร และร้านขายของที่ระลึกให้พอเพียงกับจำนวนนักท่องเที่ยว รวมถึงต้องควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวไม่ให้เกินความสามารถที่จะรองรับได้ ซึ่งรวมถึงการประเมินผลกระทบจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนนักท่องเที่ยวในพื้นที่ดังกล่าวตลอดจนปัญหาและผลกระทบที่จะตามมาจากการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่

ประเด็นพื้นฐานที่สำคัญประเด็นหนึ่งที่จะนำไปสู่การวางนโยบายการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่เหมาะสม คือ การประเมินผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาการท่องเที่ยวทั้งนี้ การสร้างหลักเกณฑ์และตัวบ่งชี้ในการประเมินผลกระทบขึ้นอยู่กับวัตถุประสงค์ของการพัฒนาการท่องเที่ยวของแต่ละฝ่าย ซึ่งจะต้องมีการประเมินผลกระทบของการพัฒนาการท่องเที่ยวร่วมกัน (Butler, 1999) โดยหลักเกณฑ์การประเมินผลกระทบนั้นแบ่งเป็นผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตของคนในชุมชน ผลกระทบต่อคุณค่าทางวัฒนธรรม และผลกระทบต่อการเสริมสร้างลักษณะเด่นอัตลักษณ์ของชุมชนและพื้นที่ ผลกระทบต่อการดำรง

รักษามรดกทางวัฒนธรรม เพื่อนำไปสู่การวางแผนนโยบายที่สมดุล และแนวทางการจัดการเพื่อควบคุมผลกระทบจากการท่องเที่ยวอันจะนำไปสู่การก่อให้เกิดผลประโยชน์สุทธิที่สูงสุดต่อพื้นที่นอกจากนี้ ขั้นตอนการวางแผนการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวควรจะรวมถึงการฝึกอบรมคนในพื้นที่ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนในท้องถิ่น ให้รับรู้และมีส่วนร่วมในการดูแลแหล่งท่องเที่ยว ทั้งนี้การพัฒนาบุคลากร การให้ความรู้ และการฝึกอบรมเพื่อให้บุคลากรมีความรู้ความคิดในการพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน นับว่าเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน

การจัดการโครงสร้างองค์กรและการจัดการที่เหมาะสมเป็นส่วนประกอบที่สำคัญในการที่จะกำหนดทิศทางของการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่ยั่งยืน โดยทั่วไปแล้วจะสามารถสรุปโครงสร้างองค์กรและการจัดการสำหรับการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยจะมุ่งเน้นที่การประสานงานกับองค์กรปกครองท้องถิ่น และหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้องที่เกี่ยวข้องส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวในท้องถิ่นต้องนำการท่องเที่ยวขยายเศรษฐกิจในท้องถิ่น เพื่อที่จะร่วมกันหาจุดเด่น หรืออัตลักษณ์ที่จะเป็นจุดประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยว นอกจากนี้การสนับสนุนการมีส่วนร่วมและการสร้างเครือข่ายพัฒนาการท่องเที่ยวกับท้องถิ่น เพื่อที่จะร่วมกันวิเคราะห์ หรือแก้ไขปัญหาและข้อขัดแย้งในผลประโยชน์ที่ต่างกันเป็นอีกแนวทางที่มีความจำเป็นต่อการจัดการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมอย่างยั่งยืนอีกด้วย

การดำเนินการโครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวตามข้อเสนอของกรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น กระทรวงมหาดไทย (2550) การดำเนินการโครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว มีหลักการดำเนินการที่สำคัญ 4 ด้านซึ่งประกอบด้วย 1. การเร่งพัฒนา บุธนะ พื้นฟูมรดก และสินทรัพย์ทางวัฒนธรรม เพื่อให้เกิดการท่องเที่ยวใหม่เพื่อสร้างรายได้ให้กับชุมชน โดยส่งเสริมบทบาทการมีส่วนร่วมของเอกชนเพื่อที่จะรักษาแหล่งท่องเที่ยวและวิถีชีวิตให้อยู่สภาพเดิมอย่างยั่งยืน 2. การเพิ่มความหลากหลายของการท่องเที่ยวเชิงการวางแผนการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงมรดกทางวัฒนธรรมเป็นหนึ่งในยุทธศาสตร์ที่ต้องพัฒนาในประเทศไทย เพราะนอกจากการท่องเที่ยวจะเป็นอุตสาหกรรมหลักที่สร้างรายได้ และนำเงินตราต่างประเทศเข้าสู่ประเทศไทยแล้ว การท่องเที่ยวยังก่อให้เกิดการสร้างอาชีพสืบเนื่องจากการท่องเที่ยว เช่น การผลิตหัตถกรรมพื้นบ้าน หรือการให้บริการด้านต่างๆ นับได้ว่าการท่องเที่ยวมีบทบาทในการกระตุ้นให้เกิดการผลิตและการนำทรัพยากรของประเทศมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด อย่างไรก็ดีเนื่องจากสถานการณ์ตลาดการท่องเที่ยวในปัจจุบันมีการแข่งขันอย่างรุนแรง ประเทศไทยจึงควรส่งเสริมการท่องเที่ยวโดยให้ความสำคัญกับการใช้วัฒนธรรม เป็นจุดขายในการแข่งกับแหล่งท่องเที่ยวทั่วโลก ทั้งนี้ ประเทศไทยมีแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

ซึ่งจัดได้ว่าเป็นแหล่งมรดกโลกที่ได้รับการขึ้นทะเบียนแล้วจำนวน 5 แห่งด้วยกัน และรอการขึ้นทะเบียนจำนวน 2 แห่ง (กระทรวงวัฒนธรรม, 2555) นอกจากนี้ยังมีมรดกทางวัฒนธรรมอีกจำนวนมาก เช่น ปราสาท พระราชวัง วัด โบราณสถาน โบราณวัตถุ ประเพณี และวิถีการดำเนินชีวิต

ทั้งนี้ หัวใจสำคัญของการวางแผนพัฒนาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมให้มีการเติบโตอย่างยั่งยืน คือการรักษาสมดุลระหว่างการอนุรักษ์มรดกทางวัฒนธรรม และการส่งเสริมพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งจะสำเร็จลุล่วงไปได้จะต้องอาศัยความร่วมมือกันจากทุกฝ่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน องค์กรอิสระ และชุมชน ขั้นตอนของการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวแบบยั่งยืนนั้นประกอบด้วย การตลาดที่จะต้องตอบสนองความต้องการและสร้างความพึงพอใจให้แก่นักท่องเที่ยว การวางแผนโครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ซึ่งรวมถึงการวางแผนการใช้พื้นที่การวางแผนการขนส่ง การประเมินผลกระทบและศักยภาพในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังรวมถึงการจัดการโครงสร้างองค์กรและการจัดการที่เหมาะสมต่อการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม และการดำเนินโครงการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว ซึ่งรวมถึงการจัดการแหล่งท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมโครงสร้างพื้นฐาน และสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมพร้อมกับการอนุรักษ์พัฒนาวัฒนธรรมให้ยั่งยืนในระยะยาวต่อไป

วัฒนธรรมรูปแบบต่างๆ ทั้งการท่องเที่ยวแหล่งมรดก การท่องเที่ยวศิลปะ การท่องเที่ยววัฒนธรรมเมือง การท่องเที่ยววัฒนธรรมชนบท รวมถึงการท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และภูมิปัญญาท้องถิ่นไทยการเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวก การวางแผนด้านความปลอดภัย สุขอนามัย และสวัสดิการของนักท่องเที่ยวทุกกลุ่ม ทุกเพศ ทุกวัยการส่งเสริมความเชื่อมโยง ความร่วมมือกับหน่วยงานในท้องถิ่น และประชาชนในชุมชน เพื่อที่จะสร้างกิจกรรมท่องเที่ยวพัฒนาคุณภาพการบริการท่องเที่ยว รวมถึงการประชาสัมพันธ์ของการท่องเที่ยวท้องถิ่นในรูปแบบต่างๆ(กาญจนา แสงลิ้มสุวรรณและศรันยา แสงลิ้มสุวรรณ ม.ป.ป.)

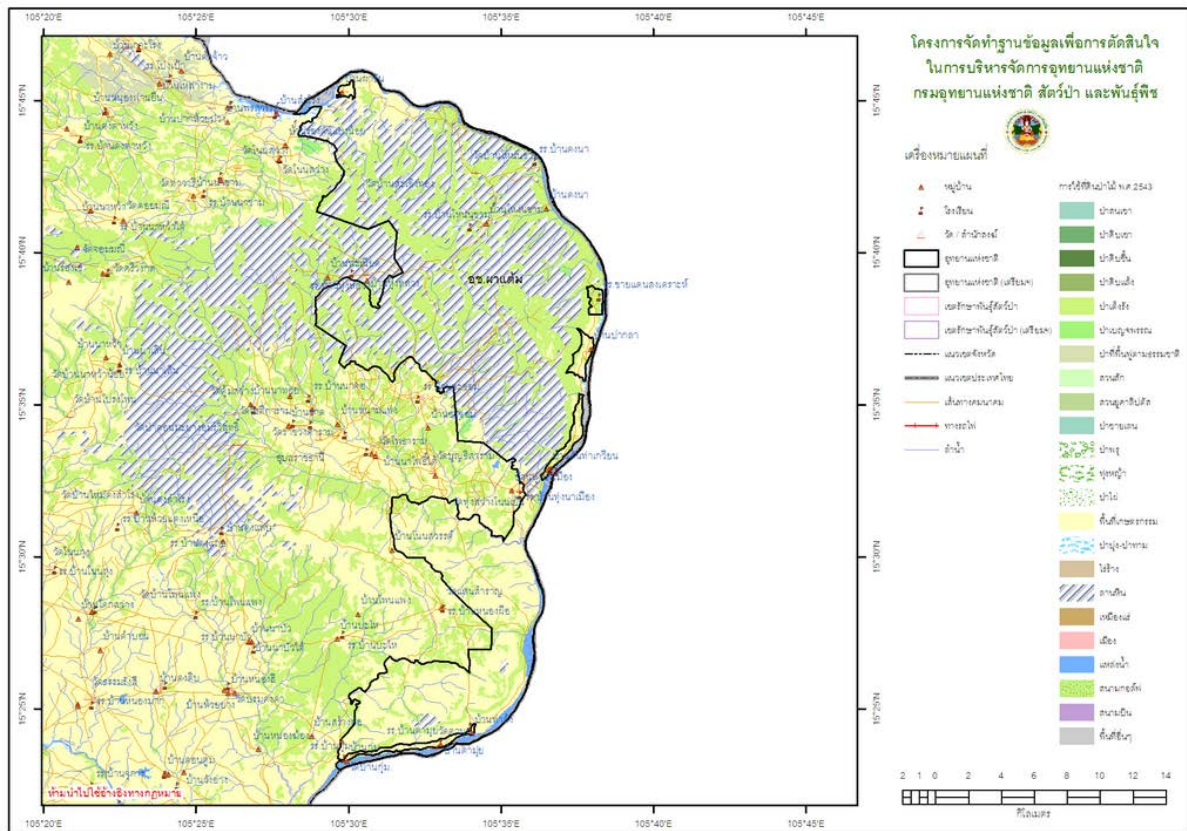
บริบทอุทยานแห่งชาติผาแต้ม

อุทยานแห่งชาติผาแต้มเป็นหน่วยงานสังกัดส่วนภูมิภาคสังกัดสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่9 (อุบลราชธานี) กรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่า และพันธุ์พืช กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในอดีต

ชาวบ้านท้องถิ่นทำกินในบริเวณใกล้เคียงพื้นที่ป่าภูผาน้อยคนนักที่จะเดินทางเข้าไปในป่าแห่งนี้ เนื่องจากมีความเชื่อว่า “ผาแต้มเป็นเขตต้องห้าม ภูผาเหล่านี้นี้มีความศักดิ์สิทธิ์นักเป็นภูผาแห่งความตาย ใครล่วงล้ำเข้าไปมักมีอันเป็นไปอาจเจ็บไข้ หรือเป็นอันตรายถึงชีวิต” ปัจจุบันพื้นที่ป่าภูผาแต้ม ได้ถูกเปิดเผยจนเป็นที่รู้จักกันทั่วไปเมื่อคณะอาจารย์และนักศึกษาจากภาควิชามนุษยวิทยา มหาวิทยาลัยศิลปากร ได้มาทำการสำรวจและได้ค้นพบภาพเขียนสีสมัยโบราณสมัยก่อนประวัติศาสตร์ที่ผาแต้ม ในท้องที่ของบ้านกุ่ม ตำบลห้วยไผ่ อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี ประกอบกับสภาพป่าในบริเวณใกล้เคียงยังอุดมสมบูรณ์อยู่ จึงได้ทำหนังสือบันทึกจากภาควิชา ลงวันที่ 26 พฤษภาคม 2524 เสนอต่อกองอุทยานแห่งชาติ กรมป่าไม้ ขอให้จัดตั้งป่าภูผาขึ้นในบริเวณผาแต้มให้เป็นอุทยานแห่งชาติ กองอุทยานแห่งชาติจึงได้บันทึกสั่งการลงวันที่ 27 พฤษภาคม 2524 ให้ นายเสงี่ยม จันทร์แจ่ม นักวิชาการป่าไม้ 4 ปฏิบัติหน้าที่หัวหน้า อุทยานแห่งชาติดงหินกอง(ต่อมาได้เปลี่ยนชื่อเป็นอุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ)ไปทำการสำรวจหาข้อมูลเพิ่มเติมผลการสำรวจปรากฏได้มีการบันทึกข้อมูลและรายละเอียด ในรายงาน ตามหนังสืออุทยานแห่งชาติดงหินกอง ที่ กส 0708(ดก)/ลง วันที่ 28 สิงหาคม 2524 ว่า “พื้นที่บริเวณที่ภาควิชามนุษยวิทยา มหาวิทยาลัยศิลปากรเสนอขอให้จัดตั้งเป็นอุทยานแห่งชาติ อยู่ในบริเวณพื้นที่ของป่าภูผาปรากฏภาพเขียนสีโบราณซึ่งมีคุณค่าในทางประวัติศาสตร์ที่ผาแต้มสภาพป่าบริเวณใกล้เคียงยังไม่ถูกทำลาย และมีจุดเด่นตามธรรมชาติที่สวยงาม การคมนาคมสะดวกเหมาะที่จัดอุทยานแห่งชาติ โดยเห็นควรผนวกบริเวณดังกล่าวเข้าเป็นส่วนหนึ่งของ อุทยานแห่งชาติดงหินกอง”กรมป่าไม้ จึงมีคำสั่งกรมป่าไม้ ที่ 1162/2524 ลงวันที่ 13 กันยายน 2524 ให้ นายเสงี่ยม จันทร์แจ่ม นักวิชาการป่าไม้ 4 หัวหน้าอุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ (อุทยานแห่งชาติดงหินกองเดิม) ไปดำเนินการควบคุมดูแลรักษาป่าภูผาโดยให้พิจารณาผนวกเข้ากับอุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ ทั้งนี้บริเวณภูผาดังกล่าวจึงได้ถูกประกาศรวมเข้า กับบริเวณป่าใกล้เคียง ให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติดงภูโหล่นตามกฎกระทรวง ฉบับที่ 603 (พ.ศ.2516) ลงวันที่ 24 ตุลาคม 2526 ต่อมากรมป่าไม้ ได้พิจารณาเห็นว่าพื้นที่บริเวณดังกล่าวเป็นพื้นที่คนละส่วน และอยู่ห่างไกลกับอุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ ตลอดจนมีอาณาเขตกว้างขวางเกรงว่าอุทยานแห่งชาติแก่งตะนะ จะดูแลไม่ทั่วถึง และเพื่อเป็นการสนับสนุนนโยบายของรัฐบาล

ตาม โครงการอีสานเขียว และกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและป่าไม้ เพื่อพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว และการศึกษาหาความรู้ทางวิชาการ จึงมีคำสั่งกรมป่าไม้ที่ 991/2532 ลงวันที่ 28 มิถุนายน 2532 ให้นายวรพล รัตนสุวรรณ นักวิชาการป่าไม้ 5 กองอุทยานแห่งชาติ ไปดำเนินการสำรวจเพื่อจัดตั้งพื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติป่าดงภูโหล่นท้องที่ อำเภอโขงเจียม อำเภอศรีเมืองใหม่ และอำเภอโพธิ์ไทร จังหวัดอุบลราชธานี เนื้อที่ 340 ตารางกิโลเมตร หรือ 212,500 ไร่ เป็นอุทยานแห่งชาติผาแต้ม และทำหน้าที่หัวหน้าอุทยานแห่งชาติแห่งนี้ด้วยกรมป่าไม้โดยกองอุทยานแห่งชาติได้นำเรื่องราวดังกล่าวนี้เสนอต่อคณะกรรมการอุทยานแห่งชาติ ซึ่งได้มติเห็นชอบเรื่องดังกล่าวในการประชุมครั้งที่ 3/2432 เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม 2532 ซึ่งก็ได้ผ่านมติความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีเรียบร้อยแล้วเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2534 และได้รับการประกาศลงในราชกิจจานุเบกษา ฉบับพิเศษ หน้า 90-92 เล่มที่ 108 ตอนที่ 245 ลงวันที่ 31 ธันวาคม 2534 ให้เป็นอุทยานแห่งชาติผาแต้ม ซึ่งเป็นอุทยานแห่งชาติตามพระราชบัญญัติอุทยานแห่งชาติ พ.ศ. 2504 นับเป็นอุทยานแห่งชาติลำดับที่ 74 ของประเทศไทย อุทยานแห่งชาติผาแต้มตั้งอยู่ในเขตพิกัดทางภูมิศาสตร์ละติจูด ที่ 15. 23' - 15 46' เหนือ และลองจิจูดที่ 105. 38' ตะวันออก ที่ทำการอุทยานแห่งชาติ ตั้งอยู่ที่บริเวณบ้านหนองผือน้อย ตำบลห้วยไผ่ อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี ห่างจากตัวเมืองจังหวัดอุบลราชธานี ประมาณ 95 กิโลเมตร ณ บริเวณศูนย์บริการนักท่องเที่ยวของอุทยานแห่งชาติผาแต้มซึ่งตั้งอยู่บนลานหินทรายของภูผาขาม ยังมีร้านอาหารประเภทอาหารตามสั่ง และอาหารท้องถิ่นจำพวกกุ้ง และปลาจากแม่น้ำโขงร้านค้าจำหน่ายของที่ระลึก และสินค้า OTOP ของหมู่บ้านรอบแนวเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มนอกจากนี้ ที่หมู่บ้านปากลา ซึ่งเป็นหมู่บ้านที่ตั้งอยู่ทิศตะวันออกสุด ของประเทศไทย ยังใช้เป็นจุดวัดพิกัดความกว้างสุดของ ประเทศไทยไปยัง ด่านเจดีย์สามองค์จังหวัดกาญจนบุรี โดยมีขนาดพื้นที่ 212,500.00 ไร่หน่วยงานในพื้นที่ได้แก่ 1) หน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติที่ ผต.1 (สร้อยสวรรค์) 2) หน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติที่ ผต.2 (ทุ่งหลวง) 3) หน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติที่ ผต.3 (คันท่าเกวียน) 4) หน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติที่ ผต.4 (ห้วยทราย)

ภาพแผนที่อาณาเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม

461 เมตรระดับความสูงปานกลางน้ำทะเลและความลาดชันลดหลั่นลงมาทางด้านแม่น้ำโขงความสูงของพื้นที่โดยเฉลี่ยประมาณ 200 เมตรจากระดับน้ำทะเลและจากแผนที่ธรณีวิทยามาตราส่วน 1: 500,000 ของกรมทรัพยากรธรณีกระทรวงอุตสาหกรรมพื้นที่ทั่วไปมีหินทรายโคล่เป็นลานหินกระจายทั่วพื้นที่ดินที่พบในแถบที่ราบลุ่มเป็นดินร่วนปนทรายและดินเหนียวแถบริมแม่น้ำมีตะกอนและฮิวมัสมากและห้วยที่สำคัญ เช่น ห้วยใหญ่ห้วยสร้อยห้วยหละหลอยห้วยพอกลาห้วยต่างๆเหล่านี้ส่วนใหญ่จะไหลลงสู่แม่น้ำโขง

ลักษณะหิน (Stone)

1. หินหน่วยภูพาน (PhuPhanFormation)เป็นหินทราย (Sandstone) สีขาว สีส้มเรื่อ สีน้ำตาลปนเหลือง มีการตกทับถมเป็นรอยชั้นขวาง (Crossbedding sedimentation)อยู่เป็นหินที่เกิดในยุคCretaceous (ประมาณ 132 ล้านปีมาแล้ว) 2. หินหน่วยเสาขัว (Sao KhuaFormation)เป็นหินทรายสีน้ำตาลอมแดง สีเทา และหินทรายแป้ง (Silt Stone) ที่ส่วนใหญ่จะมีแร่ไมก้าปนอยู่ มีสีเทา สีน้ำตาล บางส่วนจะปนหินกรวดมน และหินดินดาน (Shale) สีน้ำตาลอมม่วงและแดงอิฐ เป็นชั้นหินที่มีอายุเก่ากว่าชั้นหินหน่วยภูพานอยู่ในยุค Jurassic (180 ล้านปีผ่านมา) 3. หินหน่วยพระวิหาร (PhraWihan Formation) เป็นหินทรายสีขาว สีชมพู ตอนบนของชั้นหินกรวดทรายจะมีชั้นขวาง บางส่วนจะเป็นดินดานที่มีสีน้ำตาลอมแดง และสีเทา

ลักษณะดิน (Soil Feature)

ลักษณะของดินในอุทยานแห่งชาติผาแต้มตามแผนจัดการสำรวจดินจังหวัดอุบลราชธานีมาตราส่วน 1: 250,000 จัดทำโดยกองสำรวจ และจำแนกดิน กรมพัฒนาที่ดิน พื้นที่ส่วนใหญ่ปกคลุมด้วยป่าเต็งรัง ส่วนในพื้นที่เล็กๆ นั้นส่วนใหญ่ใช้ในการปลูกพืช ซึ่งโดยหลักการแล้วดินชุดนี้ไม่เหมาะสมกับการเพาะปลูก เนื่องจากเนื้อดินไม่อุ้มน้ำ มีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ และยังเกิดกษัยการอย่างรุนแรงอีกด้วย ดังนั้นการเพาะปลูกจึงควรจะต้องแก้ไขปัญหาดังกล่าวเสียก่อน

ชุดดินโพนพิสัย (PhonPai Say Series) เป็นกลุ่มดินหลักที่พบทั่วไปในประเทศไทยเช่นกัน ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ประเทศสหรัฐอเมริกา (USDA) จัดไว้ในกลุ่มของ Red Yellow Podzolic

Soil เป็นดินเก่าที่มีหน้าดินดี พบทั่วไปบริเวณภูเขา และที่ลาดเชิงเขา หรือที่ราบขั้นบันไดเก่า เกิดจากวัตถุต้นกำเนิดดินที่มาจากหลายประเภท ส่วนใหญ่เป็นหินที่มีปฏิกิริยาที่เป็นกรด หรือปฏิกิริยาที่ดินเป็นกลาง ที่มีการระบายน้ำได้ดี ลักษณะของเนื้อดินเปลี่ยนแปลงได้มาก ลักษณะดินค่อนข้างหยาบ ถึงค่อนข้างละเอียด สีของดินจะเป็นสีแดงเหลืองปนแดง และเหลืองพื้นที่ส่วนใหญ่ที่พบดินโพธิ์สนี้ ถูกปกคลุมด้วยป่าเต็งรังและเสื่อมโทรมหรือแม้ทุ่งหญ้ามีเพียงเล็กๆ ที่เป็นการเพาะปลูกพืชไร่ และมักพบศิลาแลงในชั้นดินที่มีความลึกตั้งแต่ 30 เซนติเมตร เป็นต้นไป แต่ในกลุ่มหลักแล้วดินชุดนี้ไม่เหมาะแก่การทำการเกษตรในที่สูง เนื่องจากการเกิดกษัยการอย่างรุนแรงมากอีกทั้งความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำกักเก็บน้ำได้ยากจึงไม่เหมาะแก่การทำนา หน่วยดินผสม (Ploppé Complex) เป็นดินที่ประกอบด้วยชุดดินอย่างน้อย 2 ชุดขึ้นไป เป็นดินที่เกิดในภูมิประเทศติดต่อกัน มีลักษณะการพบชุดของดินที่สับสน ในพื้นที่กษัยการที่เป็นดินที่เกิดขึ้นบนที่มีความลาดชันสูง วัตถุที่ให้กำเนิดเป็นหินทราย เนื้อดินจึงมีความหยาบ การระบายน้ำได้ดี จึงเหมาะแก่การเพาะปลูก รวมทั้งกษัยการของดินยังรุนแรงบริเวณที่พบดินชุดนี้จึงเป็นพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม หรือป่าเต็งรัง ความอุดมสมบูรณ์ของดินก็ต่ำไปด้วย

ตะกอนใหม่ (Recent Alluvium) เป็นดินที่เกิดจากการพัดพาของน้ำ เช่น กรวด หิน ดิน ทราย และสิ่งอื่นๆ ณ บริเวณใดบริเวณหนึ่งมาสะสมไว้เกิดเป็นที่ราบข้างตลิ่ง มักจะมีอินทรีย์สารสูง สีดินเข้ม เนื้อดินร่วนซุยเหมาะแก่การเพาะปลูกพืชที่ต้องการน้ำมาก

หน่วยดินที่ 2 สภาพพื้นที่ ลาดชันเล็กน้อยถึงปานกลาง ความลึกของดินลึก ลักษณะของดินมีเนื้อหินดินค่อนข้างหยาบถึงปานกลาง มีการระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ของดิน ปานกลาง การใช้ประโยชน์ปลูกพืชไร่

หน่วยดินที่ 3 สภาพพื้นที่ ลาดชันเล็กน้อยถึงสูง ความลึกของดิน ตื้นถึงค่อนข้างตื้น ลักษณะของดิน มีเศษหินกรวด ลูกรังปะปนในชั้นดิน การระบายน้ำดีถึงค่อนข้างเลว ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำการใช้ประโยชน์พื้นที่เป็นไม้พุ่ม

หน่วยดินที่ 4 สภาพพื้นที่ ลาดชันปานกลางถึงสูง ความลึกของดิน ตื้น มีหินโผล่ลักษณะของดินเป็นบริเวณที่ดินตื้นมีหินโผล่ หรือโขดหินล้วน ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำมาก การใช้ประโยชน์เป็นพื้นที่ป่าดินชุดโคราช (Korat Series) เป็นดินที่เกิดจากตะกอนของน้ำเก่าเช่นกันดินชั้นบนลึกระหว่าง 0- 60 เซนติเมตรเป็นดินร่วนหรือร่วนปนทรายส่วนที่ลึกเกิน 60 เซนติเมตรลงไปจะมีเนื้อดินละเอียดกว่าเป็นพวกดินร่วนปนทรายหรือดินร่วน บางแห่งอาจเป็นดินร่วนปนดินเหนียว แต่โดยทั่วไปแล้วจะพบเนื้อดินพวกดินร่วนปน

ทรายตลอดทุกชั้นของดิน ดินชั้นบนจะมีสีน้ำตาลปนเทา เมื่อเปียกน้ำจะมีสีเข้มขึ้น เมื่อแห้งจะมีสีเทาอ่อน ดินชั้นล่างมีสีน้ำตาล หรือน้ำตาลปนเหลือง จุดสีในดินส่วนมากไม่ค่อยมีจุดสีปรากฏให้เห็น ในดินชั้นบนเห็นได้ชัดกว่าดินชั้นล่างแต่จะมีบ้างในดินชั้นล่างที่มีเนื้อดินเป็นดินร่วนปนทรายมีความเป็นกรดต่างประมาณ 4.5 - 5.5 การระบายน้ำอยู่ในเกณฑ์ปานกลางถึงดี จะไม่พบศิลาแลงในระดับความลึก 0-60 เซนติเมตร แหล่งน้ำ (Hydrological Resources)

พื้นที่อุทยานแห่งชาติผาแต้ม มีสายน้ำสำคัญคือ แม่น้ำโขง ใช้เป็นเส้นแบ่งพรมแดนระหว่างประเทศไทย และสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาวไหลผ่านแนวเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม ทางด้านทิศตะวันออก และทิศเหนือ เป็นระยะทาง 63 กิโลเมตร ในฤดูแล้งมีระดับน้ำแตกต่างกันประมาณ 15 เมตร ฤดูฝน ระดับน้ำขึ้นสูงสุดในเดือน สิงหาคม - กันยายน

ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศของอุทยานแห่งชาติผาแต้มสามารถแบ่งออกเป็น 3 ฤดู ได้แก่ ฤดูร้อนเริ่มประมาณ กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงประมาณกลางเดือนพฤษภาคม ซึ่งเป็นช่วงที่เปลี่ยนจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ (หรือที่เปลี่ยนจากฤดูหนาวเข้าสู่ฤดูฝน) เป็นระยะที่ชั่วโลกเหนือหันเข้าหาดวงอาทิตย์โดยเฉพาะในเดือนเมษายนประเทศไทยจะเป็นประเทศหนึ่งที่ตั้งอยู่ในบริเวณที่ลำแสงของดวงอาทิตย์ จะตั้งฉากกับพื้นผิวโลกจึงทำให้ได้รับแสงอาทิตย์อย่างเต็มที่ ฤดูฝนเริ่มประมาณกลางเดือน พฤษภาคม ถึงประมาณกลางเดือนตุลาคม ฤดูนี้จะเริ่มเมื่อมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งเป็นลมชื้นพัดปกคลุมประเทศไทย ขณะที่ร่องความกดอากาศต่ำ (แนวร่องที่ก่อให้เกิดฝน) พาดผ่านประเทศไทยทำให้มีฝนชุกทั่วไป ร่องความกดอากาศต่ำนี้ปกติจะเริ่มพาดผ่านภาคใต้ในเดือนเมษายน แล้วจึงเลื่อนขึ้นไปพาดผ่านภาคกลางและภาคตะวันออกเฉียงเหนือและอีสาน ในเดือนพฤษภาคมและมิถุนายน ตามลำดับ ประมาณปลายเดือนมิถุนายนจะเลื่อนขึ้นไปพาดผ่านบริเวณประเทศจีนตอนใต้ ทำให้ฝนในประเทศไทยลดลงระยะหนึ่งและเรียกว่าเป็น “ฝนทิ้งช่วง” ฤดูหนาว จะเริ่มมีอากาศหนาวเย็นประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์เมื่อมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือเริ่มพัดปกคลุมประเทศไทยประมาณกลางเดือนตุลาคมซึ่งจะนำความหนาวเย็นมาสู่ประเทศไทยเป็นระยะที่ชั่วโลกได้หันเข้าหาดวงอาทิตย์ ตำแหน่งลำแสงของดวงอาทิตย์ทำมุมฉากกับพื้นผิวโลก

ขณะเที่ยงวันจะอยู่ทางซีกโลกใต้ทำให้ลำแสงที่ตกกระทบกับพื้นที่ในประเทศไทยเป็นลำแสงเฉียงตลอดเวลา อุณหภูมิเฉลี่ย 26.9 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 32.6 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 22.0 องศาเซลเซียส รطوبةภูมิปี 54 อุณหภูมิต่ำสุดปี 8.5 องศาเซลเซียส ช่วงเดือน มกราคม อุณหภูมิสูงสุด 42 องศาเซลเซียส ช่วงเดือน เมษายน ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ยต่อปี 1581.4 มม. ช่วงเดือน กันยายน

พืชพรรณและสัตว์ป่า

สภาพป่าโดยทั่วไปเป็น ป่าเต็งรัง เสียส่วนใหญ่ ตามพื้นที่มีหินโผล่ ลักษณะเป็นป่าโปร่งต้นไม้ขนาดกลาง และขนาดเล็ก แต่มีความสวยงามตามธรรมชาติ พันธุ์ไม้ที่สำคัญ ได้แก่ เต็ง รัง เหียง ประดู่ และเหมือดต่างๆ พืชพื้นล่างเป็นพวกไผ่ป่า หญ้าต่างๆ ข่อยหิน และยังมีไม้ดอกที่สวยงามขึ้นอยู่ตามชอกลานหินทั่วไป เช่น หยาดน้ำค้าง แดงอุบล เอ็นแอ เหลืองพิสมร กระดุมเงิน ตั๋งไก่(หัวไก่โศก) มณีเทวา ขึ้นอยู่เป็นจำนวนมากกระจายทั่วพื้นที่ สภาพป่าจะเปลี่ยนเป็น ป่าดิบแล้ง ในบริเวณที่ราบลุ่มแถบริมห้วยหรือริมแม่น้ำ เนื่องจากมีความชุ่มชื้นพอประมาณตลอดปี นอกจากนี้ ยังพบป่าสนสองใบที่ขึ้นเองตามธรรมชาติ กระจายในส่วนที่เป็นพื้นราบบนภูต่างๆ ทั่วพื้นที่สัตว์ป่า ประเภทสัตว์เลี้ยงลูกด้วยนมขนาดใหญ่ยังไม่พบ พบแต่ขนาดเล็กลงมา สัตว์ป่าที่พบได้ทั่วไป เช่น อีเห็น สุนัขจิ้งจอก กระต่ายป่า อีเก้ง ชะมด บ่าง ในฤดูแล้งเมื่อระดับน้ำในแม่น้ำโขงลดลงมาก จะพบเห็นสัตว์ประเภทหมูป่า เลียงผา วัวน้ำข้ามมาจากฝั่งประเทศลาวอยู่เสมอๆ เนื่องจากอาณาเขตบางส่วนของลำน้ำโขงมีปลาน้ำจืดชนิดต่างๆ มากมาย ได้แก่ ปลาบึก ปลาตะเพียน ปลาคลั่ง ปลาเทโพ ปลากรด ปลาตุนา ปลาหมอ ปลาเก๋ ปลาแซ่เป็นต้น นกนานาชนิดที่พบเห็น เช่น นกขุนทอง นกยูง เหยี่ยว อีกา นกขุนแผน นกกระเต็น เป็นต้น

การเดินทางไปอุทยานแห่งชาติผาแต้ม

การเดินทางโดยรถยนต์รถยนต์จากจังหวัดอุบลราชธานีไปยังอำเภอโขงเจียม ระยะทางประมาณ 80 กิโลเมตร แล้วเดินทางไปตามเส้นทางยุทธศาสตร์สายโขงเจียม-เขมราฐ อีก 15 กิโลเมตร เลี้ยวขวาต่อไปอีก 5 กิโลเมตร จะถึงภูผาขาม ท้องที่บ้านหนองผือน้อย ตำบลห้วยไผ่ อำเภอโขงเจียม ซึ่งที่ทำการอุทยานแห่งชาติผาแต้มตั้งอยู่ ปัจจุบันเส้นทางนี้ไปสิ้นสุดบนลานภูผาขาม เป็นส่วนที่ตั้งของศูนย์บริการนักท่องเที่ยว

สถานที่ท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม

ภูผาขาว

เป็นภูเขามีหน้าผาที่สวยงาม แปลกตามีจุดชมวิวพระอาทิตย์ขึ้นก่อนใครในสยาม ที่ ผาแต้ม ผาขาวเป็นผาหินทรายรูปหินตัดที่มีความสูง 260 เมตรจากระดับน้ำทะเล ซึ่งเป็นสถานที่ที่นักท่องเที่ยวมาชมพระอาทิตย์ขึ้นก่อนใครที่ผาแต้ม และเป็นจุดที่ได้รับความสนใจในการถ่ายทำจากสื่อโฆษณา ละคร และภาพยนตร์หลายเรื่อง

เสาเฉลียง

เมื่อประมาณ 4,600 ล้านปี ที่ผ่านมา ซึ่งนักดาราศาสตร์สันนิษฐานว่าเกิดจากการรวมตัวของ กลุ่มก๊าซในอวกาศ ด้วยความกดดันที่สูงมาก และเกิดพลังงานความร้อนมหาศาลจนมวลสารที่รวมตัวกันหลอมละลาย ซึ่งใช้เวลานับล้านปี จึงเย็นตัวลงเป็นเปลือกโลก แต่ว่าสภาพบรรยากาศที่ปกคลุมโลกอยู่ เต็มไปด้วยก๊าซชนิดต่าง สภาพลมฟ้าอากาศแปรปรวน ก๊าซที่ปกคลุมผิวโลกอยู่รวมตัวกัน ความหนาแน่นมากขึ้น จนกลั่นตัวลงมาเป็นฝนนานนับหมื่นปี เมื่อสิ้นสุดฝนในครั้งนั้น โลกก็เย็นตัวลง มากขึ้น เกิดผืนน้ำ แม่น้ำลำธารมากมาย เกิดการกัดเซาะพังทลายของเปลือกโลก (กษัยการ) เกิดวัฏจักรของหินต่อมาเมื่อประมาณ 3,500 ล้านปี ที่ผ่านมา จึงกำเนิดชีวิตแรกในท้องน้ำ เป็นสิ่งมีชีวิต เซลล์เดียว ประเภท โปรคาริโอต ซึ่งเป็นจุดกำเนิดของพืช และสัตว์ทุกชนิดตามสายวิวัฒนาการเสาเฉลียง....เป็นประติมากรรมหินทรายที่ธรรมชาติสร้างขึ้นเป็นหน่วยหิน “ภูพาน” ที่เกิดขึ้นในยุค ครีเตเชียส (Cretaceous Period) เมื่อประมาณ 130 ล้านปี เสาเฉลียงประกอบด้วย หินสองส่วน หินทรายต้นถึงกลางยุค หินส่วนบนเกิดจากการสะสมตะกอนของหินทราย ช่วงปลายยุคครีเตเชียส โดยผ่านกระบวนการการกัดกร่อนทางธรรมชาติที่ยาวนานหลายล้านปีอันมีสาเหตุมาจากกระแสน้ำ แรงลม และความแปรปรวนของลมหลายล้านปีอันมีสาเหตุมาจากกระแสน้ำ แรงลมและความแปรปรวนของลมฟ้าอากาศ กระทั่งเกิดการเปลี่ยนแปลงพื้นผิวของเปลือกโลกครั้งสำคัญ(การเคลื่อนตัว การโก่งตัว และการทรุดตัว เป็นผลให้เกิดการกัดกร่อนของชั้นหินส่วนล่างที่เหลือจากการกัดกร่อนซ้อนอยู่ในแนวดิ่ง และหินส่วนบนที่เหลือจากการกัดกร่อนซ้อนอยู่ในแนวนอน เมื่อมองดูหินทั้งสองส่วนประกอบด้วยความแตกต่างของช่วงเวลาการสะสมของหินทรายที่ได้สร้างประติมากรรมหินทรายอันทรงคุณค่า และน่าทึ่งไว้ให้เราได้ชื่นชม

* หมายเหตุ เสาเฉลียงเป็นปรากฏการณ์ทางธรรมชาติ ที่เกิดจากการกัดเซาะของน้ำสายลม และแสงแดดต่อเนื่องเป็นเวลาหลายร้อยล้านปี มีลักษณะเป็นแท่งหินตั้งขึ้นมีส่วนบนเป็น แผ่นหินวางอยู่โดยไม่ติดกันมองดูคล้ายดอกเห็ดนับเป็นประติมากรรมชิ้นเอกของธรรมชาติ ชาวท้องถิ่นเรียกเสาหินลักษณะนี้ว่า“เสาเฉลียง”ซึ่งแผลงมาจากคำว่า“สะเลียง”เป็นภาษาส่วยหมายถึง “เสาหินที่มีลักษณะแปลก” นั่นเอง*

ทะเลหมอก ที่ผาชนะได ในช่วงปลายฝนต้นหนาว จะพบปรากฏการณ์ทางธรรมชาติที่สวยงามน่าชมมาก สำหรับนักท่องเที่ยวที่ต้องการสัมผัสธรรมชาติ

น้ำตกสร้อยสวรรค์ บริเวณห้วยสะหม่ม

จากที่ทำการอุทยานแห่งชาติผาแต้มไปตามทางหลวงจังหวัดหมายเลข 2112 อีกประมาณ 15 กิโลเมตร ก็จะถึงน้ำตกสร้อยสวรรค์ เป็นน้ำตกที่สวยงามมาก เกิดจากลำธาร 2 สาย คือ แซสร้อย และแซไฟไหลตกลงมาบรรจบกันดูลักษณะคล้ายสายสร้อย บริเวณริมลำธารมีพลาญหินซึ่งในช่วงปลายฝนต้นหนาว จะมีดอกไม้หลากสีสั่นออกดอกงดงามเต็มลานหิน

น้ำตกห้วยพอก

น้ำตกที่อยู่สูงที่สุดในอุทยานแห่งชาติผาแต้ม บริเวณผาชนะได พื้นที่รับผิดชอบของหน่วยปฏิบัติการพิเศษป่าดงนาทาม หน่วยที่ 5 ดงนาทาม

น้ำตกแสงจันทร์

อยู่ห่างจากที่ทำการอุทยานแห่งชาติตามหมายเลขทางหลวงที่ 2112 ประมาณ 30 กิโลเมตร มีทางแยกเข้าไปน้ำตกทุ่งนาเมือง น้ำตกแห่งนี้มีลักษณะพิเศษคือ เมื่อสายน้ำตกจากผาลงมาแล้ว จะไหลลับหายไป ในซอกหิน ชาวบ้านเรียก น้ำตกลอดรู ส่วนน้ำตกแสงจันทร์มีทางเดินเท้าไปอีกไม่กี่กิโลเมตร สายน้ำตกกลงมาจากช่องโพรงของเพิงผา บางคนเรียกว่า น้ำตกลงรู

น้ำตกทุ่งนาเมือง

ตั้งอยู่บริเวณหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติ ที่ 4 (คันท่าเกวียน) สามารถไปท่องเที่ยวได้โดยเดินทางไปตามเส้นทางบ้านทุ่งนาเมือง ต.นาโพธิ์กลาง ห่างจากที่ทำการอุทยานแห่งชาติผาแต้ม ประมาณ 40 กิโลเมตร เส้นทางรถยนต์สามารถเข้าถึงได้โดยสะดวก

เสาเฉลียงผาชัน

อยู่ในพื้นที่หน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติผาแต้ม หน่วยที่ 2 หุ่งหลวง ห่างจากที่ทำการอุทยานแห่งชาติผาแต้ม 70 กิโลเมตร

ถ้าป่าภูหารย อยู่ในพื้นที่ป่าดงนาทาม

ผาเจ็ก อยู่ในพื้นที่หน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติผาแต้ม หน่วยที่ 1 สร้อยสวรรค์

ผาเมย อยู่ในพื้นที่หน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติผาแต้ม หน่วยที่ 1 สร้อยสวรรค์

ทุ่งดอกไม้งาม ตามรอยเสด็จ ที่ทุ่งดอกไม้ป่าหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติผาแต้ม หน่วยที่ 1 สร้อยสวรรค์

ผาชนะได

เป็นหน้าผาที่มีความสูงชัน ซึ่งเป็นจุดที่เห็นตะวันขึ้นเป็นจุดแรกของประเทศไทย ทิวทัศน์เบื้องล่างจะเป็นแม่น้ำโขงกั้นแบ่งเขต ไทย - ลาว เบื้อง หน้าเป็นภูเขาแดนลาว ที่สลับซับซ้อนมองดูสวยงาม ถูคูหนาวนักท่องเที่ยวยจะได้สัมผัสกับความสวยงามของทะเลหมอก เหนือลำน้ำโขง และด้วยเหตุที่เป็นจุดที่เห็นตะวันขึ้นเป็นจุดแรก การรายงานข่าวของสำนักข่าวแห่งประเทศไทยได้เอาเป็นจุดรายงานดวงอาทิตย์ขึ้น เป็นแห่งแรกของประเทศ **ผาชนะได** จะมีความหมายว่า การลงชื่อด้วยฝ่ามือ (ชนะนะ เป็นคำเพี้ยนมาจากภาษาถิ่นโบราณว่า ชะนาม แปลว่าการลงชื่อ ส่วน คำว่าได แปลว่า มือ หรือ ฝ่ามือ ซึ่งจะปรากฏหลักฐานจากสถานที่ใกล้เคียง เช่น ถ้ำฝ่ามือแดง โหล่นแต้ม)

งานวิจัยในประเทศ

เอกอนงค์ ปวง (2550) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนพบว่าความสามารถด้านการฟังพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้นหลังจากได้รับการสอนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลอง

Khaminkieo (2007) ได้ทำวิจัยเรื่องการเรียนแบบร่วมมือเพื่อพัฒนาความสามารถในการฟังพูด

ภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับกำลังพัฒนาพบว่านักเรียนมีโอกาสในการฝึกฟังพูดภาษาอังกฤษมากขึ้นเมื่อได้ทำงานร่วมกันเป็นคู่และเป็นกลุ่มผู้เรียนสามารถรวบรวมข้อมูลจากเพื่อนและสมาชิกในกลุ่มได้มากขึ้นเมื่อมีการอภิปรายกันและเมื่อผู้เรียนทำงานที่ต้องใช้ทักษะฟังพูดจะเกิดการถ่ายโอนข้อมูลจากกลุ่มสู่สมาชิกในกลุ่มเป็นรายบุคคลเนื่องจากผู้เรียนต้องทำงานร่วมกันตามบทบาทที่ผู้เรียนแต่ละคนได้รับในการปฏิบัติงานเพื่อที่จะทำงานให้สำเร็จและเมื่อทำงานร่วมกันผู้เรียนจะเกิดแรงจูงใจภายในด้วย

วนิดา ดวงฤทธิ์ (2543) ได้ศึกษาผลการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นตามความสนใจของนักเรียนต่อการพัฒนาการทางทักษะการอ่านภาษาอังกฤษกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 คน ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2540 ซึ่งคัดเลือกโดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าผลสัมฤทธิ์ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนมีพัฒนาการทางทักษะในด้านการจับใจความสำคัญ ความเข้าใจ ความหมายของคำศัพท์ ความเข้าใจรายละเอียดของเนื้อเรื่อง การใช้ภาษาอยู่ในระดับมาก ส่วนพฤติกรรมด้านความพยายามในการทำความเข้าใจ และความพยายามในการสื่อสารด้วยภาษาอังกฤษอยู่ในระดับปานกลาง

พิมพ์ชนก พุทธยศ (2555) ได้ศึกษาการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษสำหรับผู้ประกอบอาชีพนวดแผนไทยและเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษของผู้ประกอบอาชีพนวดแผนไทยก่อนและหลังการเรียนบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้ประกอบอาชีพนวดแผนไทยผลการวิจัยพบว่า 1. การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้ประกอบอาชีพนวดแผนไทยประกอบด้วยประมวลรายวิชาประมวลแผนการสอนและแผนการสอนจำนวน 7 แผนที่เน้นเนื้อหาการนวดแผนไทยได้รับการประเมินประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด 2. ความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษของผู้เรียนสูงขึ้นหลังจากการเรียนบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้ประกอบอาชีพนวดแผนไทย

วิลาวัลย์ บุญชุ่ม (2550) ได้ทำการวิจัยเรื่องการใช้กิจกรรมการสื่อสารเพื่อส่งเสริมความสามารถด้านการฟังพูดภาษาอังกฤษและปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนของนักเรียนชาวไทยภูเขาพบว่าความสามารถด้านการฟังพูด

ภาษาอังกฤษของนักเรียนชาวไทยภูเขาเพิ่มขึ้นจากระดับพอใช้เป็นปานกลางและปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับดีหลังการเรียนโดยใช้กิจกรรมเพื่อการสื่อสาร

ประกอบ ผลงาม (2545) ได้ทำการวิจัยการศึกษา เรื่องเจตคติและความประทับใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติที่ได้มาเยือนประเทศไทย : กรณีศึกษาจังหวัดเลย ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมชาวต่างชาติมีเจตคติที่ดีและความประทับใจ ต่อประเทศไทยโดยเฉพาะในด้านวัฒนธรรม ประเพณีไทย แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติ และอาหารไทยตามลำดับ ส่วนปัญหาและความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ พบว่ามีปัญหาในด้านการสื่อสารกับคนในท้องถิ่นและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ปัญหาเรื่องราวความสะดวก รวดเร็วของการบริการ ปัญหาด้านสุขอนามัย ปัญหาด้านคมนาคมและปัญหาถูกเอาเปรียบจากกลุ่มมิจฉาชีพ โดยความต้องการของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ คือ ต้องการให้รัฐบาลและผู้เกี่ยวข้องแก้ไขปัญหาดังกล่าว เช่น การจัดให้มีผู้ที่มีความรู้ทางด้านภาษาอังกฤษให้เพียงพอต่อการให้บริการนักท่องเที่ยวต่างชาติ การปรับปรุงด้านการบริการอย่างเต็มใจและเป็นระบบ การจัดตั้งศูนย์ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวอย่างเพียงพอยกระดับมาตรฐานงานบริการอย่างกว้างขวางและทั่วถึงทุกภูมิภาค จัดระบบคมนาคมที่มีประสิทธิภาพ และปัญหาการเอาเปรียบนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ

Kwon (1999) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับกิจกรรมการสอนภาษาที่เน้นการสื่อสารเรื่องโอกาสในการได้รับการพัฒนาความสามารถทางการสื่อสารพบว่ารูปแบบการปฏิสัมพันธ์ในกิจกรรมต่างๆมีอิทธิพลต่อการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียน

อารีย์ จุ้ยเยี่ยม (2547) ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ผลการวิจัยพบว่า บทเรียนวิชาภาษาอังกฤษท่องเที่ยวสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน หลังจากเรียนด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว แสดงให้เห็นว่าการนำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษาวิชาภาษาอังกฤษมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ

อรดา โอภาสรัตนกร, ชไมพร พุทธิรัตน์ และทิพวรรณ ทองขุนคำ (2549) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความต้องการของประชาชนบ้านคีรีวงในการเรียนภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบความต้องการในประเด็นของการ

สนทนา คือ ชาวบ้านคีรีวง จังหวัดนครศรีธรรมราชที่มีชื่อเสียงด้านการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์มีความรู้ในประเด็นของการพูดคุยกับชาวต่างชาติในทักษะการฟัง และพูด โดยชาวคีรีวง ส่วนใหญ่ต้องการเรียนหัวข้อต่างๆไป เช่น การทักทาย ขอบคุณ กล่าวต้อนรับ แนะนำตัวเอง และถามความต้องการของนักท่องเที่ยว เพราะชาวบ้านส่วนใหญ่ต้องการแสดงออกถึงมารยาทสากล และความเป็นเจ้าบ้านที่ดีด้วยการสร้างสัมพันธภาพและมิตรกับชาวต่างชาติ ส่วนหัวข้อที่ชาวบ้านต้องการอ่าน และเขียนมากที่สุดคือข้อควรปฏิบัติ และไม่ควรปฏิบัติในชุมชนเพราะชาวไทยและชาวต่างชาติมีวัฒนธรรมที่แตกต่างกัน

งานวิจัยในต่างประเทศ

Corey (1986) ได้ศึกษาผลการใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษที่เป็นภาษาที่สองสำหรับผู้อพยพชาวเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ที่ต้องการไปตั้งถิ่นฐานในสหรัฐอเมริกา หลักสูตรนี้เป็นหลักสูตรที่ยึดรูปแบบความสามารถด้านการใช้ภาษาของรัฐโอเรกอนเป็นหลักพัฒนาโดยผู้เชี่ยวชาญซึ่งนำหัวข้อหลัก เพื่อพัฒนาความสามารถด้านภาษาอังกฤษ หลักสูตรท้องถิ่นมาตรฐานซึ่งใช้กันโดยทั่วไปในหลายค่ายอพยพได้รับการพัฒนาเพื่อแสดงให้เห็นถึงความสามารถด้านภาษาระดับกลาง3 ด้านส่วนหลักสูตรระดับต้นจะถูกแยกไปพัฒนาในภายหลัง ในหลักสูตรรัฐโอเรกอนทักษะการพูดและเขียนจะถูกแยกออกจากทักษะการฟังและอ่านหลังจากการสร้างหลักสูตรความสามารถด้านภาษาหลายๆด้านจะถูกผนวกเข้าไปตัดออกและทบทวนใหม่ เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงสภาวะการเปลี่ยนแปลงด้านภาษาและวัฒนธรรมที่ผู้อพยพจะต้องประสบตั้งแต่ย้ายถิ่นฐานเข้ามาในสหรัฐอเมริกา

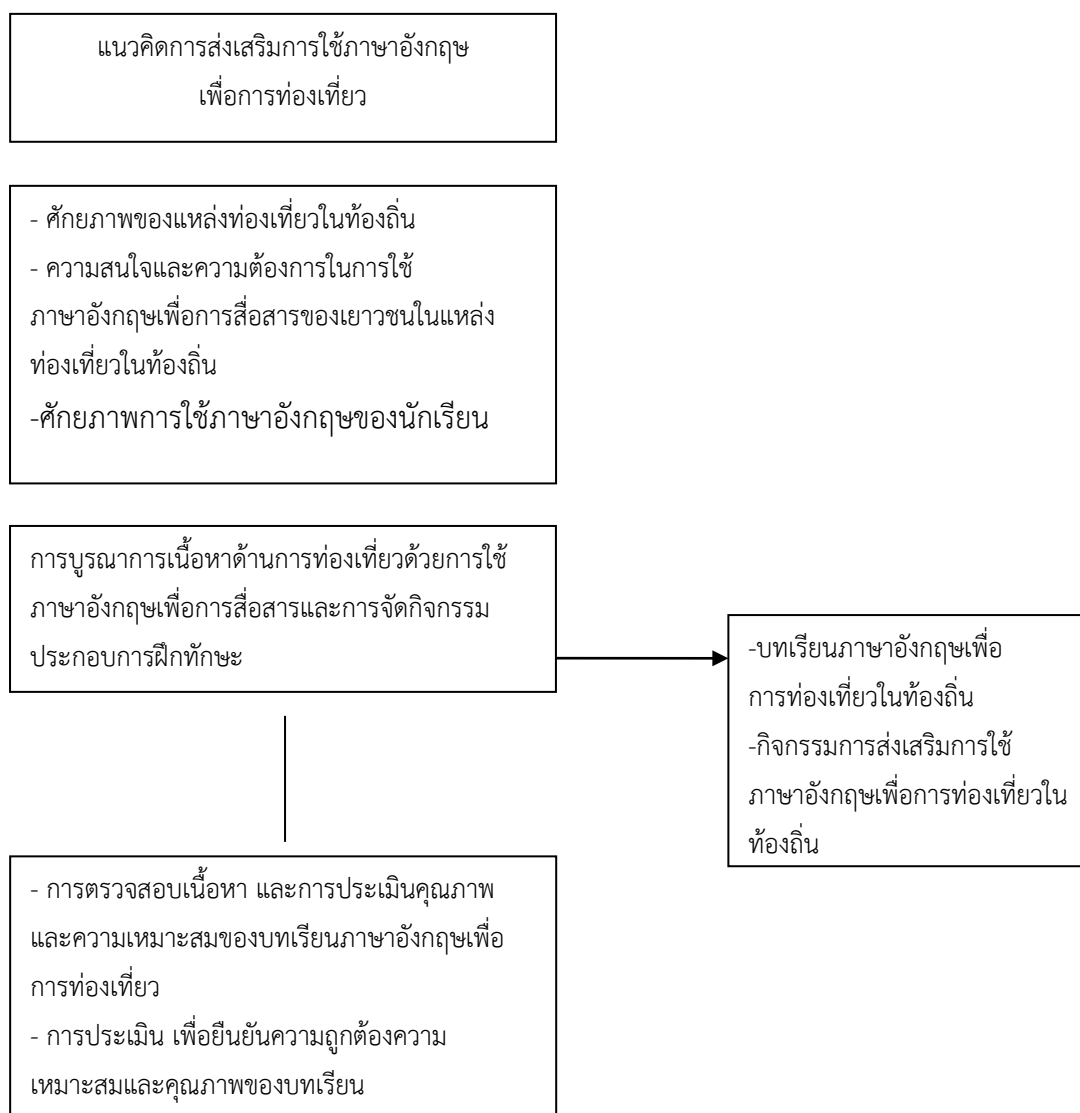
Kathy (2003 อ้างถึงใน ซายิกา ปรีพูล 2547) ได้ศึกษาการพัฒนาทักษะการฟังภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ของนักเรียนโดยใช้ชุดการสอนแบบกลวิธี ผู้เรียนภาษาอังกฤษในโรงเรียนระดับประถมศึกษา มีความต้องการทักษะความเข้าใจภาษาพูด สำหรับการเข้าเรียนในชั้นเรียนที่มีเนื้อหาในเชิงวิชาการ แต่กลวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพมักจะไม่ใช้หลักสูตรภาษาอังกฤษในฐานะภาษาที่สอง การศึกษาค้นคว้ายังได้ทดสอบสมมุติฐานในการใช้ชุดการสอนแบบกลวิธีโดยเน้นทักษะการฟัง เพื่อพัฒนาทักษะการฟังเพื่อความเข้าใจในการเรียนภาษาอังกฤษในรูปแบบเนื้อหาเชิงวิชาการ หลังจากได้เรียนรู้จากชุดการสอนแบบกลวิธีทักษะการฟังทั้ง 15 กลวิธี ผู้เรียนได้รับการพัฒนาการใช้ภาษาอังกฤษมีประสิทธิภาพมากขึ้น

Chazi(2003) ได้ศึกษาผลของการใช้ชุดการเรียนแบบร่วมมือการเรียนรู้ในวิชาภาษาอังกฤษ ในรูปแบบของผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านภาษาต่างประเทศ การยอมรับแห่งตนในเชิงวิชาการและการรับรู้เรื่องความแตกต่างในโรงเรียน งานวิจัยนี้ได้ศึกษาผลของชุดการเรียนแบบร่วมมือกันเรียนรู้ ในการอ่านภาษาอังกฤษใน

ฐานะเป็นภาษาต่างประเทศและความตระหนักแห่งตนในเชิงวิชาการ รวมทั้งลดความรู้สึกของความแตกต่างในโรงเรียน นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาชาวเลบานอนจำนวน 56 คน ที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศได้เข้าร่วมในการวิจัยศึกษาค้นคว้า กระบวนการวิจัยประกอบด้วยกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมที่มีการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการวิจัยพบว่า ไม่มีความแตกต่างของตัวแปร ความตระหนักแห่งตนและการรับรู้ถึงความแตกต่างในโรงเรียน ในขณะที่ตัวแปรในเรื่องผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษในฐานะเป็นภาษาต่างประเทศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จากการศึกษาค้นคว้าและรวบรวมผลงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่กล่าวมาแล้วแสดงให้เห็นว่า การพัฒนาทักษะต่างๆที่เกี่ยวข้องกับภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการสื่อสาร เป็นแนวทางที่ได้รับ ความสนใจ อย่างกว้างขวาง ผลการวิจัยพอสรุปได้ว่า แนวทางการพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษ ต้องสอดคล้อง กับความต้องการของผู้เรียน สอดคล้องกับสภาพความต้องการของท้องถิ่น และควรมีประสิทธิภาพของ บทเรียน เพื่อให้เกิดผลโดยตรงต่อผู้เรียน เหตุจูงใจประการหนึ่ง คือ ปัญหา เกี่ยวกับการสื่อสาร และการ ประชาสัมพันธ์หรือให้ข้อมูลเกี่ยวกับการท่องเที่ยวของเยาวชนและประชาชนในแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น กับ นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวใน ท้องถิ่นของเยาวชนในแหล่งท่องเที่ยวตามแนวชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือเพื่อให้ได้ผลการวิจัยที่จะใช้ เป็นแนวทางการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวของเยาวชนและผู้ที่เกี่ยวข้องต่อไป

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ภาพประกอบที่ 1 แผนภูมิแสดงกรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่นของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม มีวิธีดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยระยะที่ 1 การศึกษาความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 130 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถามเรื่องความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีแบ่งออกเป็น 3 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิด ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยเดินทางไปแจกและรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเองในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้ ความถี่และร้อยละ

การวิจัยระยะที่ 2 การศึกษาความต้องการเชิงเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 130 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่ แบบสอบถามเรื่องความต้องการเชิงเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีแบ่งออกเป็น 3 ตอนได้แก่

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับชั้น

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับความต้องการเชิงเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีเป็นแบบเลือกตอบ

ตอนที่ 3 คำถามปลายเปิด ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความต้องการเชิงเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

การสร้างเครื่องมือ

1. แบบสำรวจความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของเยาวชนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

- 1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี การสร้างเครื่องมือที่เกี่ยวข้อง
- 1.2 การศึกษาดำรา เอกสาร งานวิจัย วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง
- 1.3 กำหนดกรอบแนวคิด ทฤษฎี หลักการสร้างเครื่องมือ
- 1.4 ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือแบบสอบถามและเสนอเครื่องมือต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา
- 1.5 ปรับปรุงเครื่องมือให้เป็นฉบับสมบูรณ์ และนำเครื่องมือไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลโดยเดินทางไปแจกและรวบรวมแบบสอบถามด้วยตนเองในโรงเรียน
มัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้ความถี่และร้อยละ

การวิจัยระยะที่ 3 การสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการตรวจสอบ(ร่าง)บทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 17 คน ได้แก่

1. กลุ่มผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 4 คน
2. นักวิชาการในท้องถิ่น จำนวน 3 คน
3. ตัวแทนชาวบ้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย จำนวน 10 คน
4. ผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นผู้ประเมินบทเรียนที่พัฒนาขึ้นก่อนนำไปใช้จริงมีจำนวน 3 ท่านดังนี้
 - a. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ชมพนท โมราชาติ อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

b. ดร. นุชประภา กงเพชร เคนนิส อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

c. ดร. อัญญา เฌียงขวา หัวหน้าฝ่ายวัดผล ประเมินผลโรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ จังหวัดอุบลราชธานี

4.4 ดร.พรหมมินทร์ กองแก้ว อาจารย์ประจำสาขาวิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานีเป็นที่ปรึกษาการจัดทำบทเรียนภาษาอังกฤษ

5.

ในการตรวจสอบ(ร่าง)บทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีใช้ระบบการตรวจสอบข้อมูลแบบสามเส้า(Triangulation) เมื่อตรวจสอบ(ร่าง)บทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวแล้ว ผู้วิจัยนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

การวิจัยระยะที่ 4 การจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

กลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 20 คน (เลือกแบบเจาะจงจากนักเรียนที่มีประสบการณ์ในการทำหน้าที่ยุวมัคคุเทศก์ในแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่น)

วิธีดำเนินการ

1.จัดอบรมกิจกรรมส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีจำนวน 1 ครั้ง

2. นำนักเรียนฝึกภาคสนามโดยลงพื้นที่ปฏิบัติงานในแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม โดยให้นักเรียนที่ผ่านการอบรมฝึกปฏิบัติการให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 2 ครั้ง

3. ประเมินผลโดยใช้การสังเกตและสัมภาษณ์นักเรียนและนักท่องเที่ยวยุวชนต่างประเทศ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเรื่อง การส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวในท้องถิ่นของเยาวชนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม ได้แก่

1.แบบสอบถามความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

2.แบบสอบถามความต้องการเชิงเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

3.แบบสัมภาษณ์ความต้องการเชิงเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

4.แบบสังเกตการณ์ร่วมกิจกรรมอบรมการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม

5.แบบสัมภาษณ์ความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของบุคลากรในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

6.บทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวในท้องถิ่นเพื่อเป็นบทเรียนในการเรียนการฝึกทักษะ และการส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวกับนักท่องเที่ยวยุวชนต่างประเทศ

7. แบบตรวจสอบเนื้อหาและคุณภาพของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

การสร้างเครื่องมือ

1. แบบสำรวจความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของเยาวชนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีมีขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ ดังนี้

- 1.1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี การสร้างเครื่องมือที่เกี่ยวข้อง
- 1.2 การศึกษาดำรง เอกสาร งานวิจัย วิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวข้อง
- 1.3 กำหนดกรอบแนวคิด ทฤษฎี หลักการสร้างเครื่องมือ
- 1.4 ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือแบบสอบถามและเสนอเครื่องมือต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา
- 1.5 ปรับปรุงเครื่องมือให้เป็นฉบับสมบูรณ์ และนำเครื่องมือไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มเป้าหมาย

2. การสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีเพื่อเป็นบทเรียนในการเรียนฝึกทักษะและการเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ของเยาวชนในโรงเรียนมัธยมศึกษา ผู้วิจัยได้ประยุกต์ 6 ขั้นตอน ของวิธีการสร้างบทเรียนของ Hutchinson and Alan 1990: 91 โดยกำหนดใหม่เป็น 11 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เป้าหมายและความต้องการโดยอ้างอิงจากผลการสำรวจความสนใจและความต้องการเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว

ขั้นที่ 2 วิเคราะห์เนื้อหา

ขั้นที่ 3 เลือกเนื้อหาการสอนที่น่าสนใจ

ขั้นที่ 4 กำหนดทักษะการฝึกปฏิบัติให้เหมาะสมกับเนื้อหา

ขั้นที่ 5 ลำดับการปรับปรุงเนื้อหาตามความจำเป็นเพื่อให้ตรงตามทักษะการฝึกปฏิบัติที่ต้องการ

ขั้นที่ 6 กำหนดกิจกรรมตามทักษะนั้น

ขั้นที่ 7 กำหนดแบบประเมินผล

ขั้นที่ 8 เสนอบทเรียนต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม

ขั้นที่ 9 ปรับปรุงบทเรียนตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นที่ 10 เสนอบทเรียนที่จัดทำขึ้นต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินคุณภาพความถูกต้อง และความเหมาะสมของบทเรียน

ขั้นที่ 11 แก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญหลังจากประเมินคุณภาพความถูกต้องและความเหมาะสมของบทเรียน

ในแต่ละขั้นตอนมีวิธีดำเนินการ ดังนี้

ขั้นที่ 1 วิเคราะห์เป้าหมายและความต้องการโดยอ้างอิงจากผลการสำรวจความสนใจและความต้องการเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว

การวิเคราะห์เป้าหมายและความต้องการเป็นรากฐานสำหรับขั้นตอนอื่น เป็นกระบวนการวิเคราะห์เนื้อหา กำหนดความต้องการของผู้ใช้โดยจะต้องอาศัยข้อมูลในด้านต่างๆที่ได้รับมาจากผู้ใช้เพื่อทำการวิเคราะห์โดยเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงต่างๆ คัดเลือกส่วนที่เป็นสาระสำคัญและอยู่ในขอบเขตการพัฒนา การระบุความสนใจและความต้องการเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวนั้น แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาที่ได้สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายได้ โดยมีขั้นตอนดังนี้

1.1 การสำรวจความสนใจและความต้องการเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวโดยใช้แบบสอบถามและเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม

1.2 การวิเคราะห์ความสนใจและความต้องการเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว โดยใช้สถิติพื้นฐาน คือ ความถี่และร้อยละ

ขั้นที่2 การวิเคราะห์เนื้อหา

การวิเคราะห์เนื้อหาเป็นการศึกษาถึงเนื้อหาสาระสำคัญเพื่อให้ได้มาซึ่งเนื้อหาของบทเรียน มีขั้นตอนดังนี้

2.1 การสร้างแผนภูมิระดมสมอง(Brain Storm Chart Creation) เป็นการหาหัวข้อหลักที่สัมพันธ์กับเนื้อหาของบทเรียน โดยเขียนหัวข้อหลักไว้ตรงกลางแล้วทำหัวข้อย่อยโยงกับหัวข้อหลัก

2.2 การร่างแผนภูมิหัวเรื่องสัมพันธ์(Concept Chart) จากแผนภูมิระดมสมองจะนำมาวิเคราะห์เพื่อจัดกลุ่มของหัวเรื่องที่สัมพันธ์กันเข้าไว้ด้วยกัน เพื่อให้มีความสอดคล้องสัมพันธ์กัน

2.3 การสร้างแผนภูมิโครงข่ายเนื้อหา (Content Network Chart) เป็นการนำหัวเรื่องต่างๆเป็นโครงข่าย โดยคำนึงถึงลำดับการเรียนรู้เนื้อหา ก่อน-หลังและความต่อเนื่องของเนื้อหา

ขั้นตอนที่ 3 การเลือกเนื้อหาการสอนที่น่าสนใจ

การเลือกเนื้อหาการสอนที่น่าสนใจต้องพิจารณาเกณฑ์การเลือกเนื้อหาต้องมีประโยชน์ต่อผู้เรียนทั้งในปัจจุบันและอนาคต ผู้เรียนสามารถนำไปใช้ได้ทันที สอดคล้องกับบุคลิกภาพและประสบการณ์ของผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เชื่อมโยงได้และเป็นแก่นสารความรู้ในสาขาวิชานั้นๆ สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการ

ขั้นตอนในการดำเนินการ

1. ปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษและการพัฒนาบทเรียน
2. เขียนโครงร่างบทเรียน กำหนดกรอบเนื้อหา จากนั้นนำไปปรึกษาขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ
3. กำหนดบทเรียนภาษาอังกฤษเป็นการสรุปประเด็นเนื้อหาของบทเรียนในภาพรวมทั้งรายหน่วยการเรียนรู้และรายเรื่อง โดยในแต่ละหน่วยและแต่ละเรื่องต้องจัดแบ่งเป็นหัวข้อเรื่องใหญ่ๆ ก่อน แล้วแบ่งเป็นหัวข้อเรื่องย่อยๆ ให้มีเนื้อหาเป็นหน่วยย่อยเล็กๆ แต่ละหน่วยย่อยจะต้องทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจในหน่วยย่อยถัดไป เพื่อให้การเรียนรู้ดำเนินไปทีละขั้น ไม่กระโดดข้ามลำดับของเนื้อเรื่อง จัดลำดับเรียงจากเนื้อหาง่ายไปหาเนื้อหาที่ยากขึ้นตามลำดับ

ขั้นตอนที่ 4 กำหนดทักษะการฝึกปฏิบัติให้เหมาะสมกับเนื้อหา

การกำหนดทักษะการฝึกปฏิบัติให้เหมาะสมกับเนื้อหาจะกระทำได้อย่างไร เมื่อได้เนื้อหาวิชาซึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดผลแล้ว จะต้องพิจารณาทักษะการฝึกปฏิบัติที่จะทำให้เกิดการเรียนรู้ โดยมีหลักการกำหนดทักษะเพื่อให้เกิดประสบการณ์เรียนรู้ ดังนี้

- 4.1 นักเรียนต้องได้ประสบการณ์ที่ให้โอกาสเขาจะได้ฝึกพฤติกรรมที่ตอบสนองวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้
 - 4.2 ประสบการณ์เรียนรู้เน้นที่ความพอใจของผู้เรียน
 - 4.3 ทักษะการฝึกต้องอยู่ในความเป็นไปได้สำหรับผู้เรียน
- โดยมีหลักเกณฑ์ในการกำหนดทักษะการฝึกปฏิบัติให้เหมาะสมกับเนื้อหา ดังนี้
- 1) ความต่อเนื่อง(Continuity) หมายถึง ความรู้และทักษะของผู้เรียนต้องมีโอกาสพัฒนาต่อไปได้อีก
 - 2) ผลที่ตามมาที่ได้ตั้งไว้(Sequence) หมายถึง ความสามารถที่เกิดขึ้นจะเกิดขึ้นจริงและทำได้ แม้จะมีความซับซ้อนเกิดขึ้น

3) บูรณาการ(Integration) หมายถึง การผสมผสานประสบการณ์ต่างๆและนำไปใช้ได้

ขั้นตอนที่ 5 ลำดับการปรับปรุงเนื้อหาตามความจำเป็นเพื่อให้ตรงตามทักษะการฝึกปฏิบัติที่

ต้องการ

การปรับปรุงเนื้อหาตามความจำเป็นเพื่อให้ตรงตามทักษะการฝึกปฏิบัติที่ต้องการ จะต้องพิจารณาถึงเนื้อหาที่ได้กับทักษะการฝึกปฏิบัติให้มีความเหมาะสม ไม่นานเกินไป เหมาะสมกับวุฒิภาวะ ความรู้ และสถานการณ์ที่จะต้องนำไปใช้ โดยพิจารณาเนื้อหาในแต่ละหมวดควบคู่กับทักษะการฝึกปฏิบัติที่กำหนดไว้

ขั้นตอนที่ 6 กำหนดกิจกรรมตามทักษะนั้น

การกำหนดกิจกรรมตามทักษะ จะต้องระบุเนื้อหาและลักษณะกิจกรรมที่จะต้องดำเนินการ โดยพิจารณาในแต่ละหน่วยการเรียนรู้และเนื้อหาในแต่ละหัวข้อ โดยกิจกรรมตามทักษะจะต้องมีความเหมาะสมกับเวลาและสถานการณ์การนำไปฝึกปฏิบัติ

ขั้นตอนที่ 7 กำหนดแบบประเมินผล

การกำหนดแบบประเมินผล เป็นการวัดตามสภาพจริงโดยใช้การสังเกตและการนำความรู้ที่ได้รับไปใช้ในการปฏิบัติจริง ผลที่เกิดขึ้นภายหลังการฝึกทักษะจะต้องมีแบบประเมินผลเพื่อให้ทราบความก้าวหน้า และข้อแก้ไขปรับปรุง เครื่องมือที่ใช้ในขั้นตอนนี้ได้แก่ แบบสังเกตและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

ขั้นตอนที่ 8 เสนอบทเรียนต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม

การตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมมี 2 ขั้นตอนดังนี้

8.1 ตรวจสอบความต่อเนื่องของเนื้อหา เพื่อดูว่ามีความเหมาะสมต่อเนื่องกันหรือไม่ และตอบสนองวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรมครบถ้วนหรือไม่

8.2 ตรวจสอบความเชื่อมโยงของเนื้อหาในแต่ละหน่วยการเรียนรู้เพื่อดูว่า การเชื่อมโยงของเนื้อหาแต่ละหน่วยเป็นไปตามที่วิเคราะห์หรือไม่

การตรวจสอบความถูกต้องโดยผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหาเป็นการรับรองคุณภาพด้านเนื้อหานั้นว่าถูกต้อง ก่อนจะนำไปพัฒนาเป็นบทเรียน การตรวจสอบนั้นจะให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินลงในแบบประเมินที่มีลักษณะเป็นแบบปลายปิดและปลายเปิด

ขั้นตอนที่ 9 ปรับปรุงบทเรียนตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ

การปรับปรุงบทเรียนตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญจะกระทำเมื่อผู้เชี่ยวชาญได้ส่งแบบประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมกลับคืนมา โดยผู้วิจัยจะมีการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญให้ครบทุกประเด็น

ขั้นตอนที่ 10 เสนอบทเรียนที่จัดทำขึ้นต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินคุณภาพความถูกต้องและความเหมาะสมของบทเรียน

การนำเสนอบทเรียนที่จัดทำขึ้นต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินคุณภาพความถูกต้องและความเหมาะสมของบทเรียน มีขั้นตอนดังนี้

10.1 เสนอบทเรียนต่อผู้เชี่ยวชาญเพื่อประเมินคุณภาพความถูกต้องและความเหมาะสมของบทเรียน พร้อมแบบประเมินคุณภาพและดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบประเมิน

10.2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินคุณภาพด้านความถูกต้องและความเหมาะสมของบทเรียน โดยผลการประเมินเพื่อยืนยันคุณภาพและความเหมาะสมของบทเรียน มีการวิเคราะห์ 3 ด้านคือ

1) ความถูกต้องและความชัดเจนของเนื้อหา 2) ความเหมาะสมของแบบฝึกหัด และ 3) ความเหมาะสมของกิจกรรมฝึกทักษะการเรียนรู้

ขั้นตอนที่ 11 แก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญหลังจากประเมินคุณภาพความถูกต้องและความเหมาะสมของบทเรียน

การแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญหลังจากประเมินคุณภาพความถูกต้องและความเหมาะสมของบทเรียน ซึ่งบางครั้งอาจจะมีข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อความสมบูรณ์ของบทเรียน

3. แบบตรวจสอบเนื้อหาและคุณภาพของบทเรียน สร้างตามกรอบมาตรฐานการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.1 กำหนดหัวข้อหลักและหัวข้อย่อยในแบบตรวจสอบเนื้อหาและคุณภาพบทเรียนตามที่กรอบตั้งไว้ ให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และบทเรียนที่พัฒนาขึ้น

3.2 สร้างแบบตรวจสอบเนื้อหาและคุณภาพของบทเรียน โดยจัดทำเป็นแบบประเมินระดับคุณภาพบทเรียนและคำถามปลายเปิดสำหรับข้อเสนอแนะในการปรับปรุงบทเรียน

3.4 เสนอเครื่องมือต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องและความเหมาะสมของแบบตรวจสอบเนื้อหาและคุณภาพบทเรียน

3.5 ปรับปรุงแบบตรวจสอบเนื้อหาและคุณภาพบทเรียนให้เป็นฉบับสมบูรณ์

3.6 เสนอแบบตรวจสอบต่อผู้เชี่ยวชาญ เพื่อประเมินคุณภาพและความเหมาะสมของบทเรียน

การตรวจสอบเนื้อหาและคุณภาพของบทเรียน

1) ผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญดำเนินการตรวจสอบความสอดคล้องของข้อคำถาม(IOC)และความเหมาะสมของแบบตรวจสอบเนื้อหาและในด้านเนื้อหาของบทเรียนพิจารณาการใช้คำในการสื่อความหมายต่างๆ เทคนิคการนำเสนอเนื้อหาบทเรียน

2) ผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ นักวิชาการในท้องถิ่นจะตรวจสอบข้อมูลในการจัดทำบทเรียนภาษาอังกฤษในด้านเนื้อหาเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับท้องถิ่น

3) ชาวบ้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

ชาวบ้านผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้แก่ ตัวแทนชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติผาแต้มมีบทบาทหน้าที่ในการให้ข้อมูลเพิ่มเติมจากเอกสารที่ศึกษาค้นคว้า โดยอาจเป็นเรื่องเล่าในพื้นที่ที่เล่าสืบต่อกันมา รวมทั้งให้ข้อมูลจากความรู้เดิมที่มีอยู่เพื่อตรวจสอบเนื้อหาในเอกสารที่ศึกษาค้นคว้าว่ามีความถูกต้องตรงกันหรือแตกต่างกันอย่างไร

4. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนต่อบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว มีลำดับขั้นตอนการสร้างดังนี้

1) ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามความพึงพอใจ

2) สร้างแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว มีลักษณะเป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า(Rating Scale) ตามวิธีลิเคอร์ท (Likert)

3) การให้ค่าระดับคะแนนความพึงพอใจของนักเรียนต่อบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว มีดังนี้

ค่าระดับคะแนน 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าระดับคะแนน 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ค่าระดับคะแนน 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ค่าระดับคะแนน 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ค่าระดับคะแนน 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

4) การกำหนดระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว มีดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด 2543: 100)

ระดับคะแนนเฉลี่ย 4.51-5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด

ระดับคะแนนเฉลี่ย 3.51-4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก

ระดับคะแนนเฉลี่ย 2.51-3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง

ระดับคะแนนเฉลี่ย 1.51-2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย

ระดับคะแนนเฉลี่ย 1.00-1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

5) นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่สร้างขึ้นเสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อพิจารณาความเหมาะสมของข้อความและส่วนที่ยังบกพร่อง ผู้วิจัยจึงนำมาปรับปรุงแก้ไข

6) นำแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 38 คน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบวัดความพึงพอใจทั้งฉบับ โดยการหาสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น .92

7) จัดพิมพ์แบบสอบถามความพึงพอใจฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. นำแบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์และแบบสังเกตไปเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อศึกษาความสนใจและความต้องการเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

2. รวบรวมแบบสอบถามและดำเนินการสัมภาษณ์แล้วนำไปวิเคราะห์ข้อมูลนำผลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อเป็นแนวทางในการปรึกษากับผู้เชี่ยวชาญในการออกแบบการเรียนรู้ และสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของเยาวชนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

3. ดำเนินการทดลองใช้บทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว โดยการสอนและจัดประสบการณ์ให้นักเรียนตามลำดับเนื้อหาทั้ง 11 ด้าน โดยดำเนินการ 3 วัน มีวิทยากรเป็นครูที่สอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นเป็นวิทยากรหลัก

4. เมื่อดำเนินการสอนเสร็จสิ้น ผู้วิจัยจึงทำการประเมินผลการสอนโดยใช้การสังเกตและการสัมภาษณ์นักเรียน

5. กำหนดปฏิทินเพื่อการลงปฏิบัติงานในภาคสนามที่อุทยานแห่งชาติผาแต้มในระหว่างวันที่ 15 – 31 กรกฎาคม 2559 ในช่วงเทศกาลประเพณีเข้าพรรษาของจังหวัดอุบลราชธานี

6. ประเมินผลการลงปฏิบัติงานภาคสนามของนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายโดยการสังเกตการณ์ให้ข้อมูล การสนทนากับนักท่องเที่ยวต่างประเทศและการสัมภาษณ์ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวต่างประเทศ

7. นำแบบสอบถามความพึงพอใจในการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวไปสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย

8. ปรับปรุงบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวตามข้อเสนอแนะของครูและนักเรียน ภายหลังการปฏิบัติงานภาคสนาม

3. เสนอผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบและประเมินบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว

4.ปรับปรุงบทเรียนตามผลประเมินและคำแนะนำ

5. ปรับปรุงบทเรียนฉบับสมบูรณ์ตามผลประเมินและข้อเสนอแนะ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็น 2 ด้าน ดังนี้

1. การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณจากแบบสอบถามความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวและความต้องการเชิงเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้ความถี่และร้อยละ นำผลที่ได้มาวิเคราะห์สำหรับเป็นแนวทางในการสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

เกณฑ์การพิจารณาระดับความต้องการเชิงเนื้อหาของภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม มีเกณฑ์การให้ค่าคะแนนระดับความต้องการ ดังนี้

ระดับ 1 ต่ำกว่าร้อยละ 30

ระดับ 2 อยู่ระหว่างร้อยละ 30-50

ระดับ 3 สูงกว่าร้อยละ 50

นำประเด็นที่มีความต้องการในระดับ 3 มาคัดเลือกเพื่อกำหนดหัวข้อของบทเรียน หากข้อใดต่ำกว่าระดับ 3 ให้ตัดทิ้ง

2. ข้อมูลเชิงปริมาณ ด้านการวิเคราะห์คุณภาพและความเหมาะสมของบทเรียนโดยศึกษาระดับความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ โดยหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S) ของความคิดเห็น ที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีใน 5 ด้าน คือ

- 1) ความถูกต้องและความชัดเจนของเนื้อหา และโครงสร้างบทเรียน
- 2) ความเหมาะสมของแบบฝึกหัด
- 3) ความเหมาะสมของกิจกรรมฝึกทักษะการเรียนรู้
- 4) ประโยชน์ต่องานวิชาการ
- 5) ประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

3. ข้อมูลเชิงคุณภาพจากการสัมภาษณ์ตัวแทนผู้ประกอบการ ตัวแทนนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ และตัวแทนบุคลากรที่ปฏิบัติงานในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ซึ่งเป็นการบรรยายเชิงสรุปความของประเด็นเนื้อหาต่างๆ

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลความสนใจและความต้องการการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของเยาวชนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม ใช้ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S)

2. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ระดับคุณภาพบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่นใช้วิธีการหาค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และนำค่าเฉลี่ยมาแปลความเป็นระดับคุณภาพบทเรียน 3 ระดับ โดยใช้อ้างอิงจากเกณฑ์การพิจารณาคุณภาพของ เบสท์ (Best 1963) ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.55-5.00 แปลความ มีคุณภาพระดับสูง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.55-3.54 แปลความ มีคุณภาพระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00-2.54 แปลความ มีคุณภาพระดับต่ำ ควรปรับปรุง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการสำรวจความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษและความต้องการเชิงเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีเพื่อนำไปสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนและจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีมีผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.ความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีด้านประวัติศาสตร์ของอำเภอโขงเจียม

ที่	ประวัติศาสตร์ของอำเภอโขงเจียม	ความสนใจ	
		จำนวน	ร้อยละ
1	ประวัติความเป็นมาของอำเภอโขงเจียม	76	58.46
2	เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์	23	17.69
3	บุคคลสำคัญของอำเภอโขงเจียม	12	9.23
4	ตำนาน เรื่องเล่าที่เกี่ยวข้องในอดีต	10	7.69
5	เหตุการณ์ของโขงเจียมที่เกี่ยวพันกับสป.ลาว	9	6.93
	รวม	130	100

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวด้านประวัติความเป็นมาของอำเภอโขงเจียมใน 3 ลำดับแรกคือ ประวัติความเป็นมาของอำเภอโขงเจียม(ร้อยละ 58.46) รองลงมาคือ เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์ (ร้อยละ 17.69) และ บุคคลสำคัญของอำเภอโขงเจียม (ร้อยละ 9.23) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.2 แสดงจำนวนและร้อยละความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีด้านประชากร

ที่	ประชากร	ความสนใจ	
		จำนวน	ร้อยละ
1	ชนเผ่าดั้งเดิม	65	50.00
2	เชื้อชาติ	38	29.23
3	ศาสนา	15	11.54
4	การประกอบอาชีพ	8	6.16
5	ภาษาที่ใช้	4	3.07
	รวม	130	100

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวด้านประชากรใน 3 ลำดับแรกคือ ชนเผ่าดั้งเดิม (ร้อยละ 50.00) รองลงมาคือ เชื้อชาติ(ร้อยละ 29.23) และศาสนา(ร้อยละ 11.54)ตามลำดับ

ตารางที่ 4.3 แสดงจำนวนและร้อยละความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีด้านลักษณะทางภูมิศาสตร์กายภาพของอำเภอโขงเจียม

ที่	ลักษณะทางภูมิศาสตร์กายภาพของอำเภอโขงเจียม	ความสนใจ	
		จำนวน	ร้อยละ
1	ที่ตั้งและอาณาเขต	73	56.15
2	ลักษณะภูมิประเทศ	22	16.92
3	สภาพภูมิอากาศ	18	13.85
4	พืชพรรณท้องถิ่น	10	7.69
5	ทรัพยากรธรรมชาติ	7	5.39
	รวม	130	100

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวด้านลักษณะทางภูมิศาสตร์กายภาพของอำเภอโขงเจียมใน 3 ลำดับแรกคือ ที่ตั้งและอาณาเขต (ร้อยละ 56.15) รองลงมาคือ ลักษณะภูมิประเทศ (ร้อยละ 16.92) และ สภาพภูมิอากาศ (ร้อยละ 13.85) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.4 แสดงจำนวนและร้อยละความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจทางธรรมชาติ

ที่	สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจทางธรรมชาติ	ความสนใจ	
		จำนวน	ร้อยละ
1	ผาแต้ม	62	47.69
2	ผาชนะได	18	13.85
3	เสาเฉลียง	14	10.77
4	น้ำตกสร้อยสวรรค์	10	7.69
5	น้ำตกแสงจันทร์	8	6.16
6	ถ้ำมืด	6	4.62
7	ภูนาทาม	5	3.85
8	สวนหิน	3	2.31
9	ผาชัน	2	1.54
10	น้ำตกทุ่งนาเมือง	1	0.76
11	ถ้ำปาฏิหาริย์	1	0.76
12	น้ำตกห้วยพอก	-	-
13	ผาเจ็ก	-	-
14	ผาเมย	-	-
15	ภูโลง	-	-
	รวม	130	100

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจทางธรรมชาติใน 3 ลำดับแรกคือ ผาแต้ม (ร้อยละ 47.69) รองลงมาคือ ผาชนะได (ร้อยละ 13.85) และ เสาเฉลียง (ร้อยละ 10.77) ตามลำดับ

ตารางที่ 4.5 แสดงจำนวนและร้อยละความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นโบราณสถาน

ที่	ด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นโบราณสถาน	ความสนใจ	
		จำนวน	ร้อยละ
1	ภาพเขียนโบราณ	68	52.30
2	วัดถ้ำคูหาสวรรค์	43	33.08
3	วัดถ้ำเหวสินธุ์ชัย	10	7.69
4	วัดถ้ำปาฏิหาริย์	7	5.39
5	วัดโขงเจียม	2	1.54
	รวม	130	100

จากตารางที่ 4.5 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นโบราณสถานคือ ภาพเขียนโบราณ (ร้อยละ 52.30) รองลงมาคือ วัดถ้ำคูหาสวรรค์ (ร้อยละ 33.08) และ วัดถ้ำเหวสินธุ์ชัย(ร้อยละ 7.69)ตามลำดับ

ตารางที่ 4.6 แสดงจำนวนและร้อยละความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีด้านวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น

ที่	วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น	ความสนใจ	
		จำนวน	ร้อยละ
1	พิธีกรรม	52	40.00
2	ความเชื่อเรื่องบุญกรรม	38	29.24
3	ภูมิปัญญาท้องถิ่น	20	15.39
4	ความเชื่อเรื่องพญานาค	11	8.45
5	การแต่งกาย	5	3.84
6	ความเป็นอยู่	4	3.08
	รวม	130	100

จากตารางที่ 4.6 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวในด้านวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น 3 ลำดับแรกคือ พิธีกรรม (ร้อยละ 40.00) รองลงมาคือ ความเชื่อเรื่องบุญกรรม (ร้อยละ 29.24) และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น(ร้อยละ 15.39)ตามลำดับ

ตารางที่ 4.7 แสดงจำนวนและร้อยละความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีด้านประเพณีในท้องถิ่น

ที่	ประเพณีในท้องถิ่น	ความสนใจ	
		จำนวน	ร้อยละ
1	ประเพณีแห่เทียนพรรษา	56	43.07
2	ประเพณีส่งตะวันที่ผาแต้ม	29	22.30
3	ประเพณีไหลเรือไฟ	16	12.31
4	ประเพณีตักบาตรเทโว	13	10.00
5	ประเพณีไหลโคลมล่องโขง	10	7.69
6	ประเพณีฮีตสิบสอง คองสิบสี่	4	3.09
7	ประเพณีแข่งเรือ	2	1.54
	รวม	130	100

จากตารางที่ 4.7 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวในด้านประเพณีในท้องถิ่น 3 ลำดับแรกคือประเพณีแห่เทียนพรรษา (ร้อยละ 43.27) รองลงมา คือ ประเพณีส่งตะวันที่ผาแต้ม (ร้อยละ 22.30) และ ประเพณีไหลเรือไฟ(ร้อยละ 12.31)ตามลำดับ

ตารางที่ 4.8 แสดงจำนวนและร้อยละความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีด้านการละเล่นและการแสดงพื้นเมือง

ที่	การละเล่นและการแสดงพื้นเมือง	ความสนใจ	
		จำนวน	ร้อยละ
1	หมอลำ	55	42.31
2	หมอลำซิ่ง	52	40.00
3	ดนตรีพื้นบ้าน	19	14.62
4	มวยทะเล	3	2.30
5	กีฬาพื้นเมือง	1	0.77
	รวม	130	100

จากตารางที่ 4.8 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว ด้านคือการละเล่นและการแสดงพื้นเมืองใน 3 ลำดับแรกคือ หมอลำ (ร้อยละ 42.31) รองลงมาคือ หมอลำซิ่ง (ร้อยละ 40.00) และ ดนตรีพื้นบ้าน (ร้อยละ 14.62)ตามลำดับ

ตารางที่ 4.9 แสดงจำนวนและร้อยละความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีด้านสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ที่	สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก	ความสนใจ	
		จำนวน	ร้อยละ
1	เครื่องจักสาน	49	37.69
2	กระติบข้าว	38	29.23
3	หมอนขิด	30	23.08
4	ผ้าไหม	9	6.93
5	ผ้าฝ้ายทอ	3	2.30
6	พวงกุญแจ	1	0.77
	รวม	130	100

จากตารางที่ 4.9 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวด้านสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกใน 3 ลำดับแรกคือ เครื่องจักสาน (ร้อยละ 37.69) รองลงมาคือ กระติบข้าว (ร้อยละ 29.23) และ หมอนขิด (ร้อยละ 23.08)ตามลำดับ

ตารางที่ 4.10 แสดงจำนวนและร้อยละความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีด้านอาหารพื้นบ้าน

ที่	อาหารพื้นบ้าน	ความสนใจ	
		จำนวน	ร้อยละ
1	ส้มตำ	64	49.23
2	ไก่ย่าง	31	23.84
3	ไส้กรอกอีสาน	12	9.24
4	ข้าวจี๊	9	6.92
5	เค็มหมากนวด	6	4.62
6	ปลานึ่ง	5	3.84
7	แจ่วบอง	3	2.31
	รวม	130	100

จากตารางที่ 4.10 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวด้านอาหารพื้นบ้านใน 3 ลำดับแรกคือ ส้มตำ(ร้อยละ 49.23) รองลงมาคือไก่ย่าง (ร้อยละ 23.84) และ ไส้กรอกอีสาน (ร้อยละ 9.24)ตามลำดับ

ตารางที่ 4.11 แสดงจำนวนและร้อยละความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีด้านบริบทการสนทนาที่จำเป็นในการท่องเที่ยว

ที่	บริบทการสนทนาที่จำเป็นในการท่องเที่ยว	ความสนใจ	
		จำนวน	ร้อยละ
1	การบอกเส้นทาง	75	57.69
2	การจองที่พัก	34	26.16
3	การให้ข้อมูลสถานที่	16	12.30
4	การแนะนำอาหาร	5	3.85
	รวม	130	100

จากตารางที่ 4.11 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวด้านบริบทการสนทนาที่จำเป็นในการท่องเที่ยวใน 3 ลำดับแรกคือ การบอกเส้นทาง(ร้อยละ 57.69) รองลงมาคือ การจองที่พัก (ร้อยละ 26.16) และ การให้ข้อมูลสถานที่ (ร้อยละ 12.30) ตามลำดับ

2.ความต้องการเชิงเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

ตารางที่ 4.12 แสดงจำนวนและร้อยละความต้องการเชิงเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีด้านประวัติศาสตร์ของอำเภอโขงเจียม

ที่	ประวัติศาสตร์ของอำเภอโขงเจียม	ความต้องการ:จำนวนคน(ร้อยละ)		
		มาก (3)	น้อย (2)	ไม่ต้องการ (1)
1	ประวัติความเป็นมาของอำเภอโขงเจียม	72 (55.38)	57(43.85)	1 (0.76)
2	เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์	58 (44.61)	71 (54.62)	1 (0.76)
3	บุคคลสำคัญของอำเภอโขงเจียม	57 (43.85)	69 (53.08)	3 (2.31)
4	ตำนาน เรื่องเล่าที่เกี่ยวข้องในอดีต	56 (43.08)	70 (53.85)	4 (3.08)
5	เหตุการณ์ของโขงเจียมที่เกี่ยวข้องกับสป.ลาว	42 (32.30)	86 (66.15)	2 (1.54)

จากตารางที่ 4.12 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการเชิงเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวด้านประวัติความเป็นมาของอำเภอโขงเจียมโดยข้อที่มีความต้องการเชิงเนื้อหาในระดับ 3 (สูงกว่าร้อยละ 50) มี 1 ข้อ คือ ประวัติความเป็นมาของอำเภอโขงเจียม(ร้อยละ 55.38)

ตารางที่ 4.13 แสดงจำนวนและร้อยละความต้องการเชิงเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีด้านประชากร

ที่	ประชากร	ความต้องการ:จำนวนคน(ร้อยละ)		
		มาก (3)	น้อย (2)	ไม่ต้องการ (1)
1	ชนเผ่าดั้งเดิม	70 (53.84)	60(46.15)	-
2	เชื้อชาติ	43 (33.07)	87(66.92)	-
3	ศาสนา	41 (31.54)	89 (68.46)	-
4	การประกอบอาชีพ	35 (26.92)	90 (69.23)	5 (3.85)
5	ภาษาที่ใช้	36 (27.69)	92 (70.77)	2 (1.54)

จากตารางที่ 4.13 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการเชิงเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวด้านประชากรโดยข้อที่มีความต้องการเชิงเนื้อหาในระดับ 3 (สูงกว่าร้อยละ 50) มี 1 ข้อ คือ เรื่องชนเผ่าดั้งเดิม (ร้อยละ 53.84)

ตารางที่ 4.14 แสดงจำนวนและร้อยละความต้องการเชิงเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดบุรีรัมย์

ที่	ลักษณะทางภูมิศาสตร์กายภาพของอำเภอลำทะเมนชัย	ความต้องการ:จำนวนคน(ร้อยละ)		
		มาก (3)	น้อย (2)	ไม่ต้องการ (1)
1	ที่ตั้งและอาณาเขต	94 (72.31)	30(23.08)	6 (4.62)
2	ลักษณะภูมิประเทศ	52 (40.00)	76(58.46) 90	2 (1.54)
3	สภาพภูมิอากาศ	40 (30.77)	(69.23) 94	-
4	พืชพรรณท้องถิ่น	31 (23.85)	(72.30) 95	5 (3.85)
5	ทรัพยากรธรรมชาติ	31 (23.85)	(73.07)	4 (3.08)

จากตารางที่ 4.14 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการเชิงเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวด้านลักษณะทางภูมิศาสตร์กายภาพของอำเภอลำทะเมนชัยโดยข้อที่มีความต้องการเชิงเนื้อหาในระดับ 3 (สูงกว่าร้อยละ 50) มี 1 ข้อ คือ ที่ตั้งและอาณาเขต (ร้อยละ 72.31)

ตารางที่ 4.15 แสดงจำนวนและร้อยละความต้องการเชิงเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจทางธรรมชาติ

ที่	สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจทางธรรมชาติ	ความต้องการ		
		มาก (3)	น้อย (2)	ไม่ต้องการ (1)
1	ผาแต้ม	98 (75.38)	30(23.00)	2 (1.54)
2	ผาชนะได	63 (48.46)	67(51.54) 75	-
3	เสาเฉลียง	55 (42.30)	(57.69) 89	-
4	น้ำตกสร้อยสวรรค์	40 (33.33)	(68.46) 94	1 (0.77)
5	น้ำตกแสงจันทร์	33 (25.38)	(72.31) 96	2 (1.54)
6	ถ้ำมืด	30 (23.08)	(73.85) 99	4 (3.07)
7	ภูนาทม	30 (23.08)	(76.15) 96	1 (0.76)
8	สวนหิน	30 (23.08)	(73.85)	4 (3.07)
9	ผาชัน	26 (20.00)	100(76.92)	4 (3.07)
10	น้ำตกทุ่งนาเมือง	21 (16.15)	104 (80.00)	5 (3.85)
11	ถ้ำปาฏิหาริย์	19 (14.62)	110(84.62)	1 (0.77)
12	น้ำตกห้วยพอก	16 (12.31)	112 (86.15)	2 (1.54)
13	ผาเจ็ก	14 (10.77)	114(87.69)	2 (1.54)
14	ผาเมย	10 (7.69)	117 (90.00)	3 (2.14)
15	ภูโหลง	8 (6.15)	120 (92.31)	2 (1.54)

จากตารางที่ 4.15 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการเชิงเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจทางธรรมชาติโดยข้อที่มีความต้องการเชิงเนื้อหาในระดับ 3 (สูงกว่าร้อยละ 50) มี 1 ข้อ คือ เรื่องผาแต้ม (ร้อยละ 75.38)

ตารางที่ 4.16 แสดงจำนวนและร้อยละความต้องการเชิงเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นโบราณสถาน

ที่	ด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นโบราณสถาน	ความต้องการ		
		มาก (3)	น้อย (2)	ไม่ต้องการ (1)
1	ภาพเขียนโบราณ	79 (60.77)	50(38.46)	1 (0.77)
2	วัดถ้ำคูหาสวรรค์	48 (40.00)	82(63.00)	-
3	วัดถ้ำเหวสินธุ์ชัย	45 (34.62)	85 (65.38)	-
4	วัดถ้ำปาฏิหาริย์	35 (26.92)	80 (61.54)	15 (3.85)
5	วัดโขงเจียม	30 (23.08)	95 (73.08)	5 (3.85)

จากตารางที่ 4.16 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการเชิงเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นโบราณสถานโดยข้อที่มีความต้องการเชิงเนื้อหาในระดับ 3 (สูงกว่าร้อยละ 50) มี 1 ข้อ คือ เรื่องภาพเขียนโบราณ (ร้อยละ 60.77)

ตารางที่ 4.17 แสดงจำนวนและร้อยละความต้องการเชิงเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีด้านวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น

ที่	วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น	ความต้องการ		
		มาก (3)	น้อย (2)	ไม่ต้องการ (1)
1	พิธีกรรม	68 (52.30)	60(46.15)	2 (1.54)
2	ความเชื่อเรื่องพญานาค	48 (40.00)	82(63.00)	-
3	ความเชื่อเรื่องบุญกรรม	31 (23.85)	95 (73.08)	4 (3.08)
4	การแต่งกาย	61 (46.92)	65 (50.00)	4 (3.08)
5	ความเป็นอยู่	30 (23.08)	97 (74.62)	3 (2.31)
6	ภูมิปัญญาท้องถิ่น	60 (46.15)	69 (53.07)	1 (0.77)

จากตารางที่ 4.17 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการเชิงเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวด้านวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นโดยข้อที่มีความต้องการเชิงเนื้อหาในระดับ 3 (สูงกว่าร้อยละ 50) มี 1 ข้อ คือ เรื่องพิธีกรรม (ร้อยละ 52.30)

ตารางที่ 4.18 แสดงจำนวนและร้อยละความต้องการเชิงเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีด้านประเพณีในท้องถิ่น

ที่	ประเพณีในท้องถิ่น	ความต้องการ		
		มาก (3)	น้อย (2)	ไม่ต้องการ (1)
1	ประเพณีแห่เทียนพรรษา	76(58.46)	50(38.46)	4(3.07)
2	ประเพณีส่งวันที่ผาแต้ม	61(46.92)	67(51.54)	2(1.54)
3	ประเพณีไหลเรือไฟ	61(46.92)	68(52.31)	1(0.77)
4	ประเพณีตักบาตรเทโว	41(31.54)	85(65.38)	4(3.08)
5	ประเพณีไหลโคลมล่องโขง	42(32.31)	85(65.38)	3(2.30)
6	ประเพณีฮีตสิบสอง คองสิบสี่	55(42.31)	75(57.69)	-
7	ประเพณีแข่งเรือ	44(33.85)	86(66.15)	-

จากตารางที่ 4.18 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการเชิงเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวด้านประเพณีในท้องถิ่นโดยข้อที่มีความต้องการเชิงเนื้อหาในระดับ 3 (สูงกว่าร้อยละ 50) มี 1 ข้อ คือ ประเพณีแห่เทียนพรรษา (ร้อยละ 58.46)

ตารางที่ 4.19 แสดงจำนวนและร้อยละความต้องการเชิงเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีด้านการละเล่นและการแสดงพื้นเมือง

ที่	การละเล่นและการแสดงพื้นเมือง	ความต้องการ		
		มาก (3)	น้อย (2)	ไม่ต้องการ (1)
1	หมอลำ	89 (68.46)	39(30.00)	3 (2.31)
2	หมอลำซิ่ง	65 (50.00)	60(46.15)	5 (3.85)
3	ดนตรีพื้นบ้าน	61 (46.92)	(51.54) 85	2 (1.54)
4	มวยทะเล	40 (30.77)	(65.38) 70	5 (3.85)
5	กีฬาพื้นเมือง	54 (41.54)	(53.85)	6 (4.62)

จากตารางที่ 4.19 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการเชิงเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวด้านการละเล่นและการแสดงพื้นเมืองโดยข้อที่มีความต้องการเชิงเนื้อหาในระดับ 3 (สูงกว่าร้อยละ 50) มี 1 ข้อ คือ เรื่องหมอลำ (ร้อยละ 55.38)

ตารางที่ 4.20 แสดงจำนวนและร้อยละความต้องการเชิงเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีด้านสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

ที่	สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก	ความต้องการ		
		มาก (3)	น้อย (2)	ไม่ต้องการ (1)
1	เครื่องจักสาน	85 (65.38)	40(30.77)	5 (3.85)
2	กระติบข้าว	50 (38.46)	76(58.46) 65	4 (3.07)
3	หมอนซิด	62 (47.69)	(50.00) 94	3 (2.31)
4	ผ้าไหม	30 (23.07)	(72.30) 96	6 (4.61)
5	ผ้าฝ้ายทอ	30 (23.07)	(73.84) 106	4 (3.08)
6	พวงกุญแจ	20 (15.38)	(81.53)	4 (3.07)

จากตารางที่ 4.20 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการเชิงเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวด้านสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกโดยข้อที่มีความต้องการเชิงเนื้อหาในระดับ 3 (สูงกว่าร้อยละ 50) มี 1 ข้อ คือ เครื่องจักสาน (ร้อยละ 65.38)

ตารางที่ 4.21 แสดงจำนวนและร้อยละความต้องการเชิงเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีด้านอาหารพื้นบ้าน

ที่	อาหารพื้นบ้าน	ความต้องการ		
		มาก (3)	น้อย (2)	ไม่ต้องการ (1)
1	ส้มตำ	82 (63.07)	45(34.61)	3 (2.31)
2	ไก่ย่าง	61 (46.92)	67(51.54)	2 (1.54)
3	ไส้กรอกอีสาน	59 (45.38)	68 (52.31)	3 (2.31)
4	ข้าวจี๊	54 (41.54)	72(55.39)	4 (3.08)
5	เค็มหมากนวด	53 (40.77)	76(58.46)	1 (0.77)
6	ปลานึ่ง	45 (34.62)	80 (61.54)	5 (3.85)
7	แจ่วบอง	42 (32.31)	85 (65.38)	3 (2.31)

จากตารางที่ 4.21 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการเชิงเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวด้านอาหารพื้นบ้านโดยข้อที่มีความต้องการเชิงเนื้อหาในระดับ 3 (สูงกว่าร้อยละ 50) มี 1 ข้อ คือ เรื่องส้มตำ (ร้อยละ 63.07)

ตารางที่ 4.22 แสดงจำนวนและร้อยละความต้องการเชิงเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีด้านบริบทการสนทนาที่จำเป็นในการท่องเที่ยว

ที่	บริบทการสนทนาที่จำเป็นในการท่องเที่ยว	ความต้องการ		
		มาก (3)	น้อย (2)	ไม่ต้องการ (1)
1	การบอกเส้นทาง	85(65.38)	40(30.77)	5(3.85)
2	การจองที่พัก	43(33.07)	84(64.61)	3(2.30)
3	การให้ข้อมูลสถานที่	50(38.46)	76(58.46)	4(3.08)
4	การแนะนำอาหาร	40(30.76)	88(67.69)	2(1.53)

จากตารางที่ 4.22 พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความต้องการเชิงเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวด้านบริบทการสนทนาที่จำเป็นในการท่องเที่ยวโดยข้อที่มีความต้องการเชิงเนื้อหาในระดับ 3 (สูงกว่าร้อยละ 50) มี 1 ข้อ คือ การบอกเส้นทาง (ร้อยละ 65.38)

จากตารางที่ 4.12 – 4.22 พบว่าจากการสำรวจความต้องการเชิงเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี จำนวนทั้งหมด 11 ด้าน 65 ประเด็น พบว่า ความต้องการเชิงเนื้อหาดังกล่าว ที่อยู่ในระดับ 3(สูงกว่าร้อยละ 50) อยู่ระหว่าง ร้อยละ 75.38 – ร้อยละ52.30 ผลสำรวจความต้องการพบว่านักเรียนต้องการเนื้อหามากที่สุด 3 ลำดับแรกคือ 1) ผาแต้ม (ร้อยละ 75.38) 2) ที่ตั้งและอาณาเขตผาแต้ม (72.31) และ 3) หมอลำ(ร้อยละ 68.46) ส่วนเนื้อหาที่นักเรียนต้องการน้อยที่สุดคือ 1) พิธีกรรม (ร้อยละ 52.30) 2) ชนเผ่าดั้งเดิม(ร้อยละ 53.84) และ ประวัติความเป็นมาของอำเภอโขงเจียม (ร้อยละ 55.38)นำประเด็นที่มีความต้องการในระดับ 3 มาคัดเลือกเพื่อกำหนดหัวข้อของบทเรียน พบว่าประเด็นเนื้อหาที่สำรวจทั้ง 11 ด้าน 65 ประเด็น นักเรียนมีความต้องการอยู่ในระดับ 3 ทั้ง 11 ด้านและ 11 ประเด็น หลังจากการค้นคว้าข้อมูลที่เกี่ยวข้องรวมทั้งพิจารณาความเหมาะสมและความชัดเจนด้านข้อมูลที่จะนำมาจัดทำเป็นบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวแล้ว ได้จัดกลุ่มเนื้อหาบทเรียนเป็น 11 ด้าน และ 11 ประเด็นตามความพร้อมและความเหมาะสมของเนื้อหาที่สามารถรวบรวมได้ดังต่อไปนี้

- 1) ด้านประวัติศาสตร์ของอำเภอโขงเจียม คือ เรื่องประวัติความเป็นมาของอำเภอโขงเจียม
- 2) ด้านประชากรคือเรื่อง ชนเผ่าดั้งเดิม
- 3) ด้านลักษณะภูมิศาสตร์กายภาพของอำเภอโขงเจียม คือ เรื่องที่ตั้งและอาณาเขต
- 4) ด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจทางธรรมชาติคือ เรื่องผาแต้ม
- 5) ด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นโบราณสถานคือ เรื่องภาพเขียนโบราณ
- 6) ด้านวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นคือ เรื่องพิธีกรรม
- 7) ด้านประเพณีในท้องถิ่นคือ เรื่องประเพณีแห่เทียนพรรษา
- 8) ด้านการละเล่นและการแสดงพื้นเมืองคือ เรื่องหมอลำ
- 9) ด้านสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกคือ เรื่องเครื่องจักสาน
- 10) ด้านอาหารพื้นเมืองคือ เรื่องส้มตำ
- 11) ด้านบริบทการสนทนาที่จำเป็นในการท่องเที่ยวคือ เรื่องการบอกเส้นทาง

ประเด็นที่ทำการคัดเลือกทั้งหมด จะนำไปพัฒนาเป็นบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวในท้องถิ่นของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นในโรงเรียนมัธยมศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

3. การสร้างและพัฒนาเนื้อหาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของเยาวชนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

การสร้างและพัฒนาเนื้อหาบทเรียนทำโดย คัดเลือกประเด็นเนื้อหาที่มีความเหมาะสมในการจัดทำเป็นบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวในท้องถิ่น แบ่งเนื้อหาออกเป็นสัดส่วนเรียงลำดับตามความสำคัญเป็นหน่วยย่อยจำนวน 11 หน่วย (Unit) และออกแบบบทเรียนในแต่ละหน่วย ตามขั้นตอนต่อไปนี้

- 1) กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้2) สร้างเนื้อเรื่อง (Reading passage) ที่ควรศึกษาในแต่ละหน่วย3

คัดเลือกคำศัพท์ที่นักเรียนควรทราบจากเนื้อเรื่องพร้อมทั้งให้ความหมายทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นส่วนช่วยทำให้เกิดความเข้าใจและให้เกิดความรู้เพิ่มเติมจากเนื้อเรื่อง4) จัดทำแบบฝึกหัดและกิจกรรมเสริมทักษะ5) สรุปความคิดรวบยอดและสร้างแนวทางการประเมินผลการเรียน

ข้อเสนอแนะ

จากการสำรวจความต้องการของเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในเขตอุทยานผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี มีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากประเด็นที่ทำการสำรวจทั้ง 11 ประเด็น ดังนี้

1. ควรให้มีการจัดทำบทเรียนภาษาอังกฤษด้านเหตุการณ์สำคัญในอดีต เช่น ขบถผีบุญและไทยเสียดินแดนฝั่งขวาของแม่น้ำโขงให้ฝรั่งเศส เป็นต้น

2. ควรให้มีการจัดทำเนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ในท้องถิ่นสอดแทรกในบทเรียนภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนตระหนักถึงคุณค่าของสถานที่ท่องเที่ยวในท้องถิ่นและสามารถอธิบายให้นักท่องเที่ยวรวมถึงประชาชนในท้องถิ่นเข้าใจ ทำให้เกิดการร่วมมือกันอนุรักษ์ในสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญในท้องถิ่นคงอยู่ตลอดไป

3. ควรให้มีการจัดสถานการณ์เกี่ยวกับจารีตและประเพณีอันดีงามในท้องถิ่นในส่วนที่ผู้เรียนสามารถนำเสนอชาวต่างชาติได้ ทำให้ชาวต่างชาติเกิดความเข้าใจและสามารถปฏิบัติตนได้สอดคล้องกับประเพณีในท้องถิ่นเมื่อเข้ามาท่องเที่ยว รวมทั้งจัดให้มีการแลกเปลี่ยนวัฒนธรรมเพื่อความเข้าใจอันดีระหว่างคนในท้องถิ่นและนักท่องเที่ยวต่อไปในอนาคต

4. ควรมีการแนะนำร้านอาหารที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่นเพิ่มเติมจากการแนะนำอาหารท้องถิ่นเพียงอย่างเดียว จัดให้มีบทสนทนาภาษาอังกฤษเกี่ยวกับสถานการณ์ในร้านอาหารและการจัดทำรายการอาหารเป็นภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการต้อนรับชาวต่างชาติให้เกิดความประทับใจ

5. ควรมีการจัดทำคู่มือท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม เป็นระบบ 2 ภาษา (ภาษาอังกฤษและภาษาไทย) ในเล่มเดียวกัน สำหรับบุคคลทั่วไปและนักท่องเที่ยวให้สามารถทำความเข้าใจและนำไปใช้ได้ในช่วงเวลาอันสั้น เพื่อใช้เป็นแหล่งข้อมูลสำหรับนักท่องเที่ยวในท้องถิ่นต่อไป

การสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

การส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี โดยการสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่น มีผลการดำเนินการดังนี้

1. โครงสร้างของบทเรียน

การพัฒนาบทเรียน ทำโดยคัดเลือกประเด็นเนื้อหาที่มีความเหมาะสมในการจัดทำเป็นบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่นรวมทั้งข้อเสนอแนะ จัดแบ่งเนื้อหาออกเป็นสัดส่วนเรียงลำดับความสำคัญเป็นหน่วยย่อยจำนวน 11 หน่วย (unit) และออกแบบบทเรียนในแต่ละหน่วย ตามขั้นตอนต่อไปนี้

1) กำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ 2) สร้างเนื้อเรื่อง (Reading passage) ที่ควรศึกษาในแต่ละหน่วย 3) คัดเลือกคำศัพท์ที่นักเรียนควรทราบจากเนื้อเรื่องพร้อมทั้งให้ความหมายทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นส่วนช่วยทำให้เกิดความเข้าใจและให้เกิดความรู้เพิ่มเติมจากเนื้อเรื่อง 4) จัดทำแบบฝึกหัดและกิจกรรมเสริมทักษะ 5) สรุปความคิดรวบยอดและสร้างแนวทางการประเมินผลการเรียน

เมื่อทำการสร้างบทเรียนตามขั้นตอน 5 ขั้นตอน สามารถพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่นที่ประกอบไปด้วยเนื้อหาทั้งหมด 11 เรื่อง โดยมีรายละเอียดดังนี้

1.1 สัดส่วนเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

1) หน่วยที่ 1 (unit 1) ประวัติศาสตร์ของอำเภอโขงเจียม คือ เรื่องประวัติความเป็นมาของอำเภอโขงเจียม เป็นหน่วยที่ให้ความรู้เกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของอำเภอโขงเจียมซึ่งเป็นพื้นที่ตั้งของอุทยานแห่งชาติผาแต้ม

2) หน่วยที่ 2 (unit 2) ประชากร คือ เรื่องชนเผ่าดั้งเดิม เป็นหน่วยที่ให้ความรู้เกี่ยวกับชนเผ่าดั้งเดิมที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียงอุทยานแห่งชาติผาแต้ม

3) หน่วยที่ 3 (unit 3) ลักษณะภูมิศาสตร์กายภาพของอำเภอโขงเจียม คือ เรื่องที่ตั้งและอาณาเขต เป็นหน่วยที่ให้ความรู้เกี่ยวกับที่ตั้งและอาณาเขตของอำเภอโขงเจียม ซึ่งเป็นพื้นที่ที่ครอบคลุมอาณาเขตของอุทยานแห่งชาติผาแต้ม

4) หน่วยที่ 4 (unit 4) สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจทางธรรมชาติคือผาแต้ม ซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่โดดเด่นทั้งด้านสภาพพื้นที่ทางธรรมชาติและเป็นแหล่งอารยธรรมชุมชนเก่าแก่ที่สำคัญ

5) หน่วยที่ 5 (unit 5) สถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นโบราณสถาน คือ เรื่องภาพเขียนสีโบราณ ซึ่งเป็นจุดท่องเที่ยวสำคัญของอุทยานแห่งชาติผาแต้ม เพราะเป็นภาพเขียนสีโบราณสมัยก่อนประวัติศาสตร์ มีอายุไม่ต่ำกว่า 3,000-4,000 ปี มีภาพเขียนทั้งหมดประมาณ 300 ภาพ

6) หน่วยที่ 6 (unit 6) วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น คือ เรื่องพิธีกรรม มีเนื้อหาเกี่ยวกับพิธีกรรมของชาวยุทธ์ ที่เป็นชนเผ่าดั้งเดิมแถบพื้นที่อุทยานแห่งชาติผาแต้ม ทั้งพิธีกรรมเกี่ยวกับการนับถือผีสง และพิธีกรรมทางไสยศาสตร์ เป็นต้น

7) หน่วยที่ 7(unit 7) ประเพณีในท้องถิ่น คือ เรื่องประเพณีแห่เทียนพรรษา ของจังหวัดอุบลราชธานี เป็นประเพณีที่สำคัญในท้องถิ่นที่สืบทอดกันมายาวนาน หมู่บ้านต่างๆ ในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม จะมีการจัดประเพณีแห่เทียนพรรษากันทุกหมู่บ้าน

8)หน่วยที่ 8 (unit 8) การละเล่นและการแสดงพื้นเมือง คือ เรื่องหมอลำ เป็นการละเล่นพื้นบ้านที่มีวิวัฒนาการอย่างต่อเนื่อง และยังได้รับความนิยมทุกยุคทุกสมัย

9) หน่วยที่ 9 (unit 9) สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก คือ เรื่องเครื่องจักสาน มีเนื้อหาเกี่ยวกับเครื่องจักสานที่เป็นสินค้าของชาวบ้านในหมู่บ้านท่าล่าง คือ กระจิบข้าว และปิ่นโตไม้ไผ่ เป็นของที่ระลึกที่นักท่องเที่ยวนิยมซื้อเป็นของฝาก

10) หน่วยที่ 10 (unit 10) อาหารพื้นเมือง คือ เรื่องส้มตำ ไก่ย่าง เค็มบักนัด ซึ่งเป็นอาหารพื้นเมืองของคนอีสาน และชาวบ้านที่อาศัยในแถบอุทยานแห่งชาติผาแต้ม รวมทั้งเป็นที่รู้จักของนักท่องเที่ยวชาวไทยและชาวต่างประเทศ

11) หน่วยที่ 11 (unit 11) บริบทการสนทนาที่จำเป็นในการท่องเที่ยว คือ เรื่องการบอกเส้นทาง ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานที่จำเป็นในการแนะนำและการสนทนากับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ

1.2 องค์ประกอบของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่น

บทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่นในแต่ละเรื่องประกอบด้วยเนื้อหาแบ่งออกเป็น 7 ส่วน ได้แก่

- 1) Learning Objectives (จุดประสงค์การเรียนรู้)
- 2) Reading passage(เนื้อเรื่องเพื่อการอ่านทำความเข้าใจ)
- 3) Vocabulary (คำศัพท์ภาษาอังกฤษและคำศัพท์ท้องถิ่น)
- 4) Structure (โครงสร้างทางภาษาและหลักไวยากรณ์ที่ควรทราบ)
- 5) Practices (แบบฝึกหัดเสริมทักษะภาษาอังกฤษ)
- 6) Production and Evaluation (การนำความรู้ที่ได้ไปฝึกใช้ในสถานการณ์จำลองและการประเมินผลการเรียน)

4.เพื่อจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

4.1 การจัดกิจกรรมฝึกอบรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนโดยการฝึกปฏิบัติตามบทเรียนใน 11 เรื่องได้แก่

- 1) ด้านประวัติศาสตร์ของอำเภอโขงเจียม คือ เรื่องประวัติความเป็นมาของอำเภอโขงเจียม
- 2) ด้านประชากรคือเรื่อง ชนเผ่าดั้งเดิม
- 3) ด้านลักษณะภูมิศาสตร์กายภาพของอำเภอโขงเจียม คือ เรื่องที่ตั้งและอาณาเขต
- 4) ด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจทางธรรมชาติคือ เรื่องผาแต้ม
- 5) ด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นโบราณสถานคือ เรื่องภาพเขียนโบราณ
- 6) ด้านวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นคือ เรื่องพิธีกรรม
- 7) ด้านประเพณีในท้องถิ่นคือ เรื่องประเพณีแห่เทียนพรรษา
- 8) ด้านการละเล่นและการแสดงพื้นเมืองคือ เรื่องหมอลำ
- 9) ด้านสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกคือ เรื่องเครื่องจักสาน
- 10) ด้านอาหารพื้นเมืองคือ เรื่องส้มตำ
- 11) ด้านบริบทการสนทนาที่จำเป็นในการท่องเที่ยวคือ เรื่องการบอกเส้นทาง

โดยจัดอบรม ณ โรงเรียนนารีนุกูล 2 จังหวัดอุบลราชธานี โดยนำนักเรียนจำนวน 30 คน มาอบรมฝึกปฏิบัติการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อ

4.2 การลงปฏิบัติจริงในภาคสนามที่อุทยานแห่งชาติผาแต้มในระหว่างวันที่ 1-31 กรกฎาคม 2559 ในช่วงเทศกาลประเพณีวันเข้าพรรษาที่จังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งในช่วงนี้จะมีนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เดินทางไปท่องเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติผาแต้มเป็นจำนวนมาก มีนักเรียนเข้าร่วมกิจกรรมจำนวน 20 คน โดยให้นักเรียนจับคู่ได้ทั้งหมด 10 คู่ แล้วให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยวต่างประเทศตามข้อมูลที่นักท่องเที่ยวสนใจ โดยมีคู่มือบทเรียนภาษาอังกฤษ 11 เรื่องประกอบการให้ข้อมูล

พฤติกรรมในการให้บริการข้อมูลของนักเรียน

นักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายได้นำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวไปใช้ในการปฏิบัติงานจริงในภาคสนามที่อุทยานแห่งชาติผาแต้มในระหว่างวันที่ 1-31 กรกฎาคม 2559 จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจำนวน 10 คน ที่ได้รับข้อมูลจากนักเรียนถึงพฤติกรรมในการให้บริการข้อมูลปรากฏผลดังนี้

นักเรียนมีการกล่าวทักทายนักท่องเที่ยวด้วยอัธยาศัยที่ดี มีความสุภาพและมีใบหน้าที่ยิ้มแย้มแจ่มใส (นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศคนที่ 1)

นักเรียนมีการชี้แจงถึงวัตถุประสงค์การให้บริการข้อมูล มีการแจ้งขั้นตอนและเงื่อนไขการให้บริการให้ทราบ (นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศคนที่ 2)

นักเรียนมีข้อมูลเบื้องต้นที่สามารถสร้างความเข้าใจในเรื่องผาแต้มและการบอกเส้นทางการเดินทางได้เป็นอย่างดี (นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศคนที่ 3)

นักเรียนสามารถให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในเรื่องที่นักท่องเที่ยวต้องการทราบคือเรื่องภาพเขียนโบราณที่ผาแต้มได้เป็นอย่างดี (นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศคนที่ 4)

นักเรียนสามารถให้ความรู้แก่นักท่องเที่ยวในเรื่องอาหารพื้นเมือง สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก ทำให้นักท่องเที่ยวมีความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น (นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศคนที่ 5)

นักเรียนสามารถเล่าเรื่องผาแต้มให้เข้าใจได้ภายในเวลาที่ไม่นาน มีความถูกต้องน่าเชื่อถือ (นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศคนที่ 6)

นักเรียนมีการให้บริการด้วยความเต็มใจ ยินดีและมีความกระตือรือร้นในการในใช้ภาษาเพื่อสื่อสารให้นักท่องเที่ยวเข้าใจ (นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศคนที่ 7)

นักเรียนสามารถนำนักท่องเที่ยวไปเยี่ยมชมหมู่บ้านของชนเผ่าพื้นเมืองคือชาวยุ ที่บ้านเวินบึก และเล่าความเป็นมาของชนเผ่าและพิธีกรรมของชนเผ่าพื้นเมืองให้นักท่องเที่ยวมีความเข้าใจเบื้องต้นได้ (นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศคนที่ 8)

เมื่อนักท่องเที่ยวมีความต้องการชมการแสดงและการละเล่นพื้นเมืองคือหมอลำ นักเรียนสามารถนำนักท่องเที่ยวไปชมการแสดงหมอลำได้ตรงตามกำหนดเวลานัดหมาย (นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศคนที่ 9)

นักเรียนสามารถสร้างความประทับใจและความเข้าใจที่ดีแก่นักท่องเที่ยวได้ (นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศคนที่ 10)

จากการสัมภาษณ์นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศจำนวน 10 คน ที่ได้รับข้อมูลจากนักเรียนถึงพฤติกรรมการให้บริการข้อมูลพบว่านักเรียนสามารถให้ข้อมูลที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มได้เป็นอย่างดีโดยเฉพาะในเรื่องที่นักท่องเที่ยวต้องการทราบ ได้แก่เรื่อง ผาแต้ม ภาพเขียนโบราณ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก ชนเผ่าพื้นเมือง พิธีกรรม การแสดงและการละเล่นพื้นเมืองหมอลำ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นเนื้อหาที่อยู่ในบทเรียนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวและการสื่อสารที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งพบว่าเป็นเนื้อหาที่นักท่องเที่ยวมีความต้องการมาก นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนให้การต้อนรับนักท่องเที่ยวด้วยอัธยาศัยที่ดี มีความสุภาพ ยิ้มแย้มแจ่มใส ในการให้บริการข้อมูลก็ได้มีการแจ้งขั้นตอนและเงื่อนไขการ

ให้บริการให้นักท่องเที่ยวได้ทราบ เพื่อสร้างความเข้าใจเบื้องต้น ให้นักท่องเที่ยวได้ทราบข้อมูลว่ามีการให้ข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์อย่างไร การให้ข้อมูลมีความถูกต้อง แม่นยำ ตรงต่อเวลา ให้บริการด้วยความรวดเร็ว มีความเต็มใจและ ยินดี กระตือรือร้นในการให้ข้อมูล การนัดหมายกับนักท่องเที่ยว นักเรียนมีความตรงต่อเวลาและสามารถสร้างความประทับใจและความเข้าใจที่ดีแก่นักท่องเที่ยวได้เป็นอย่างดี

ทักษะและผลที่เกิดขึ้นจากการใช้ภาษาอังกฤษ

จากการลงพื้นที่ปฏิบัติงานภาคสนาม ณ อุทยานแห่งชาติผาแต้ม นักเรียนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายได้นำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวไปใช้ในการปฏิบัติงานจริงในระหว่างวันที่ 1-31 กรกฎาคม 2559 จากการสังเกตการลงพื้นที่ภาคสนาม สามารถวิเคราะห์ทักษะและผลที่เกิดขึ้นจากการใช้ภาษาอังกฤษขณะนักเรียนลงภาคสนาม ปรากฏผลดังนี้

1. นักเรียนมีแรงจูงใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (Motivation)

แรงจูงใจเป็นปัจจัยสำคัญของความสำเร็จในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เป็นแรงที่กระตุ้นให้นักเรียนแสดงพฤติกรรมไปสู่เป้าหมาย การลงพื้นที่ภาคสนามเพื่อการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถกระตุ้นให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยผู้วิจัยได้แสดงให้เห็นประโยชน์ที่จะได้รับจากการที่มีทักษะภาษาอังกฤษดี สามารถสื่อสารกับนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศได้ นักเรียนได้รู้ระดับพื้นฐานทางภาษาอังกฤษของตนเอง ผู้วิจัยได้สร้างแรงจูงใจให้นักเรียนเห็นคุณค่า เห็นประโยชน์ของภาษาอังกฤษ มีความสนุกและความสนใจในการเรียนรู้ และเชื่อว่าตนจะสามารถพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษได้เป็นผลสำเร็จ และก่อนรับการลงภาคสนามได้มีการทดสอบพื้นฐานภาษาอังกฤษของนักเรียนกลุ่มเป้าหมายแต่ละคนในแต่ละทักษะ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) แล้วพบว่านักเรียนส่วนใหญ่มีพื้นฐานภาษาอังกฤษอยู่ในระดับต้องปรับปรุง มีไม่กี่คนที่มีความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับพอใช้ กระบวนการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษเริ่มจากการเสริมสร้างแรงจูงใจในการใช้ภาษาอังกฤษและสร้างความเชื่อมั่นว่าตนจะสามารถทำได้ดีที่สุด

2. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ (Positive Attitude)

จากการลงปฏิบัติงานภาคสนามในการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวพบว่านักเรียนชอบการนำบทเรียนภาษาอังกฤษไปใช้ในการฝึกภาคสนาม มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาอังกฤษ ซึ่งแตกต่างจากเดิมที่พบว่านักเรียนส่วนใหญ่จะมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนภาษาอังกฤษ เช่น ไม่ชอบวิชาภาษาอังกฤษ ไม่ชอบเรียน ไม่ชอบฝึกปฏิบัติ ไม่ชอบผู้สอน เพราะเรียนแล้วไม่เข้าใจ เรียนแล้วไม่สนุก ทำข้อสอบไม่ได้ ผลการเรียนไม่ดี วิธีการสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียนคือทำให้การเรียนสนุก น่าสนใจ บทเรียนมีความหมายคือสัมพันธ์กับชีวิตจริงของผู้เรียน และผู้เรียนมีความตื่นตัวในการฝึกปฏิบัติ

3. นักเรียนมีแบบการเรียนรู้ (Learning Style)

จากการลงปฏิบัติในภาคสนามพบว่านักเรียนแต่ละคนมีแบบการเรียนรู้ของตนเองที่อาจมีความเหมือนหรือแตกต่างไปจากคนอื่น ซึ่งเป็นวิธีการเรียนรู้ที่นักเรียนแต่ละคนชอบใช้และสามารถเรียนรู้ได้ดีในแบบนั้นๆ ดังนั้นในการฝึกภาษาอังกฤษครูควรศึกษาแบบการเรียนรู้ของนักเรียนและพัฒนาแบบการเรียนรู้ของนักเรียนให้มีความเหมาะสม นักเรียนบางคนเรียนรู้ได้ดีจากการฟังและสามารถจำสิ่งที่ฟังได้ นักเรียนจะสนุกกับการพูดคุย การสัมภาษณ์ การอ่านออกเสียง นักเรียนบางคนเรียนรู้ได้ดีจากการดู สามารถจำสิ่งที่ดูได้ จะชอบอ่านในใจและสังเกต

4. นักเรียนได้เพิ่มพูนความรู้(Knowledge)และพัฒนาทักษะ(Skill)

ในการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นพบว่า นักเรียนได้มีการพัฒนาทั้งความรู้และทักษะภาษาอังกฤษได้ครอบคลุมทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน สังเกตจากการใช้ภาษาอังกฤษพบว่าสามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและคล่องแคล่วมากขึ้น สามารถอ่านป้ายต่างๆ แบบฟอร์ม หนังสือพิมพ์ วารสารและนิตยสาร Brochure ที่เป็นภาษาอังกฤษที่หน่วยงานต่างๆจัดทำและนำมาวางให้บริการในบริเวณอุทยานแห่งชาติผาแต้มและสื่อความหมายได้ครบถ้วนและพบว่านักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพิ่มมากขึ้น

ความพึงพอใจของนักเรียนต่อบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวในท้องถิ่นโดยการนำกิจกรรมไปปฏิบัติจริง

ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม โดยการใช้กิจกรรมตามบทเรียนทั้ง 11 ด้าน นำลงไปให้นักเรียนจำนวน 25 คนได้ปฏิบัติจริงกับนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่มาท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม ในระหว่างวันที่ 1-31 กรกฎาคม 2559 เวลา 09.00 น.- 18.00 น. ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวเป็นช่วงเทศกาลประเพณีวันเข้าพรรษาของจังหวัดอุบลราชธานี โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือ นักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ จำนวน 150 คน เมื่อการฝึกปฏิบัติจริงเสร็จสิ้นแล้ว ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถามเพื่อสอบถามความพึงพอใจในการใช้บทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ปรากฏผลดังตารางที่ 4.1- 4.5 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว ในภาพรวม

ข้อที่	รายการ	$\bar{x}$	S	แปลผล
1	ด้านเนื้อหา	4.71	0.61	มากที่สุด
2	ด้านการจัดกิจกรรม	4.84	0.53	มากที่สุด
3	ด้านสื่อและอุปกรณ์ในการจัดอบรม	4.70	0.47	มากที่สุด
4	ด้านการนำไปใช้	4.80	0.50	มากที่สุด
	รวม	4.76	0.52	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.1 พบว่า นักเรียนโรงเรียนมัศึกษามีความพึงพอใจในบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการจัดกิจกรรม รองลงมาคือ ด้านการนำไปใช้และด้านเนื้อหา ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านสื่อและอุปกรณ์ในการจัดอบรม

ตารางที่ 4.2 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว ด้านเนื้อหา

ข้อที่	ด้านเนื้อหา	$\bar{x}$	S	แปลผล
1	เนื้อหาในแต่ละบทเรียนมีความเหมาะสมกับสถานการณ์	4.56	0.61	มากที่สุด
2	เนื้อหาของบทเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ สถานการณ์จริง	4.70	0.56	มากที่สุด
3	เนื้อหาของบทเรียนมีความเหมาะสมไม่ง่ายหรือยากเกินไป	4.62	0.47	มากที่สุด
4	เนื้อหาของบทเรียนมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องราวในท้องถิ่น	4.98	0.81	มากที่สุด
	รวม	4.71	0.61	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.2 พบว่า นักเรียนโรงเรียนมัศึกษามีความพึงพอใจในบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว ด้านเนื้อหาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือเนื้อหาของบทเรียนมีความเกี่ยวข้องกับเรื่องราวในท้องถิ่น รองลงมาคือเนื้อหาของบทเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้ สถานการณ์จริงและเนื้อหาของบทเรียนมีความเหมาะสมไม่ง่ายหรือยากเกินไป ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ เนื้อหาในแต่ละบทเรียนมีความเหมาะสมกับสถานการณ์

ตารางที่ 4.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว ด้านการจัดกิจกรรม

ข้อที่	ด้านการจัดกิจกรรม	$\bar{x}$	S	แปลผล
1	กิจกรรมที่กำหนดให้ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้ด้านภาษาเพิ่มขึ้น	4.80	0.76	มากที่สุด
2	กิจกรรมในแต่ละบทเรียนมีความหลากหลายน่าสนใจ	4.79	0.47	มากที่สุด
3	ครูและเพื่อนๆคอยให้ความช่วยเหลือแนะนำทำให้ผู้เรียนเชื่อมั่น	4.87	0.51	มากที่สุด
4	กิจกรรมแต่ละบทเรียนทำให้ได้ใช้ภาษาในการปฏิบัติงานกับเพื่อนได้	4.92	0.41	มากที่สุด
	รวม	4.84	0.53	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 พบว่า นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษามีความพึงพอใจในบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว ด้านการจัดกิจกรรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมแต่ละบทเรียนทำให้ได้ใช้ภาษาในการปฏิบัติงานกับเพื่อนได้ รองลงมาคือ ครูและเพื่อนๆคอยให้ความช่วยเหลือแนะนำทำให้ผู้เรียนเชื่อมั่นและ กิจกรรมที่กำหนดให้ทำให้ผู้เรียนมีโอกาสได้เรียนรู้ด้านภาษาเพิ่มขึ้นตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ กิจกรรมในแต่ละบทเรียนมีความหลากหลายน่าสนใจ

ตารางที่ 4.4วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว ด้านสื่อและอุปกรณ์ในการจัดอบรม

ข้อที่	ด้านสื่อและอุปกรณ์ในการจัดอบรม	$\bar{x}$	S	แปลผล
1	สื่อและอุปกรณ์ที่ใช้จัดอบรมมีปริมาณเพียงพอกับจำนวนนักเรียน	4.62	0.38	มากที่สุด
2	รูปภาพที่ใช้ประกอบบทเรียนมีความสวยงาม น่าสนใจ	4.86	0.46	มากที่สุด
3	รูปภาพที่ใช้ประกอบบทเรียนมีความสอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียน	4.75	0.58	มากที่สุด
4	รูปภาพที่ใช้ประกอบบทเรียนช่วยสร้างความสนใจในการเรียนรู้ภาษา	4.60	0.48	มากที่สุด
	รวม	4.70	0.47	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.4พบว่า นักเรียนโรงเรียนมัศึกษามีความพึงพอใจในบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว ด้านสื่อและอุปกรณ์ในการจัดอบรมโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ รูปภาพที่ใช้ประกอบบทเรียนมีความสวยงาม น่าสนใจ รองลงมาคือ รูปภาพที่ใช้ประกอบบทเรียนมีความสอดคล้องกับเนื้อหาในบทเรียนและสื่อและอุปกรณ์ที่ใช้จัดอบรมมีปริมาณเพียงพอกับจำนวนนักเรียนตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ รูปภาพที่ใช้ประกอบบทเรียนช่วยสร้างความสนใจในการเรียนรู้

ตารางที่ 4.5 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มที่มีต่อบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว ด้านการนำไปใช้

ข้อที่	ด้านการนำไปใช้	$\bar{x}$	S	แปลผล
1	สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมไปใช้ในการปฏิบัติการจริง	4.85	0.52	มากที่สุด
2	ความรู้ที่ได้รับเหมาะสมและตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว	4.76	0.48	มากที่สุด
3	ความรู้ที่ได้รับเป็นประโยชน์ต่อการให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยว	4.83	0.42	มากที่สุด
4	ความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปขยายผลในการให้ความรู้ต่อผู้สนใจต่อไป	4.79	0.58	มากที่สุด
	รวม	4.80	0.50	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.4 พบว่า นักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษามีความพึงพอใจในบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว ด้านการนำไปใช้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ สามารถนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมไปใช้ในการปฏิบัติการจริง รองลงมาคือ ความรู้ที่ได้รับเป็นประโยชน์ต่อการให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยวและความรู้ที่ได้รับสามารถนำไปขยายผลในการให้ความรู้ต่อผู้สนใจต่อไป ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ความรู้ที่ได้รับเหมาะสมและตรงกับความต้องการของนักท่องเที่ยว

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจต่อบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม ในการนำความรู้ที่ได้รับจากการอบรมทั้ง 11 ด้านไปปฏิบัติ

จริงกับนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่มาเที่ยวที่อุทยานแห่งชาติผาแต้ม ในระหว่างวันที่ 15-31 กรกฎาคม 2559 เวลา 09.00 – 18.00 น. ซึ่งตรงกับช่วงประเพณีวันเข้าพรรษาของจังหวัดอุบลราชธานี ข้อเสนอแนะและการสัมภาษณ์อย่างเป็นทางการจากนักเรียน ขอนำมาวิเคราะห์ใน 3 ด้านคือ ด้านความรู้ (Knowledge) ด้านทักษะและกระบวนการ(Process) และด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ (Attitude) ดังนี้

1. ด้านความรู้

บทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวในท้องถิ่นของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มเป็นบทเรียนภาษาอังกฤษที่เน้นเนื้อหาสาระที่มีความเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กันในท้องถิ่นและในชีวิตประจำวันของนักเรียนอย่างใกล้ชิด เนื้อหาของบทเรียนที่จัดทำขึ้นทั้ง 11 ด้านเป็นเนื้อหาที่นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มมีความรู้และมีประสบการณ์เกี่ยวข้องกันเนื้อหาอยู่มาก แต่ยังขาดความรู้ทางภาษาที่จะทำการถ่ายทอดเรื่องดังกล่าวออกมาให้เป็นภาษาอังกฤษได้ จากการฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับบทเรียนภาษาอังกฤษที่สร้างขึ้นและจากการสังเกตการนำไปใช้ในการปฏิบัติจริงกับนักท่องเที่ยวต่างประเทศแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความรู้ทางภาษาและสามารถใช้ภาษาในการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างประเทศได้ดีขึ้น ดังคำกล่าวของนักเรียนต่อไปนี้

“อ่านเนื้อหาที่จัดทำขึ้นในบทเรียน ทำให้เกิดความรู้ ความเข้าใจมากขึ้น เนื่องจากเป็นเหตุการณ์ที่พบเห็นเป็นประจำและเป็นข้อมูลที่อยู่ใกล้ตัว ทำให้สามารถพูดและสนทนากับนักท่องเที่ยวต่างประเทศได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้ผมยังมีโอกาสที่ได้ทำงานกลุ่มในการแนะนำนักท่องเที่ยวพร้อมกับเพื่อนๆ ทำให้ได้รู้คำศัพท์ต่างๆเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะคำศัพท์ที่เกี่ยวกับท้องถิ่นของผมด้วย”(นักเรียนคนที่ 1, สัมภาษณ์)

“ผมได้ฝึกการสนทนาจากบทเรียน จากคำถามที่คุณครูถาม โดยได้ไปศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมและทำความเข้าใจในบทเรียนให้ละเอียดมากยิ่งขึ้น ทำให้จำบทเรียนนั้นๆได้ดีมากเลยครับและเมื่อนำไปปฏิบัติจริงทำให้ผมไม่เคอะเขินในการพูดภาษาอังกฤษสื่อสารกับนักท่องเที่ยว”(นักเรียนคนที่ 2, สัมภาษณ์)

“หนูได้ฝึกพูดในการบอกทิศทางและสถานที่ท่องเที่ยวในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มแก่นักท่องเที่ยวได้ดีขึ้นและมีข้อมูลที่ชัดเจนมากขึ้น หนูสังเกตเห็นได้ว่านักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศได้ยิ้มและมีความพอใจมากในคำตอบของหนู” (นักเรียนคนที่ 3, สัมภาษณ์)

“หนูได้รู้จักคำศัพท์ต่างๆที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันและพบเห็นได้ทั่วไปเช่น ศัพท์เกี่ยวกับอาหาร ของที่ระลึก สถานที่ท่องเที่ยวที่มีชื่อเสียง หนูรู้สึกสนุกกับการได้ใช้ภาษาอังกฤษและมั่นใจในการพูดสนทนากับนักท่องเที่ยวมากขึ้นค่ะ” (นักเรียนคนที่ 4, สัมภาษณ์)

2. ด้านทักษะและกระบวนการ

บทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวในท้องถิ่นของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม มีกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยบทเรียนภาษาอังกฤษ 11 ด้าน ด้านที่เน้นเนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องกับท้องถิ่น โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญในการฝึกทักษะด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวในท้องถิ่นของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษา ในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น โดยมุ่งเน้นการฝึกทักษะการฟัง การพูดเพื่อให้สามารถสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างประเทศได้และสามารถส่งเสริมให้นักเรียนใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในขณะปฏิบัติงาน ซึ่งนักเรียนได้สะท้อนความคิดเห็นดังนี้

“ผมได้มีโอกาสทำงานกลุ่มทั้งในการฝึกพูดและการไปค้นคว้าเนื้อหาต่างๆเพิ่มเติมโดยเฉพาะได้ไปสืบค้นข้อมูลที่ไม่มีการบันทึกไว้เป็นตัวหนังสือ ได้ไปสัมภาษณ์ผู้รู้ในท้องถิ่น พวกกระผมชอบกระบวนการหาความรู้ในรูปแบบนี้มากครับ” (นักเรียนคนที่ 5, สัมภาษณ์)

“ได้ทำงานร่วมกับเพื่อนๆในการฝึกอบรม บางครั้งก็มีการโต้แย้ง ถกเถียงในประเด็นข้อเท็จจริงที่เกี่ยวกับสถานที่ในท้องถิ่น มีการอภิปรายและโต้แย้งกันด้วยเหตุผลทำให้สามารถหาข้อยุติได้” (นักเรียนคนที่ 6, สัมภาษณ์)

“หนูได้มีโอกาสฝึกในเรื่องการสนทนาจากตัวอย่างและหลังจากนั้นคุณครูให้ออกไปพูดหน้าชั้นเรียน แรกๆก็ประหม่อมมาก แต่เมื่อได้ฝึกบ่อยๆก็มีความชำนาญมากขึ้นและมั่นใจในการพูดสนทนาและใช้ภาษากับนักท่องเที่ยวมากขึ้นค่ะ” (นักเรียนคนที่ 7, สัมภาษณ์)

“เมื่อได้มีโอกาสลงไปปฏิบัติงานจริงในพื้นที่อุทยานแห่งชาติผาแต้มและได้พบปะสนทนาให้ข้อมูลกับนักท่องเที่ยว ผมมีความรู้สึกว่าการทำเป็นงานที่ทำหยาบความสามารถและมีความน่าสนใจมากครับ เพราะได้ใช้ทักษะทั้งการฟัง การพูดและบางครั้งก็ใช้ภาษาท่าทางประกอบครับ” (นักเรียนคนที่ 8, สัมภาษณ์)

จากความคิดเห็นของนักเรียนดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ ทักษะการทำงานกลุ่มและมีทักษะกระบวนการในการใช้ภาษาที่ดีขึ้นและมั่นใจในการใช้ภาษามากขึ้น

3. ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์

บทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม มีกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษที่ใช้สื่อการสอนที่หลากหลายและวิธีการทำกิจกรรมที่หลากหลายเพื่อนำให้นักเรียนสามารถปฏิบัติได้จริงโดยครูเป็นผู้ที่มีบทบาทคอยให้คำแนะนำและคอยช่วยเหลือเพื่อให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากยิ่งขึ้น นักเรียนจึงมีความพึงพอใจต่อการอบรมดังความคิดเห็นของนักเรียนดังต่อไปนี้

“เวลาที่เพื่อนออกไปฝึกการนำเสนอที่หน้าชั้นเรียน ผมได้มีโอกาสวิจารณ์และให้ข้อเสนอแนะแก่เพื่อนๆ สนุกมากครับ ได้ฝึกการพูดและได้ติดตามในขณะที่เพื่อนนำเสนอ” (นักเรียนคนที่ 8, สัมภาษณ์)

“กลุ่มหนูได้มีการแสดงบทบาทสมมติในการทำกิจกรรมเหมือนการปฏิบัติจริงเลย เมื่อถึงเวลาต้องนำไปใช้จริงหนูก็สามารถทำได้ถึงแม้จะไม่เก่งแต่ก็สามารถที่จะให้ข้อมูลนักท่องเที่ยวได้บ้างค่ะ” (นักเรียนคนที่ 9, สัมภาษณ์)

“ในระหว่างการอบรมได้มีการแข่งขันเกี่ยวกับการใช้คำศัพท์ สนุกมากค่ะถึงแม้จะจำคำศัพท์ได้บ้าง ไม่ได้บ้างแต่ก็ถือว่าได้รู้คำศัพท์มากขึ้นค่ะ” (นักเรียนคนที่ 10, สัมภาษณ์)

“หนูคิดว่าเวลาพูดสนทนากับนักท่องเที่ยวต่างประเทศ หนูไม่เขินอาย แต่มีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษมากขึ้นค่ะ” (นักเรียนคนที่ 11, สัมภาษณ์)

จากความคิดเห็นของนักเรียนดังกล่าวแสดงให้เห็นว่านักเรียนมีความมั่นใจในตนเองภายหลังได้รับการอบรมและได้นำความรู้ไปปฏิบัติจริง มีความกล้าแสดงออก มีความสนใจ และมีเจตคติต่อการใช้ภาษาอังกฤษในทางที่ดีขึ้น

1.3 ผลการตรวจสอบและการประเมินคุณภาพบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่นจากผู้เชี่ยวชาญ

ผลการตรวจสอบความเหมาะสมและการประเมินคุณภาพบทเรียนจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน ดำเนินการตรวจสอบและประเมินระดับคุณภาพและความเหมาะสมของบทเรียนโดยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษและการสอนภาษาอังกฤษ ผลการประเมินแสดงดังตารางที่ 4.1- ตารางที่ 4.6 ดังนี้

ตารางที่ 4.1 แสดงผลการประเมินคุณภาพบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มโดยผู้เชี่ยวชาญในภาพรวม

ข้อที่	รายการ	$\bar{X}$	S	แปลความ
1	ด้านความถูกต้องและชัดเจนของเนื้อหาและโครงสร้างบทเรียน	4.30	0.65	มาก
2	ด้านความเหมาะสมของแบบฝึกหัด	4.44	0.66	มาก
3	ด้านความเหมาะสมของกิจกรรมฝึกทักษะการเรียนรู้	4.49	0.73	มาก
4	ด้านประโยชน์ต่องานวิชาการ	4.14	0.69	มาก
5	ด้านประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	4.43	0.68	มาก
	รวม	4.36	0.68	มาก

จากตารางที่ 4.1 พบว่าการประเมินคุณภาพบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มโดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านความเหมาะสมของกิจกรรมฝึกทักษะการเรียนรู้ รองลงมาคือ ด้านความเหมาะสมของแบบฝึกหัดและด้านประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ด้านประโยชน์ต่องานวิชาการ

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการประเมินคุณภาพบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มโดยผู้เชี่ยวชาญด้านความถูกต้องและชัดเจนของเนื้อหา และโครงสร้างบทเรียน

ข้อที่	ด้านความถูกต้องและชัดเจนของเนื้อหา และโครงสร้างบทเรียน	$\bar{X}$	S	แปลความ
1	ความถูกต้องของการใช้ภาษาอังกฤษ	4.21	0.60	มาก
2	ความถูกต้องเชิงเนื้อหาทางการท่องเที่ยวในท้องถิ่น	4.12	0.69	มาก
3	ความเหมาะสมต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	4.63	0.71	มาก
4	ความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้	3.95	0.62	มาก
5	การนำบทเรียนไปใช้ฝึกทักษะการสื่อสาร	4.88	0.55	มากที่สุด
6	การให้ผู้เรียนตรวจสอบความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเอง	4.00	0.72	มาก
	รวม	4.30	0.65	มาก

จากตารางที่ 4.2 พบว่าการประเมินคุณภาพบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มด้านความถูกต้องและชัดเจนของเนื้อหา และโครงสร้างบทเรียนโดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การนำบทเรียนไปใช้ฝึกทักษะการสื่อสาร รองลงมาคือ ความเหมาะสมต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และความถูกต้องของการใช้ภาษาอังกฤษตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการประเมินคุณภาพบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มโดยผู้เชี่ยวชาญด้านความเหมาะสมของแบบฝึกหัด

ข้อที่	ด้านความเหมาะสมของแบบฝึกหัด	$\bar{X}$	S	แปลความ
1	ความสอดคล้องของแบบฝึกหัดกับมาตรฐานการเรียนรู้	4.63	0.71	มากที่สุด
2	ความเหมาะสมของจำนวนข้อของแบบฝึกหัด	4.15	0.76	มาก
3	ความเหมาะสมกับผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น	4.30	0.64	มาก
4	ความสามารถในการประเมินความเข้าใจบทเรียนภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยวในท้องถิ่น	4.84	0.52	มากที่สุด
5	ความเหมาะสมของแบบฝึกหัดกับเนื้อหา	4.64	0.69	มากที่สุด
6	ความสามารถในการประเมินการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	4.10	0.65	มาก
	รวม	4.44	0.66	มาก

จากตารางที่ 4.3 พบว่าการประเมินคุณภาพบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มด้านความเหมาะสมของแบบฝึกหัดโดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความสามารถในการประเมินความเข้าใจบทเรียนภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยวในท้องถิ่น รองลงมาคือ ความเหมาะสมของแบบฝึกหัดกับเนื้อหาและความสอดคล้องของแบบฝึกหัดกับมาตรฐานการเรียนรู้ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ความสามารถในการประเมินการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตารางที่ 4.4 แสดงผลการประเมินคุณภาพบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มโดยผู้เชี่ยวชาญด้านความเหมาะสมของกิจกรรมฝึกทักษะการเรียนรู้

ข้อที่	ด้านความเหมาะสมของกิจกรรมฝึกทักษะการเรียนรู้	$\bar{X}$	S	แปลความ
1	ความสอดคล้องของกิจกรรมกับเนื้อหาประจำบท	4.46	0.74	มาก
2	การเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นให้กับผู้เรียน	4.82	0.73	มากที่สุด
3	การเสริมสร้างทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	4.44	0.68	มาก
4	การเสริมสร้างทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยว	4.62	0.74	มากที่สุด
5	การเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน	4.38	0.62	มาก
6	การเป็นแนวทางในการฝึกทักษะการแสวงหาความรู้ใหม่	4.24	0.84	มาก
	รวม	4.49	0.73	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่าการประเมินคุณภาพบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มด้านความเหมาะสมของกิจกรรมฝึกทักษะการเรียนรู้โดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นให้กับผู้เรียน รองลงมาคือ การเสริมสร้างทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยวและความสอดคล้องของกิจกรรมกับเนื้อหาประจำบทตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ การเป็นแนวทางในการฝึกทักษะการแสวงหาความรู้ใหม่

ตารางที่ 4.5 แสดงผลการประเมินคุณภาพบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มโดยผู้เชี่ยวชาญด้าน**ประโยชน์ต่องานวิชาการ**

ข้อที่	ด้านประโยชน์ต่องานวิชาการ	$\bar{X}$	S	แปลความ
1	การเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับท้องถิ่น	4.20	0.58	มาก
2	การเป็นฐานข้อมูลเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่น	4.25	0.69	มาก
3	ความเหมาะสมที่จะนำบทเรียนไปประกอบการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในหัวข้อที่เกี่ยวข้อง	4.40	0.66	มาก
4	ความเหมาะสมที่จะนำบทเรียนไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่น	4.60	0.76	มากที่สุด
5	ความเหมาะสมในการพัฒนาคู่มือการจัดการเรียนรู้ในเนื้อหาต่างๆ ในบทเรียนต่อไป	4.00	0.81	มาก
6	ความเหมาะสมในการพัฒนาสื่อและนวัตกรรมเพื่อใช้ประกอบการเรียนรู้ในเนื้อหาต่างๆ ในบทเรียนต่อไป	3.41	0.62	ปานกลาง
	รวม	4.14	0.69	มาก

จากตารางที่ 4.5 พบว่าการประเมินคุณภาพบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มด้านประโยชน์ต่องานวิชาการโดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ความเหมาะสมที่จะนำบทเรียนไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่น รองลงมาคือ ความเหมาะสมที่จะนำบทเรียนไปประกอบการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในหัวข้อที่เกี่ยวข้อง และการเป็นฐานข้อมูลเพื่อ

การเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่นตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ ความเหมาะสมในการพัฒนาสื่อและนวัตกรรมเพื่อใช้ประกอบการเรียนรู้ในเนื้อหาต่างๆ ในบทเรียนต่อไป

ตารางที่ 4.6 แสดงผลการประเมินคุณภาพบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มโดยผู้เชี่ยวชาญด้านประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ข้อที่	ด้านประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	$\bar{X}$	S	แปลความ
1	การนำเนื้อหาทางด้านการใช้ภาษาและสาระทางการท่องเที่ยวไปใช้	4.16	0.79	มาก
2	กิจกรรมจากบทเรียนเกี่ยวกับวัฒนธรรมในท้องถิ่น	4.78	0.70	มากที่สุด
3	ความรู้จากบทเรียนเป็นแนวทางในการแนะนำผู้มาเยือน	4.64	0.61	มากที่สุด
4	ความรู้จากบทเรียนเป็นแนวทางในการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยวในท้องถิ่น	4.46	0.68	มาก
5	ความรู้จากบทเรียนเป็นแนวทางพัฒนาความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	4.30	0.69	มาก
6	การนำเนื้อหาทางการใช้ภาษาไปใช้ปฏิบัติได้จริง	4.25	0.59	มาก
	รวม	4.43	0.68	มาก

จากตารางที่ 4.6 พบว่าการประเมินคุณภาพบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มด้านประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวันโดยภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ กิจกรรมจากบทเรียนเกี่ยวกับวัฒนธรรมในท้องถิ่น รองลงมาคือ ความรู้จากบทเรียนเป็นแนวทางในการแนะนำผู้มาเยือนและความรู้จากบทเรียนเป็นแนวทางในการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยวในท้องถิ่น ตามลำดับ ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือการนำเนื้อหาทางด้านการใช้ภาษาและสาระทางการท่องเที่ยวไปใช้

จากตาราง 4.1 แสดงผลการประเมินคุณภาพบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่น พบว่าโดยภาพรวม บทเรียนมีคุณภาพในระดับดีมาก (4.26) และเมื่อพิจารณาคุณภาพรายประเด็น พบว่า ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 3 อันดับแรก คือ 1) ความเหมาะสมของกิจกรรมฝึกทักษะการเรียนรู้ (4.53)

2) ประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน (4.37) และ 3) ประโยชน์ต่องานวิชาการ (4.30) ส่วน ประเด็นของบทเรียนที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือ ความเหมาะสมของแบบฝึกหัด (4.03) และเมื่อแปลค่าเฉลี่ย ดังกล่าว เป็นระดับคุณภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด พบว่าบทเรียนมีคุณภาพและความเหมาะสมในระดับสูงทั้งใน ภาพรวมและรายประเด็นทุกด้าน

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงบทเรียนจากผู้เชี่ยวชาญ

การตรวจสอบเนื้อหาและความเหมาะสมของบทเรียน โดยผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษและการสอน ภาษาอังกฤษ จำนวน 5 คน โดยผู้เชี่ยวชาญทุกคนได้ตรวจสอบเนื้อหาและแก้ไขข้อผิดพลาดให้ รวมทั้งให้ ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุง ซึ่งข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข โดยสรุปมีดังนี้

1) ควรปรับหน่วยการเรียนรู้ (unit) ให้เพิ่มขึ้น เพื่อการแบ่งสัดส่วนเนื้อหาให้ชัดเจนมากขึ้น และปรับ บทให้เรียนย่อย (Lesson) ให้อยู่ในหน่วยการเรียนรู้ที่เหมาะสม

2) ควรตรวจสอบการใช้ภาษาอังกฤษในบทเรียน ได้แก่

(1) ความถูกต้องและเหมาะสมของคำศัพท์ที่ใช้ในบทเรียน เช่น การสะกดคำ การใช้คำศัพท์ที่มีความหมายคล้ายกัน การใช้คำศัพท์ที่เป็นตัวย่อ การใช้คำนามเอกพจน์และพหูพจน์ เป็นต้น

(2) ความถูกต้องของไวยากรณ์ภาษาอังกฤษ เช่น การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (Punctuation) การใช้ประโยคคำถาม (Why-question) เป็นต้น

3) ควรปรับปรุงรูปภาพประกอบเนื้อหาการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมขึ้น

4) ควรปรับจำนวนคำถามในแบบฝึกหัดให้เหมาะสมกับปริมาณเนื้อหา

ข้อเสนอแนะในการปรับปรุงบทเรียนจากครูและนักเรียน

จัดอบรมกิจกรรมส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี และการนำ บทเรียนฝึกภาคสนามโดยลงพื้นที่ปฏิบัติงานในแหล่งท่องเที่ยวที่อยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มแล้ว มี ข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงแก้ไข ดังนี้

1) ควรปรับปริมาณเนื้อหาและเลือกใช้ภาษาให้ง่ายขึ้นเพื่อความเหมาะสมกับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น

2) ควรเพิ่มเนื้อหาด้านวิถีชีวิต ประเพณีและอาหารท้องถิ่นในบทเรียนให้มีความหลากหลายมากขึ้น เช่น วิธีการทำอาหารท้องถิ่น ขั้นตอนการทำผ้าไหม การแสดงหรือการละเล่นที่นิยมเล่นในประเพณีต่างๆ เป็นต้น

3) ควรตรวจสอบความถูกต้องและความทันสมัยของข้อมูลที่นำมาจัดทำบทเรียน

4) ควรเพิ่มคำอธิบายคำศัพท์และวงศัพท์แทรกไว้ในเนื้อหาเป็นระยะ เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น

5) ควรปรับปริมาณแบบฝึกหัดให้น้อยลง

6) ควรเพิ่มแผนที่และบอกเส้นทางในการไปยังสถานที่ต่างๆ ที่กล่าวถึงในบทเรียน

7) ควรเพิ่มภาพประกอบในบทเรียนและตกแต่งรูปลักษณ์ของบทเรียนให้มีความน่าสนใจ

4.การจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

การจัดกิจกรรมส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวนี้เพื่อพัฒนาศักยภาพด้านภาษาอังกฤษโดยการให้บทเรียนภาษาอังกฤษที่พัฒนาขึ้นเพื่อพัฒนาทักษะด้านต่างๆ ได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน โครงสร้างทางหลักไวยากรณ์ รวมถึงการออกเสียงที่ถูกต้องชัดเจน นอกจากนี้กิจกรรมที่จัดขึ้นจะเป็นการกระตุ้นให้นักเรียนเกิดความตื่นตัวในการพัฒนาทักษะภาษาอังกฤษและให้นักเรียนมีความมั่นใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับนักท่องเที่ยวต่างประเทศได้อย่างถูกต้อง

ระยะเวลาดำเนินการระหว่างวันที่ 1-31 กรกฎาคม 2559 ในระหว่างงานเทศกาลแห่เทียนเข้าพรรษาของจังหวัดอุบลราชธานี โดยมีนักเรียนเข้าร่วมโครงการอบรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวจำนวน 28 คน เป็นนักเรียนจากโรงเรียนมัธยมศึกษาในอำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานีและมีบ้านเรือนอาศัยอยู่ใกล้เขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม

หลักสูตรการฝึกอบรม ได้แก่ บทเรียนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวในเรื่องดังต่อไปนี้

- 1) ด้านประวัติศาสตร์ของอำเภอโขงเจียม คือ เรื่องประวัติความเป็นมาของอำเภอโขงเจียม
- 2) ด้านประชากรคือเรื่อง ชนเผ่าดั้งเดิม
- 3) ด้านลักษณะภูมิศาสตร์กายภาพของอำเภอโขงเจียม คือ เรื่องที่ตั้งและอาณาเขต
- 4) ด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจทางธรรมชาติคือ เรื่องผาแต้ม

- 5) ด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นโบราณสถานคือ เรื่องภาพเขียนโบราณ
- 6) ด้านวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นคือ เรื่องพิธีกรรม
- 7) ด้านประเพณีในท้องถิ่นคือ เรื่องประเพณีแห่เทียนพรรษา
- 8) ด้านการละเล่นและการแสดงพื้นเมืองคือ เรื่องหมอลำ
- 9) ด้านสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกคือ เรื่องเครื่องจักสาน
- 10) ด้านอาหารพื้นเมืองคือ เรื่องส้มตำ
- 11) ด้านบริบทการสนทนาที่จำเป็นในการท่องเที่ยวคือ เรื่องการบอกเส้นทาง

โดยเน้นทักษะพื้นฐานด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน โครงสร้างทางหลักไวยากรณ์รวมถึงการออกเสียง ที่ถูกต้องและชัดเจน

วิธีดำเนินการ

แบ่งนักเรียนออกเป็น 2 กลุ่ม โดยอบรมในวันเสาร์และวันอาทิตย์ วันละ 6 ชั่วโมง ตั้งแต่เวลา 09.00 – 16.00 น.

ในการประเมินผลการฝึกอบรมได้สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการประเมินคือแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการอบรมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว

บทที่ 5

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การอภิปรายผลการวิจัย

จากการสำรวจความต้องการเชิงเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยว ในท้องถิ่นที่เป็นที่ต้องการของชุมชน จัดทำบทเรียน การประเมินคุณภาพจากผู้เชี่ยวชาญ การทดลองใช้เพื่อยืนยันความถูกต้องของข้อมูลจากชุมชน และประเมินคุณภาพจากนักศึกษา มีผลการวิจัยที่นำมาอภิปรายดังนี้

1) ความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวของนักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตแหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวมากที่สุด ใน 3 ลำดับแรกคือ ประวัติความเป็นมาของอำเภอโขงเจียม รองลงมาคือ เหตุการณ์ในประวัติศาสตร์และบุคคลสำคัญของอำเภอโขงเจียม ทั้งนี้เนื่องจาก นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษาอาศัยอยู่ในพื้นที่ของอำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี จึงมีความสนใจที่จะได้รู้เรื่องราวความเป็นมาของพื้นที่ที่เป็นภูมิลำเนาที่อยู่อาศัยของตนเอง ประกอบกับเอกสารที่ไดรวบรวมนี้อาจมีจำนวนน้อยมาก การติดตามข้อมูลข่าวสารไม่สามารถทำได้โดยสะดวกไม่ว่าจะเป็นสื่อสิ่งพิมพ์หรือสื่ออิเล็กทรอนิกส์ จึงทำให้ขาดข้อมูลข่าวสารในเรื่องเหล่านี้และมีความต้องการที่จะได้ศึกษา เนื่องจากหากมีนักท่องเที่ยวต่างประเทศเข้ามาในพื้นที่ก็จะต้องมีความสนใจในการซักถามเกี่ยวกับเรื่องประวัติความเป็นมาหรือเหตุการณ์สำคัญในอดีตเป็นอันดับต้นๆ ส่วนในด้านประชากรสนใจเนื้อหาเกี่ยวกับเรื่องชนเผ่าดั้งเดิม เนื่องจากพื้นที่ของอำเภอโขงเจียม มีชนเผ่าดั้งเดิมที่มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักคือชาวไทบุรี ซึ่งเป็นชนเผ่าที่ยังดำรงวิถีชีวิตตลอดจนการทำมาหากินและมีศิลปวัฒนธรรมเป็นของตนเอง จึงทำให้หัวข้อชนเผ่าดั้งเดิมเป็นที่สนใจของนักท่องเที่ยว ในด้านลักษณะทางภูมิศาสตร์กายภาพนักเรียนมีความสนใจในเรื่องที่ตั้งและอาณาเขตมากที่สุดเนื่องจาก พื้นที่อำเภอโขงเจียมเป็นพื้นที่ชายแดนที่มีอาณาเขตติดต่อกับประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ซึ่งสามารถเดินทางข้ามแดนได้โดยสะดวก โดยมีแม่น้ำโขงเป็นเส้นทางคมนาคมที่สำคัญ ส่วนสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจตามธรรมชาติที่ได้รับความนิยมมากคือ ผาแต้ม ผาชนะไดและเสาเฉลียง ทั้งนี้เนื่องจากเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่มีความสวยงามตามธรรมชาติที่แปลกตา ไม่เหมือนที่อื่นที่ใดในประเทศไทย ตลอดจนผาชนะไดที่มีชื่อเสียงและเป็นที่รู้จักกันดีในประเทศไทย เพราะเป็นหน้าผาที่อยู่ตะวันออกสุดของประเทศไทย เป็นสถานที่พระอาทิตย์ขึ้นก่อนใครในสยาม

ตลอดจนเสาเฉลียงก็มีความสวยงามคล้ายประติมากรรมทางธรรมชาติเป็นที่รู้จักกันไปทั่วโลก ด้านสถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นโบราณสถานคือภาพเขียนโบราณที่ผาแต้ม เนื่องจากเป็นภาพเขียนในสมัยก่อนประวัติศาสตร์และมีความสวยงามสะท้อนให้เห็นวิถีชีวิตของคนโบราณในยุคนั้นเป็นภาพเขียนที่มีชื่อเสียงเพราะมีการเผยแพร่ภาพเขียนดังกล่าวให้เป็นที่รู้จักไปทั่วโลก ด้านวิถีชีวิตของคนในท้องถิ่น นักเรียนมีความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาเกี่ยวกับพิธีกรรมของคนในท้องถิ่น ทั้งในเรื่องความเชื่อเกี่ยวกับบุญกรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่วนในด้านประเพณีในท้องถิ่นที่มีความต้องการเนื้อหาด้านภาษาอังกฤษมากที่สุดคือประเพณีแห่เทียนพรรษาเพราะเป็นประเพณีสำคัญของจังหวัดอุบลราชธานีและมีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักไปทั่วโลก เมื่อมีนักท่องเที่ยวต่างประเทศเข้ามาในพื้นที่นักเรียนก็จะต้องได้อธิบายเกี่ยวกับประเพณีแห่เทียนพรรษาเป็นส่วนใหญ่

ด้านการละเล่นและการแสดงพื้นเมือง นักเรียนในโรงเรียนมัธยมศึกษามีความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวในเรื่องนี้มากคือเรื่องหมอลำ เนื่องจากการละเล่นและการแสดงพื้นเมืองที่แพร่หลายในทุกพื้นที่ มีการแสดงตลอดทั้งปีและเป็นเอกลักษณ์การแสดงของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นการละเล่นที่สนุกสนานและประทับใจนักท่องเที่ยวที่ได้รับชม ส่วนในด้านสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกเรื่องที่มีความสนใจในลำดับแรกคือ เครื่องจักสาน เนื่องจากในพื้นที่แหล่งท่องเที่ยวอุทยานแห่งชาติผาแต้ม ชาวบ้านจะมีชื่อเสียงและมีความสามารถในการจักสาน โดยเฉพาะการจักสานกระติบข้าวที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เป็นเครื่องมือเครื่องใช้ในท้องถิ่นที่ใช้ในแทบทุกครัวเรือน เป็นภาชนะที่บรรจุข้าวเหนียวเพื่อใช้ในการชีวิตประจำวันและใช้รับรองแขกที่มาเยี่ยมบ้าน ดังนั้นนักเรียนจึงสนใจข้อมูลเรื่องการจักสานเป็นอันดับแรก เนื่องจากต้องใช้ในการอธิบายและให้รายละเอียดแก่นักท่องเที่ยว ส่วนอาหารพื้นบ้านเรื่องที่สนใจมากที่สุดคือส้มตำ เนื่องจากเป็นอาหารหลักที่นิยมรับประทานในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทยและชาวต่างประเทศก็รู้จักเป็นอย่างดี เป็นอาหารที่รู้จักกันอย่างกว้างขวาง นักท่องเที่ยวจึงชอบสอบถามข้อมูลในเรื่องนี้เสมอ นักเรียนจึงมีความสนใจในอาหารประเภทนี้เป็นอันดับแรก และในด้านบริบทการสนทนาที่จำเป็นในการท่องเที่ยว เรื่องที่มีความสนใจมากที่สุดคือ การบอกเส้นทาง เนื่องจากในพื้นที่ของอุทยานแห่งชาติผาแต้ม มีสถานที่ท่องเที่ยวสวยงามและมีชื่อเสียงอยู่จำนวนมากจึงทำให้การใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารในการบอกเส้นทางเป็นเรื่องที่จำเป็นและต้องใช้บ่อยประกอบกับต้องมีการอธิบายเกี่ยวกับการเดินทาง จึงเป็นเรื่องที่นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสนใจเป็นอันดับแรก

2) ความต้องการของเชิงเนื้อหาภาษาอังกฤษของนักเรียน

จากการสำรวจพบว่านักเรียนต้องการเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่น3 ลำดับแรก คือ 1) ผาแต้ม (ร้อยละ 75.38) 2) ที่ตั้งและอาณาเขต (ร้อยละ 72.31) และส่วนเนื้อหาที่

มีนักเรียนต้องการน้อยที่สุด คือ 1) พิธีกรรม (ร้อยละ 52.30) 2) ชนเผ่าดั้งเดิม (ร้อยละ 53.84) 3) ประวัติความเป็นมาของอำเภอโขงเจียม (ร้อยละ 55.38) ทั้งนี้เมื่อพิจารณาแล้วจะพบว่า ความต้องการเนื้อหาของบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว ที่นักเรียนต้องการในอันดับต้นๆ มีความสัมพันธ์กับผลการวิจัยในเรื่องความสนใจในการใช้ภาษาอังกฤษในแทบทุกเนื้อหา ทั้งนี้เนื่องจากเรื่องราวต่างๆทั้งในเรื่องผาแต้ม ที่ตั้งและอาณาเขตและเรื่องหมอลำนั้น นักเรียนก็มีความสนใจในเรื่องดังกล่าวในลำดับต้นๆ เช่นเดียวกัน โดยเฉพาะเรื่องผาแต้มซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวหลักที่นักท่องเที่ยวทุกคนต้องการเดินทางมาเที่ยวชม ความต้องการด้านเนื้อหาภาษาอังกฤษมีถึงร้อยละ 75.38 ซึ่งเป็นความต้องการที่ค่อนข้างสูง นอกจากนี้เรื่องของที่ตั้งและอาณาเขตก็มีความต้องการด้านเนื้อหาสูงถึงร้อยละ 72.31 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ที่ตั้งและอาณาเขตของอุทยานแห่งชาติผาแต้มนั้นมีความถี่สูงมากที่นักท่องเที่ยวจะทำการซักถามข้อมูลเพื่อประกอบการเดินทางท่องเที่ยว เนื่องจากมีที่ตั้งและอาณาเขตที่สามารถเดินทางท่องเที่ยวไปยังประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ประเทศกัมพูชาและประเทศเวียดนามต่อไปได้ นอกจากนี้ในเรื่องของหมอลำก็พบว่า นักเรียนมีความต้องการเนื้อหาภาษาอังกฤษในเรื่องนี้เพื่อนำไปใช้ในการแนะนำนักท่องเที่ยวในสัดส่วนที่สูงมากเช่นเดียวกันคือร้อยละ 68.46 ส่วนเนื้อหาที่นักเรียนต้องการน้อยที่สุดคือเรื่องพิธีกรรม ร้อยละ 52.30 ทั้งนี้เนื่องจาก เรื่องพิธีกรรมเป็นเรื่องที่ปรากฏอยู่เฉพาะในพื้นที่ที่เป็นถิ่นอาศัยของชนเผ่าดั้งเดิม และเป็นพิธีกรรมที่คนที่นี่อาศัยอยู่นอกพื้นที่ต้องทำความเข้าใจอย่างละเอียด จึงจะเข้าใจตรงกันกับชาวบ้านที่เป็นชนเผ่าดั้งเดิม จึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างยากในการที่จะอธิบายรายละเอียดเพราะการจะอธิบายและสื่อสารได้ตรงคือต้องมีความเข้าใจเป็นอย่างดีทั้งในกระบวนการของพิธีกรรมตลอดจนภาษาที่ใช้ ซึ่งเป็นภาษาของชาวไทบุรีที่ยากจะสื่อความหมายมาเป็นภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ จึงส่งผลให้นักเรียนมีความต้องการเนื้อหาในด้านนี้น้อยคือมีเพียงร้อยละ 53.84 และในลำดับสุดท้ายคือเรื่องประวัติความเป็นมาของอำเภอโขงเจียม มีความต้องการเพียงร้อยละ 55.38 ทั้งนี้ก็เนื่องจากพื้นที่ในแถบนี้มีประวัติความเป็นมาที่ยาวนาน แต่เป็นประวัติศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการตั้งถิ่นฐานของชนกลุ่มน้อยมากกว่าจะเป็นเรื่องวีรกรรมบุคคลสำคัญที่เกิดขึ้นเป็นที่รู้จักกันทั่วไปดังเช่นสถานที่ท่องเที่ยวด้านประวัติศาสตร์ จึงทำให้นักเรียนมีความต้องการเนื้อหาในด้านนี้น้อย

ข้อค้นพบดังที่กล่าวมานี้ บ่งชี้ว่านักเรียนต้องการมีความรู้เกี่ยวกับข้อมูลเท็จจริงของชุมชนที่มีความสำคัญต่อการสืบสานมรดกด้านทรัพยากรภูมิปัญญา วัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ของชุมชน สามารถทำหน้าที่เป็นเจ้าของชุมชนที่ดีในการต้อนรับแขกผู้มาเยือนด้วยการให้ข้อมูลที่ถูกต้อง โดยสามารถนำข้อมูลดังกล่าว เป็นความรู้ในการสนทนากับผู้มาเยือน ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ ซึ่งยังผลให้เป็นที่ยอมรับและมีชื่อเสียงในวงกว้าง ทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศ เป็นที่สังเกตว่า เนื้อหาที่นักเรียนต้องการมาก เป็นเนื้อหา

เกี่ยวกับการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารกับชาวต่างประเทศโดยเน้นการพูดคุยให้ข้อมูลเกี่ยวกับแหล่งทรัพยากรที่สวยงามและเป็นเอกลักษณ์ในท้องถิ่นเป็นทรัพยากรทางการท่องเที่ยว ที่เป็นที่สนใจของชาวไทยและชาวต่างชาติ และสามารถสร้างชื่อเสียงให้ชุมชนทั้งในอดีต และปัจจุบัน ส่วนเนื้อหาที่มีระดับความต้องการน้อย คือเนื้อหาที่เป็นความเชื่อ และยังเป็นประเด็นที่ยังไม่มีชาวต่างชาติมาซักถามพูดคุยด้วย โดยประเด็นที่มีความต้องการสูงเป็นประเด็นที่มีย่านท่องเที่ยวมาเยือนมาก และมีความจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษในการสนทนา

3) ด้านคุณภาพบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว

จากผลการวิจัยพบว่าการจัดกลุ่มบทเรียนเป็น 11 ประเด็นคือ 1) ประวัติศาสตร์ของอำเภอโขงเจียม คือ เรื่องประวัติความเป็นมาของอำเภอโขงเจียม 2) ประชากรคือเรื่องชนเผ่าดั้งเดิม 3) ลักษณะภูมิศาสตร์กายภาพของอำเภอโขงเจียมคือเรื่องที่ตั้งและอาณาเขต 4) สถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจทางธรรมชาติคือเรื่องผาแต้ม 5) สถานที่ท่องเที่ยวที่เป็นโบราณสถานคือภาพเขียนโบราณบนผาแต้ม 6) วิถีชีวิตของคนในท้องถิ่นคือเรื่องพิธีกรรม 7) ประเพณีในท้องถิ่นคือเรื่องประเพณีแห่เทียนเข้าพรรษา 8) การละเล่นและการแสดงพื้นเมืองคือเรื่อง หมอลำ 9) สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึกคือ เรื่องเครื่องจักสาน 10) อาหารพื้นเมืองคือเรื่อง ส้มตำ และ 11) บริบทการสนทนาที่จำเป็นในการท่องเที่ยวคือเรื่อง การบอกเส้นทาง ทั้งนี้เนื่องจาก เป็นบทเรียนที่ได้มาจากการศึกษาความสนใจและความต้องการของนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาที่สนใจและต้องการใช้เนื้อหาภาษาอังกฤษในเรื่องดังกล่าวเพื่อประโยชน์ทางการสื่อสารและการท่องเที่ยว จากเนื้อหาดังกล่าวจะเห็นได้ว่าเป็นเนื้อหาที่มีความเกี่ยวข้องกับการให้ข้อมูลข่าวสารแก่นักท่องเที่ยวต่างประเทศ ที่เข้ามาเที่ยวในแถบอุทยานแห่งชาติผาแต้มเป็นอย่างมาก เพราะจะเป็นเรื่องที่นักท่องเที่ยวให้ความสนใจในการซักถามและต้องการรายละเอียด โดยแต่ละเรื่องมีความสัมพันธ์กันทั้งในการศึกษาเกี่ยวกับความสนใจและความต้องการภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว เนื้อหาเหล่านี้มีความสัมพันธ์และเป็นไปในทิศทางเดียวกัน นอกจากนี้ในบทเรียนแต่ละด้านยังประกอบด้วยหลายขั้นตอนได้แก่ ขั้นตอนในการกำหนดวัตถุประสงค์การเรียนรู้ การสร้างเนื้อเรื่องที่ควรศึกษาในแต่ละหน่วย การคัดเลือกคำศัพท์ที่นักเรียนควรทราบจากเนื้อเรื่อง พร้อมทั้งให้ความหมายทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อเป็นส่วนช่วยทำให้เกิดความเข้าใจและให้เกิดความรู้เพิ่มเติมจากเนื้อเรื่อง การจัดทำแบบฝึกหัดและกิจกรรมเสริมทักษะตลอดจนการสรุปความคิดรวบยอดและสร้างแนวทางประเมินผลการเรียน

จากการประเมินคุณภาพ และความเหมาะสมของบทเรียน โดยภาพรวมพบว่า บทเรียนมีระดับคุณภาพและความเหมาะสมในระดับดีมาก และเมื่อพิจารณาคุณภาพรายประเด็น พบว่า ทุกบทเรียนมีค่าเฉลี่ย

สูงทุกด้าน ทั้งนี้เพราะบทเรียนดังกล่าวได้ทำการสำรวจความต้องการของนักเรียนวงกว้าง และนำปัญหาดังกล่าวมาจัดทำเป็นบทเรียน ที่เน้นเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นในการสื่อสาร และในการเรียบเรียงบทเรียน ได้เน้นการใช้ภาษาในเชิงให้ข้อเท็จจริง ไม่เป็นการแสดงความรู้สึกส่วนตัว โดยเน้นการให้ข้อมูลเบื้องต้นในบทอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนใช้เป็นข้อมูลประกอบการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารด้านการท่องเที่ยวในท้องถิ่น การใช้ภาษาในบทเรียน เน้นการใช้ ภาษาที่ใช้ถูกต้องตามหลักไวยากรณ์และเป็นภาษาที่เข้าใจง่าย ในกรณีที่ต้องใช้คำศัพท์ท้องถิ่น ได้มีการกำกับภาษาอังกฤษที่ใช้เทียบเคียงไว้ด้วย และมีตัวอย่างบทสนทนาในสถานการณ์ต่างๆ ที่เน้นความถูกต้องทั้งเชิงไวยากรณ์เนื้อหา และมารยาททางสังคม เพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกอย่างหลากหลาย ซึ่งข้อค้นพบดังกล่าวนี้ สอดคล้องกับ สมิตรา อังวัฒนกุล (2553 : 108-119) ที่กล่าวว่าในการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ควรเน้นความสามารถในการใช้ภาษาหรือตีความภาษาได้ถูกต้องเหมาะสม เมื่อมีการปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆในสังคม โดยความสามารถที่รู้ได้ว่าเมื่อไรควรจะทำอะไรกับใครที่ไหน และในลักษณะอย่างไรจากการเรียนรู้ ผู้เรียนจะสามารถใช้ภาษาเพื่อความหมายได้อย่างเหมาะสมกับสภาพสังคม และสอดคล้องกับ ประจบ ผลงาม (2544 : 15) ที่กล่าวว่า ภาษาอังกฤษที่ใช้ในธุรกิจการท่องเที่ยว มีลักษณะโครงสร้างทางที่เหมือนกันกับภาษาอังกฤษทั่วไป หากแต่ภาษาอังกฤษที่ใช้ในธุรกิจการท่องเที่ยวมีคำศัพท์และสำนวนเฉพาะสาขา (Technical term) อีกทั้งมีกลวิธีหรือลีลาในการใช้ภาษา(Tone หรือ Style) ของการพูดแต่ละคนที่อาจแตกต่างกันไปบ้าง ซึ่งคำศัพท์เฉพาะทางการท่องเที่ยว คือ กลุ่มคำที่นิยมใช้เฉพาะในธุรกิจการท่องเที่ยว ลักษณะของภาษาเพื่อการท่องเที่ยว ควรเป็นภาษาเชิงให้ข้อมูล

ข้อเสนอแนะ

1.ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1) ผู้บริหารควรเน้นให้ครูในสถานศึกษาได้จัดทำบทเรียนที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับท้องถิ่นในทุกรายวิชา เพื่อให้ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้สากลที่ได้มาประยุกต์ใช้กับองค์ความรู้ และความเป็นจริงในท้องถิ่น

2) ครูผู้ออกแบบหลักสูตรและจัดแผนการเรียนการสอนควรได้บรรจุสาระการเรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นในหลากหลายวิชา

3) ควรกำหนดเป็นนโยบายว่าครูและนักเรียนต้องนำองค์ความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นมาประยุกต์ใช้ในการเรียนการสอน

4) ในทุกรายวิชาอังกฤษ ควรกำหนดให้ผู้เรียนทุกคนจะต้องมีความสามารถในการแนะนำจุดเด่นต่างๆ เกี่ยวกับชุมชนเป็นภาษาอังกฤษได้

2. ข้อเสนอแนะต่อการเรียนการสอน

- 1) ครูควรเน้นให้นักเรียนได้ใช้ภาษาอังกฤษในบทเรียนอังกฤษในการเรียนให้มาก โดยฝึกสนทนาตามที่กำหนดในบทเรียนหลายๆ ครั้ง
- 2) ครูและนักเรียนควรได้ออกฝึกปฏิบัติในสถานที่จริงในชุมชนที่กำหนดไว้ในบทเรียน เพื่อให้ นักเรียนนักศึกษาได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงและนำไปใช้ในสถานการณ์จริงด้วย
- 3) ครูควรได้เพิ่มเติมความรู้ให้กับนักเรียน ด้านการใช้พจนานุกรม อังกฤษ การออกเสียงคำให้ถูกต้อง การใช้คำศัพท์เป็นภาษาท้องถิ่น ในการฝึกทักษะการอ่านในบทเรียน
- 4) นำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนเพื่อเสริมหลักสูตรหรือประกอบการเรียนรู้ตาม หลักสูตรทั้งหลักสูตรในโรงเรียนปกติหรือหลักสูตรที่อยู่ในโครงการ EP, MEP ให้ชัดเจนยิ่งขึ้น
- 5) หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำรูปแบบกิจกรรมส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว ได้แก่ การฝึกอบรม การลงปฏิบัติจริงในภาคสนาม การฝึกปฏิบัติจากบทเรียน ไปใช้เป็นหลักในการขับเคลื่อน กิจกรรมส่งเสริมการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต่อไป

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยต่อไป

- 1) ควรได้มีการทำการวิจัยต่อยอดจากการวิจัยนี้ โดยนำเนื้อหาไปจัดทำแผนการสอน สื่อการเรียนการสอน และนำเอกสารไปใช้ประกอบการเรียนการสอนด้วยกระบวนการเรียนการสอนภาษาอังกฤษแบบอื่นๆ ที่หลากหลาย และศึกษาผลสัมฤทธิ์ที่ได้จากการเรียนรู้จากการใช้แบบเรียนดังกล่าว
- 2) ควรมีการสำรวจความต้องการของชุมชน และจัดทำบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในพื้นที่ อื่นๆ
- 3) ควรมีการร่วมมือกับบุคคลในชุมชนในการสร้างบทเรียนทั้งวิชาภาษาอังกฤษและวิชาอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับคามยั่งยืนและความก้าวหน้าของชุมชน
- 4) ควรทำการวิจัยและพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษเกี่ยวกับชุมชนสำหรับผู้เรียนในหลากหลายระดับ การศึกษา

บรรณานุกรม

- กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น.(2550). กรุงเทพฯ: กระทรวงมหาดไทย.
- กฤษณา ยอดมงคลและคณะ. (2547) รายงานการวิจัยเรื่องการวิจัยและพัฒนาการเรียนรู้และครู
ภาษาอังกฤษเพื่อสนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยวท้องถิ่น กรณีศึกษาอุทยานแห่งชาติภูกระดึง.
เลย : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.
- กระทรวงวัฒนธรรม. (2555). อนุสัญญามรดกโลก. (ออนไลน์) 2555 (อ้างเมื่อ 15 กันยายน 2555) จาก
<http://www.thaiwhic.go.th/convention.aspx>
- กาญจนา ปราบพาล. (2532) .การทดสอบและการประเมินผลสำหรับครูสอนภาษา. กรุงเทพฯ:โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา ลิ้มแสงสุวรรณและศรีธยา ลิ้มแสงสุวรรณ. การท่องเที่ยวเชิงมรดกวัฒนธรรมอย่างยั่งยืน.
วารสาร Executive Journal. 139-146.
- การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2553). รายงานประจำปี 2552.(ออนไลน์) 2553 (อ้างเมื่อ 15 กันยายน
2555) จาก <http://thai.tourismthailand.org/about-tat/annual-report>
- กุลประภัสสร สิงห์ปุระอุดม. (2551) การศึกษาความต้องการเพื่อการพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมเรื่อง
บริหารจัดการการท่องเที่ยวสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. (ออนไลน์) 2551 (อ้างเมื่อ
2 สิงหาคม 2557) จาก <http://22tdc.thailis.or.th>
- จิรภัทร อัครเสนา. (2539). การสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจรรโลงวัฒนธรรมและส่งเสริมการ
ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ (ECO-TOURISM)ในจังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- นัยนา ทองศรีเกศ. (2548). ความพร้อมของวิทยาลัยครูกลุ่มภาคใต้ในการผลิตบุคลากรให้สอดคล้องกับ
ความต้องการทางธุรกิจท่องเที่ยวและโรงแรมภาคใต้. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- นงคราญ อนุกุล. (2538). การสร้างบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อจรรโลงวัฒนธรรมและส่งเสริมการท่องเที่ยว
เชิงอนุรักษ์ (ECO – TOURISM) ในจังหวัดมหาสารคามเน้นเนื้อหาด้านการแสดงหมอลำ
หมู่บ้านโนนค้อ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ประกอบ ผลงาม. (2544). รายงานการวิจัยเจตคติและความประทับใจของนักท่องเที่ยวชาวต่างประเทศ:
กรณีศึกษาในจังหวัดเลย. เลย: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏเลย.

- ผาณิต บุญยะวรรณะ.(2542).ความต้องการภาษาอังกฤษในธุรกิจการท่องเที่ยว.เชียงใหม่: ภาควิชาภาษาอังกฤษคณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- พิมพ์ชนก พุทธิยศ. (2555) การพัฒนาบทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับผู้ประกอบอาชีพนวดแผนไทย. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- วนิดา ดวงฤทธิ์. (2543). ผลของการใช้บทเรียนที่สร้างขึ้นตามความสนใจต่อการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- วรพร สุนทรวัฒน์ศิริ.(2543). การพัฒนาหลักสูตรการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารธุรกิจตามหลักการจัดการศึกษาแบบเน้นผลการเรียน สำหรับนักศึกษาสาขาบริหารธุรกิจวิชาเอกภาษาอังกฤษธุรกิจสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สายชล ดีประสิทธิ์.(2547).การวิเคราะห์หน้าที่ทางภาษาของสื่อสภาพจริงตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- สมิตรา อังวัฒนกุล.(2537).วิธีสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ.กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมิตรา อังวัฒนกุล.(2540). แนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษระดับมัธยมศึกษา.กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรุณีวิริยะจิตรา.(2532).การเรียนรู้การสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร.เชียงใหม่: คณะมนุษยศาสตร์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อจรรยา วงศ์โสธร.(2538). แนวการสร้างข้อสอบภาษา.กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอกอนงค์ปวง. (2550). การใช้กิจกรรมสถานการณ์จำลองเพื่อส่งเสริมความสามารถในการฟังพูดภาษาอังกฤษและแรงจูงใจของนักเรียนในระดับกำลังพัฒนา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อารีย์ จุ๋จ้อยเอี่ยม. (2547). การพัฒนาบทเรียนวิชาภาษาอังกฤษท่องเที่ยวสำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Butler, R. W. (1999). "Sustainable tourism-A state of the art review," *Tourism Geographies*. 1(1), 7-25.
- Bywater, M. (1993). "The Market for Cultural Tourism in Europe," *Travel and Tourism Analyst*. 6: 30-46.
- Cooper, C., Fletcher, J., Fyall, A., Gilbert, D. & Wanhill, S. (2008). *Tourism Principles and Practice*. 4th ed. Harlow, UK: FT Prentice-Hall.

- Garrod, B., & Fyall, A. (1998). "Beyond the rhetoric of sustainable tourism?," **Tourism Management, 19**(3):199-212.
- Goeldner, C. R., & Ritchie, J. R. B. (2009). **Tourism: Principles, Practices and Philosophies**. NY: John Wiley and Sons.
- Gowdy, J. (1999). *Economic Concepts of Sustainability: Relocating Economic Activity within Society & Environment*. Germany : Hamburger.
- Hutchinson, T. and A. Water.(1978). **English for Special Purposes a Case Study Approach**. London: Longman.
- Ismail, R. (2008). **Development of a normative model for cultural tourism on the Cape Flat** . Master's dissertation, Cape Peninsula University of Technology.
- Ivanovic, M. (2008). **Cultural Tourism**. Cape Town, South Africa: Juta & Company.
- Kwon, Y. (1999). *Opportunities to Gain Communicative Competence a Qualitative Study of Interaction Inside and Outside ESL Classroom (English as a Second Language)*. **Dissertation Abstract International** 60-3 A.237.
- Little, W.(1981). **Communicative Language Teaching: An Introduction**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Nunan, D.(1988). **Syllabus Design**.Oxford: Oxford University.
- Nzama, A.T, Magi, L. M., & Ngcobo, N. R. (2005). **Workbook-I Tourism Workbook for Educators: 2004 Curriculum Statement** Centre for Recreation & Tourism, UZ. and Tourism KwaZulu-Natal, University of Zululand.
- Smith, M. K. (2003). **Issues in Cultural Tourism Studies**. London: Routhledge.
- Swarbrooke, J. (1999). **Sustainable Tourism Management**. London: CABI.
- Theobald, W. F. (1994.). **Global Tourism: The Next Decade**. Oxford: Butterworth-Heinemann.
- United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization. (n.d.). *Convention Concerning the Protection of the World Cultural and Natural Heritage*. (online) (cited July 15, 2011) Available from: <http://whc.unesco.org/en/>

- Widdowson, H.G.(1979). **Explorations in Applied Linguistics**. 2 Vols. Oxford: Oxford University .
- World Tourism Organization. (2010). **Arrivals of non resident tourists/visitors, departures and tourism**. (online) (cited July 15, 2011) Available from: <http://unstats.un.org>
- Wurzbürger, R., Aagesen, T., Pattakos, A. & Pratt, S. (2009). **Creative Tourism: A Global Conversation: How to Provide Unique Creative Experiences for Travelers Worldwide**. Paper Presented at the 2008 Santa Fe & UNESCO International Conference on Creative Tourism in Santa Fe, New Mexico, USA.
- Ximba, E. Z. (2009). **Cultural and Heritage Tourism Development and Promotion in the Ndwedwe Municipal Area: perceived policy and practice** Master dissertation, University of Zululand). (online) September 15, 2012, from <http://uzspace.uzulu.ac.za/xmlui/bitstream/handle/10530/419/Cultural%20and%20heritage%20tourism.pdf?>

ภาคผนวก ก

บทเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและการท่องเที่ยว

Unit 1:History of Khong Chiam (ประวัติอำเภอโขงเจียม)

1. Objective: after having studied this, students will be able to give information to tourists on the history of Khong Chiam.

2. Reading Passage: read the passage given, and then do the exercise.

Khong Chiam is a long historical district. In 1821, it called Meuang Khong Chiam named by the king Rama II, the second reign of Rattanakosin. Meauang Khong Chiam was a colony of Meuang Nakorn Champasak at that time. Then, the King Rama III, he gave place to under control of Khemarat in 1828. In 1900, Meauang Khong Chiam was demoted to Khong Chiam district. After that, Meauang Khemarat was also demoted to Khemarat district. Khong Chima and Khemarat were under the rule of Ubon Ratchathani.

Khong Chiam District is subdivided into 5 sub-districts (tambon) and 54 villages (muban) ;

1. Khong Chiam District ; 14 villages
2. Huai Yang District; 11 villages
3. Na Pho Klang District; 10 villages
4. Nong Saeng Yai District; 9 villages
5. Huai Phai District; 10 villages

อำเภอโขงเจียม เป็นอำเภอที่มีประวัติความเป็นมาอันยาวนาน แต่เดิมนั้นอำเภอนี้ เป็นเมืองที่ชื่อว่า เมืองโขงเจียม ในสมัยรัชกาลที่ 2 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ พระองค์โปรดเกล้าให้ตั้งขึ้นเมื่อ พ.ศ.2364 ในตอนนั้น เมืองโขงเจียม ได้ขึ้นตรงต่อเมืองนครจำปาศักดิ์ และต่อมารัชกาลที่ 3 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ ได้โปรดเกล้าฯ ให้เมืองโขงเจียม มาขึ้นตรงต่อเมืองเขมราฐ ในปี พ.ศ. 2371 และในปี พ.ศ. 2443 เมืองโขงเจียมก็ได้ถูกลดฐานะลง ขึ้นตรงกับเมืองเขมราฐ จากนั้นอีกไม่นานเมืองเขมราฐได้ถูกลดฐานะจากเมืองเขมราฐ เป็นอำเภอเขมราฐขึ้นกับเมืองอุบลราชธานี จึงทำให้อำเภอโขงเจียมขึ้นตรงกับเมืองอุบลราชธานีด้วย ปัจจุบันอำเภอโขงเจียมแบ่งพื้นที่การปกครอง ออกเป็น 5 ตำบล 54 หมู่บ้าน ได้แก่

1. ตำบลโขงเจียม (Khong Chiam) มี 14 หมู่บ้าน
2. ตำบลห้วยยาง (Huai Yang) มี 11 หมู่บ้าน
3. ตำบลโพธิ์กลาง (Na Pho Klang) มี 10 หมู่บ้าน
4. ตำบลหนองแสงใหญ่ (Nong Saeng Yai) มี 9 หมู่บ้าน
5. ตำบลห้วยไผ่ (Huai Phai) มี 10 หมู่บ้าน

Conversation

- Nicha: What are you going to plan for your vacation?
- Max: I am going to Khong Chiam, Ubon Ratchathani.
- Sam: Are you interested in to join our trip?
- Nicha: Yes, I would love to.....but I will confirm you tomorrow.
- Max: Sure.
- Nicha: Why do you decide to go to Ubon Ratchathani?
- Sam: Because I have heard that there are many tourist attractions there. I searched for information, Khong Chiam is really good place for study about Thai history.
- Max: Khong Chiam is a big district. There are sub-districts (tambon) and 54 villages (muban).
- Nicha: It sounds good.
- Sam: Moreover, Meuang Khong Chiam was a colony of Meuang Nakorn Champasak in the past day.
- Max: Because of their long history, we have chosen to go there to learn and visit some our historic places.
- Nicha: I won't miss the trip. I will call you to confirm tonight, Max.
- Max: Alright.

3. Vocabulary

3.1 Meaning in Thai: students can practice finding the meaning of English words in a dictionary.

1. History	ประวัติศาสตร์
2. District	อำเภอ
3. Sub district	ตำบล
4. Colony	อาณานิคม
5. Control	ควบคุม
6. Demote	ลดชั้น
7. After that	หลังจากนั้น
8. Rule	กฎ
9. Village	หมู่บ้าน
10. Also	อีกด้วย

3.2 Meaning in English: students can practice finding the meaning of English words in English by using a dictionary.

1. Place (n.)	an area, town, building, etc
2. Reign (n.)	to be the king or queen of a country
3. History (n.)	past events considered together, especially events of a particular period, country, or subject:
4. Demote (v.)	to lower someone or something in rank or position
5. Colony (n.)	a country or area controlled politically by a more powerful country that is often far away
6. Rule (n.)	a period of time during which a particular person or group is in control of a country

7. Control (v.) to order, limit, or rule something, or someone's actions or behavior

8. District (n.) an area of a country or town that has fix

ed borders that are used for official purposes

9. Also (adv.) in addition

10. Village (n.) a group of houses and other buildings that is smaller than a town, usually in the countryside

3.3 LocalTerm

Mu Ban village

Tum Bon sub district

4. Structures

การใช้ Wh question ซึ่งประกอบด้วย what, where, which, when, why, who, how ในการถามข้อมูลต่างๆ

ตัวอย่างประโยค

1. Who named “Meuang Khongjiam”?
2. Where is Khong Chiam?
3. Have you ever been in Ubon Ratchathani?

5. Practice

5.1 Practice asking and giving information with a partner. Follow the example

Example 1

A: What did the king Rama III do in 1828?

B: He demoted Khong Chiam to be a colony of Meuang Nakorn Champassack.

A: Was Meuang Khongjiam a colony of Meuang Nakorn Champassack in the past time?

B: Yes, it was.

Example 2

A: When did Khong Chiam demote to a district?

B: In 1900.

A: How many sub districts are there in Khong Chiam?

B: There are 5 sub districts.

Practice this dialogue with your partner

James: Do you know Khong Chiam has a long history.

Sarah: No. Tell us now.

James: Originally, Khong Chiam was a colony of Champassack and Khammarat.
But finally, Khong Chiam becomes a district of Ubon Ratchathani.

Alice: Ha ha. It's very long story.

James: I have seen in a magazine this afternoon. But I can remember shortly.

Alice: I think every place has got their history.

Sarah: I agree.

James: I like to study about Thai history but it is really difficult to remember.

Alice: I think so.

5.2 Exercises

Exercises 1 Answer the following questions about the passages above.

1. What did the king Rama III do in 1828?

.....

2. When did Khong Chiam demote to a district?

.....

3. How many sub districts are there in Khong Chiam?

.....

4. Was Meauang Khongjiam a colony of Meuang Nakorn Champasak in the past time?

.....

Exercises 2 Matching the vocabulary in column A with its meaning in column B.

A

B

.....1. Also

a. ประวัติศาสตร์

.....2. Rule

b. หลังจากนั้น

.....3. Village

c. เคารพ

.....4. After that

d. อีกด้วย

.....5. Demote

e. กฎ

..... 6. Control

f. ตำบล

.....7. Colony

g. อาณานิคม

.....8. Sub district

h. หมู่บ้าน

.....9. District

i. ลดชั้น

.....10. History

j. อำเภอบ

Exercises 3 Match the word with its English equivalent meaning

A

.....1. Place

.....2. Reign

.....3. History

.....4. Demote

.....5. Colony

B

a. an area, town, building, etc

b. to be the king or queen of a country

c. to lower someone or something in rank or position

d. a country or area controlled politically by a more

powerful country that is often far away

e. past events considered together, especially events

of a particular period, country, or subject

Keys to the exercises

Exercises 1

1. What did the king Rama III do in 1828?

He demoted Khong Chiam to be a colony of Meuang Nakorn Champasak.

2. When did Khong Chiam demote to a district?

In 1900.

3. How many sub districts are there in Khong Chiam?

There are 5 sub districts.

4. Was Meuang Khongjiam a colony of Meuang Nakorn Champassack in the past time?

Exercises 2

A

.....d.....1. also

.....e.....2. rule

.....h.....3. village

.....b.....4. after that

.....i.....5. demote

.....i.....6. control

.....g.....7. colony

.....f.....8. sub district

.....j.....9. district

.....a.....10. history

B

a. ประวัติศาสตร์

b. หลังจากนั้น

c. เคารพ

d. อีกด้วย

e. กฎ

f. ตำบล

g. อาณานิคม

h. หมู่บ้าน

i. ลดชั้น

j. อำเภอ

Exercises 3

A

.....a...1. Place

.....b...2. Reign

.....e...3. History

.....c...4. Demote

.....d...5. Colony

B

a. an area, town, building, etc

b. to be the king or queen of a country

c. to lower someone or something in rank or position

d. a country or area controlled politically by a more powerful country that is often far away

e. past events considered together, especially events

Unit 2: The Tribe (ชนเผ่า)

1. Objective: after having studied this, students will be able to give information to tourists on the “The Tribe”.

2. Reading Passage: read the passage given, and then do the exercise.

The Thai Bru, an ethnic group, is located Ban Tha Long where is near the Pha-Taem national park. Originally, the Thai Bru lived in Champasak region of Laos and then moved across Mekong river to Thailand. The Thai Bru in Tha Long’s livelihoods is still like a former which extremely depends on the nature. They do farm, grow cassava, go fishing and gather of wild. Their part time jobs are weaving rice Kratib (a weaving bamboo box which can contains sticky rice). They communicate by using their own language “Thai Bru”, which only has only spoken language, no written language. In the present time, they live on the riverside of Mekong River, Wan Buek, Tha Long and Ban Nongkrok, Khongjiam, Ubon Ratchathani.

ชาวไทยบูร เป็นกลุ่มชาติพันธุ์หนึ่งที่อาศัยอยู่ใกล้เขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มในบ้านท่าล้ง ชาวไทยบูรเดิมอาศัยอยู่ในแคว้นจำปาสัก ประเทศลาว และได้อพยพครอบครัวข้ามแม่น้ำโขงมายังประเทศไทย ชาวไทยบูรที่บ้านท่าล้งนี้ ยังคงดำเนินชีวิตแบบดั้งเดิม มีการพึ่งพาธรรมชาติอยู่มาก มีการทำนาทำไร่มันสำปะหลัง หาปลา เก็บของป่า มีอาชีพเสริมคือ การสารกระบิข้าว ชาวบ้านท่าล้งใช้ภาษาบูรในการสื่อสาร ภาษาบูรจะมี

เฉพาะภาษาพูด ไม่มีภาษาเขียน ปัจจุบันชาวไทยรูอาศัยอยู่ริมแม่น้ำโขงที่บ้านเวินบัก บ้านท่าลั้งและบ้านหนองครก อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี

Conversation

At the airport in Ubon Ratchathani.

Max: Finally, we reach the destination safely.

Nicha: On the plane, I read a brochure about Thai Bru. It is quite interesting. I haven't known before that there was an ethnic group called Thai Bru.

Sam: What is it?

Nicha: The Thai Bru, an ethnic group, is located Ban Tha Long where is near the Pha-Taem national park. Originally, the Thai Bru lived in Champasak region of Laos and then moved across Mekong river to Thailand.

Max: Are there any Thai Bru people still there?

Nicha: Yes, of course. Nowaday, they are living around Pha-Taem national park where we plan to visit.

Sam: What language do they use?

Nicha: Let me read a second.....uhhhh.....They use the Thai Bru language. It only has only spoken language, no written language.

Max: What do they do?

Nicha: They do farm, grow cassava, go fishing and gather of wild. Their part time jobs are weaving rice Kratib.

Sam: I hope to see them there. I want to see how to make a Kratip.

Max: Taxi is coming. Let's go.

3. Vocabulary

3.1 Meaning in Thai: students can practice finding the meaning of English words in a dictionary.

1. Tribe	ชนเผ่า
2. Ethic	กลุ่มชาติพันธุ์
3. Region	แคว้น
4. Originally	โดยดั้งเดิม
5. National park	อุทยานแห่งชาติ
6. Move	ย้าย
7. Across	ตรงข้าม
8. Cassava	มันสำปะหลัง
9. Extremely	อย่างมาก
10. Riverside	ริมแม่น้ำ

3.2 Meaning in English: students can practice finding the meaning of English words in English by using a dictionary.

1. Weave (v.)	to form something from several different things or to combine several different things, in a complicated or skilled way:
2. Locate (v.)	to situate in a particular place
3. Wild (adj.)	(of an animal or plant) living or growing in the natural environment
4. Communicate (v.)	to share or exchange information, news, or ideas
5. Contain (v.)	to have something inside or include something as a part
6. Depend on (v.)	to trust someone or something

7. Gather (v.)	to bring together and take in from scattered places or sources
8. Across (adv.)	expressing movement over a place or region
9. Livelihood (n.)	the money people need to pay for food, a place to live, clothing, etc.
10. Former (adj.)	an earlier time

3.3. Local term

1. Kratip (กระต๊อบ)	a wooden weaving box
2. Mekhong (แม่น้ำโขง)	the name of the longest river in Thailand
3. Champasak (จำปาศักดิ์)	a region of Laos
4. Pha-Taem (ผาแต้ม)	a national park of Thailand

4. Structures

การใช้ Wh question ซึ่งประกอบด้วย what, where, which, when, why, who, how ในการถามข้อมูลต่างๆ

ตัวอย่างประโยค

1. What is the Thai Bru?
2. Where do they live?
3. What are their jobs?
4. How do they use kratip?

5. Practice

5.1 Practice asking and giving information with a partner. Follow the example

Example 1

A: What is the Thai Bru?

B: It is an ethnic group that lives near Pha Taem national park.

A: Which language do they communicate?

B: They speak Bru language. It is their own language.

Example 2

A: What do they do?

B: They do farm, grow cassava, go fishing and gather of wild.

A: Where do they live nowadays?

B: They live on the riverside of Mae Khong River, Wan Buek, Tha Long and Ban Nongkrok, Khongjiam, Ubon Ratchathani.

Practice this dialogue with your partner

Sarah: Hi James.

James: Hi Sarah.

Sarah: What are you planning for your vacations?

James: I haven't planned anything. Do you have any idea?

Sarah: Yes. I have planned that Alice and I will go to Ubon Ratchathani.

James: Are there anything interesting?

Sarah: Sure! We would like to visit "Thai Bru"

James: What is it?

Sarah: Thai Bru is an ethnic group that lives near Pha- Taem national park. Then we will go to Pha Taem national park. We can learn their traditional lives. It's quite interesting.

James: That's sound good! Anything else?

Sarah: Do you know there are many tourist attractions there. A lot of places, we can go.

James: Alright. I will make decision and tell you later.

Sarah: OK. Hope you go with us.

James: I hope that. Talk to you later. I have to go now.

Sarah: See you later.

5.2 Exercises

Exercises 1 Answer the following questions about the passages above.

1. What is the “Thai Bru”?

.....

2. Where did they live in the past time?

.....

3. What do they do?

.....

4. Which language do they use for communication?

.....

5. Where do they live in the present time?

Exercises 2 Matching the vocabulary in column A with its meaning in column B.

A

B

.....1. Tribe

a. แคว้น

.....2. Ethic

b. เคลื่อนย้าย

.....3. Region

c. ริมแม่น้ำ

.....4. Originally

d. กลุ่มชาติพันธุ์

.....5. National park

e. อุทยานแห่งชาติ

.....6. Move

f. โดยดั้งเดิม

.....7. Across

g. มั่นสำปะหลัง

.....8. Cassava

h. ตรงข้าม

.....9. Extremely

i. อย่างมาก

.....10. Riverside

j. ชนเผ่า

Exercises 3 Match the word with its English equivalent meaning

A

-1. Weave
-2. Locate
-3. Wild
-4. Communicate
-5. Contain

B

- a. to have something inside or
include something as a part
- b. to share or exchange information,
news, or ideas
- c. an animal or plant living or growing
in the natural environment
- d. to situate in a particular place
- e. to form something from several

Keys to the exercises

Exercises 1

1. What is the “Thai Bru”?

Thai Bru is an ethnic group.

2. Where did they live in the past time?

Thai Bru lived in Champassack region of Laos and then moved across Mekhong river to Thailand.

3. What do they do?

They do farm, grow cassava, go fishing and gather of wild.

4. Which language do they use for communication?

They use Bru language.

5. Where do they live in the present time?

They live on the riverside of Mekong River, Wan Buek, Tha Long and Ban Nongkrok, Khongjam, Ubon Ratchathani.

Exercises 2

A

.....j.....1. Tribe

.....d.....2. Ethic

.....a.....3. Region

.....f.....4. Originally

.....e.....5. National park

.....b.....6. Move

.....h.....7. Across

.....g.....8. Cassava

.....i.....9. Extremely

.....c.....10. Riverside

B

a. แคว้น

b. เคลื่อนย้าย

c. ริมแม่น้ำ

d. กลุ่มชาติพันธุ์

e. อุทยานแห่งชาติ

f. โดยดั้งเดิม

g. มั่นสำปะหลัง

h. ตรงข้าม

i. อย่างมาก

j. ชนเผ่า

Exercises 3

A

-e.....1. Weave
-d.....2. Locate
-c.....3. Wild
-b.....4. Communicate
-a.....5. Contain

B

- a. to have something inside or include something as a part
- b. to share or exchange information, news, or ideas
- c. an animal or plant living or growing in the natural environment
- d. to situate in a particular place
- e. to form something from several different things

Unit 3: Location and Territory of Khong Chiam (ที่ตั้งและอาณาเขตอำเภอโขงเจียม)

1. Objective: after having studied this, students will be able to give information to tourists on the “Location and Territory” of Khong Chiam.

2. Reading Passage: read the passage given, and then do the exercise.

Khong Chiam District is located in the east of Ubon Ratchathani. Neighboring districts is Si Mueang Mai in the north, Sirindhorn District in the south, and in the west borders on Pi boon Mungsahan and Si Mueang Mai. To the east across the Mekong River are the Laotian provinces of Salavan and Champasak. Geography of Khong Chiam is plains and low hills.

In the east, it borders Mekong river where is a branch with Mun River at Kong Chiam Temple (Ban Dan Kao temple) called “Two-color river” The color of Mekong river is opaque white and the color of Mun river is viridian. Sometimes it called “Khong Si Poon Mun Si Kram”

อำเภอโขงเจียม ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของจังหวัดอุบลราชธานี มีอาณาเขตดังต่อไปนี้ ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอศรีเมืองใหม่ ทิศตะวันออก ติดต่อกับแขวงสาละวัน และแขวงจำปาสัก (ประเทศลาว) ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอสรินธร ทิศตะวันตก ติดต่อกับอำเภอพิบูลมังสาหาร และอำเภอศรีเมืองใหม่ สภาพพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ราบ สลับกับโนน(เนิน) เตี้ยๆ โขงเจียมมีเขตแดนทางตะวันออกติดแม่น้ำโขง เป็นที่ซึ่งแม่น้ำมูลไหลลงมาบรรจบบริเวณท้ายวัดโขงเจียม (วัดบ้านด่านเก่า) บริเวณที่แม่น้ำทั้งสองสายมาจกดกัน ทำให้เกิดสภาพที่เรียกว่า น้ำสองสี โดยน้ำที่ไหลจากน้ำโขงจะมีสีขาวขุ่น ส่วนน้ำที่มาจากลำน้ำมูล มีลักษณะใสหรือสีเขียวอมฟ้าเล็กน้อย บางครั้งจะเรียกกันว่า “โขงสีปูน มูลสีคราม”

Conversation

On the taxi. The way to Khong Chiam.

Nicha: How long will we get to Khong Chiam?

Taxi driver: About 2 hours.

Max: Too far.

Sam: Let play something. We are going to visit Khong Chiam. Should we make some questions about the places. Can you ask us, Nicha?

Nicha: Sure. I have a brochure.

The first question is.....Which part of Ubon Ratchathani is Khong Chiam located?

Max: I know...I know.....It is located in the east of Ubon Ratchathani.

Nicha: Correct! One point for Max. Next.....There are two provinces of Laos where border

to Khong Chiam. Can you tell me what they are?

Sam: Salavan and Champasak..... Is it correct?

Nicha: Correct! How do you know?

Sam: I have read a brochure on the plane.

Nicha: One point for Sam.....Next question.....What is the two-color river?

Max: I know well. I have learned from Thai history last week. The two rivers, Mekong river and Mun River are anabranh. That makes two colors called “Khong Si Poon Mun Si Kram”

Nicha: How clever you are!!!! Max gets one point.

Sam: I won't play. I want to sleep right now. I know finally I am a loser.

Nicha and Max are laughing. They are taking a nap on the taxi.

3. Vocabulary

3.1 Meaning in Thai: students can practice finding the meaning of English words in a dictionary.

1. Location	ที่ตั้ง
2. East	ทิศตะวันออก
3. North	ทิศเหนือ
4. West	ทิศตะวันตก
5. South	ทิศใต้
6. Border	ชายแดน
7. Geography	ภูมิศาสตร์
8. Anabranch	สาขาธารน้ำที่แยกจากสายแม่น้ำและมาบรรจบกับสายแม่น้ำอีกสาย
9. Plain	ที่ราบ
10. Viridian	สีเขียวอมน้ำเงิน

3.2 Meaning in English: students can practice finding the meaning of English words in English by using a dictionary.

1. Sometimes (adv.)	on some occasions but not always or often
2. Neighboring (adj.)	next or near to each other
3. Hill (n.)	an area of land that is higher than the surrounding land
4. Border (n.)	the line that divides one country from another
5. Location (n.)	a place or position

6. Territory (n.)	land, or sometimes sea, that is considered as belonging to or connected with a particular country or person
7. Geography (n.)	the study of the systems and processes involved in the world's weather, mountains, seas, lakes, etc
8. Province (n.)	an area that is governed as part of a country or an empire

3.3. Local term

Khong Si Poon Mun Si Kram

โขงสีปูน มูลสีคราม

Mun river

แม่น้ำมูล

4. Structures

การใช้ Wh question ซึ่งประกอบด้วย what, where, which, when, why, who, how ในการถามข้อมูลต่างๆ

ตัวอย่างประโยค

1. What are the provinces of Laos that border to Khong Chiam?
2. What is the Geography of Khong Chiam ?
3. What is “two-color River”?

5. Practice

5.1 Practice asking and giving information with a partner. Follow the example

Example 1

A: What are the neighboring districts of Khong Chiam?

B: Si Mueang Mai in the north, Sirindhorn District in the south, and in the west borders on Piboon Mungsahan.

A: What are the two colors in the river we can see?

B: Opaque white and viridian.

Example 2

A: What is the name that local people call this two-color river?

B: “Khong Si Poon Mun Si Kram”

A: Where is the Mun and Mae Khong anabranch?

B: Khong Chiam temple.

Practice this dialogue with your partner

James: Who knows about neighboring districts of Khong Chiam?

Sarah: Yes, of course.

James: Let's play a game. I will ask you questions and you answer.

Sarah: Ok.

Alice: Ok.

James: What is the Neighboring districts in north of Khong Chiam?

Alice: Si Mueang Mai districts

James: Correct! What is the Neighboring districts in south of Khong Chiam?

Sarah: Sirindhorn District. It is very easy.

James: Right! And what about in east?

Sarah: To the east across the Mekong River are the Laotian provinces of Salavan and Champasak.

Alice: And Piboon Mungsahan in the west.

James: You are very clever.

Sarah: We all have studied since we were young.

Alice: Wow! Good boy.

5.2 Exercises

Exercises 1 Answer the following questions about the passages above.

1. What are the neighboring districts of Khong Chiam?

.....

2. What are the two colors in the river we can see?

.....

3. Where is the Mun and Mae Khong anabranch?

.....

4. What is the name that local people call this two-color river?

.....

Exercises 2 Matching the vocabulary in column A with its meaning in column B.

A

B

1. Geography	a. ทิศใต้
2. Viridian	b. สีเขียวอมน้ำเงิน
3. Border	c. ทิศตะวันออก
4. North	d. ชายแดน
5. Plain	e. ทิศเหนือ
6. Anabranh	f. ทิศตะวันตก
7. East	g. สาขาธารน้ำที่แยกจากสายแม่น้ำและมาบรรจบกับสายแม่น้ำอีกสาย
8. Location	h. ที่ราบ
9. West	i. ภูมิศาสตร์
10. South	j. ที่ตั้ง

Exercises 3 Match the word with its English equivalent meaning

A

B

1. Sometimes	a. a place or position
2. Neighboring	b. the line that divides one country
3. Hill	c. an area of land that is higher than the surrounding land
4. Border	d. next or near to each other from another
5. Location	e. on some occasions but not always or often

Keys to the exercises

Exercises 1

1. What are the neighboring districts of Khong Chiam?

Si Mueang Mai in the north, Sirindhorn District in the south and in the west borders on Piboon Mungsahan.

2. What are the two colors in the river we can see?

Opaque white and viridian

3. Where is the Mun and Mae Khong anabranch?

Khong Chiam temple.

4. What is the name that local people call this two-color river?

Khong Si Poon Mun Si Kram”

Exercises 2

A

.....i.....1. Geography

.....b.....2. Viridian

.....d.....3. Border

.....e.....4. North

.....h.....5. Plain

.....g.....6. Anabranch

.....c.....7. East

.....j.....8. Location

.....f.....9. West

.....a.....10. South

B

a. ทิศใต้

b. สีเขียวอมน้ำเงิน

c. ทิศตะวันออก

d. ชายแดน

e. ทิศเหนือ

f. ทิศตะวันตก

g. สาขาธารน้ำที่แยกจากสายแม่น้ำและมาบรรจบกับสายแม่น้ำอีกสาย

h. ที่ราบ

i. ภูมิศาสตร์

j. ที่ตั้ง

Exercises 3

A

...e.....1. Sometimes

...d.....2. Neighboring

...c.....3. Hill

...b.....4. Border

...a.....5. Location

B

a. a place or position

b. the line that divides one country

c. an area of land that is higher than the surrounding land

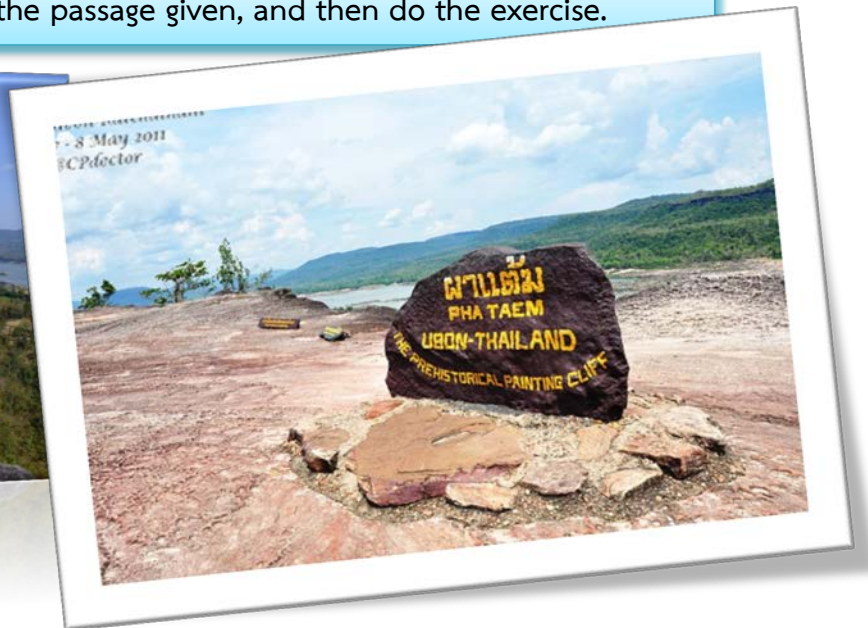
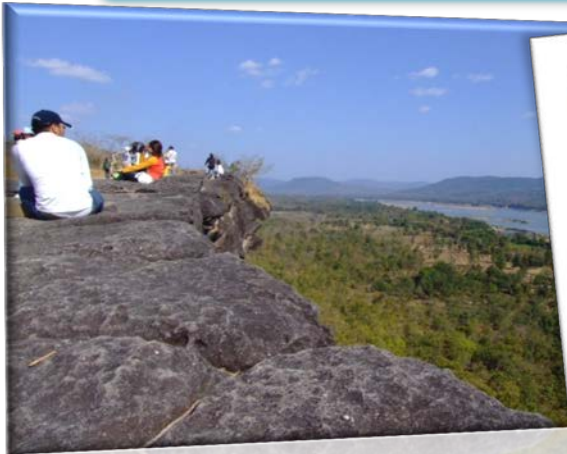
d. next or near to each other from another

e. on some occasions but not always or often

Unit 4: Pha Taem National Park (อุทยานแห่งชาติผาแต้ม)

1. Objective: after having studied this, students will be able to give information to tourists on Pha Taem National Park.

2. Reading Passage: read the passage given, and then do the exercise.

Pha Taem national park is in Ubon Ratchathani which is far about 95 kilometers covering the area of 140 square kilometers in Khong Chiam, Si Mueang Mai and Pho Sai . It was announced to be a national park on 31st of December, 1991. It is 74th national park of Thailand. This National Park features the plateaus, hills, deciduous dipterocarp forest, sheer cliffs resulted from the earthquakes, irregular shaped of sandstone which scattered around and the beautiful wild flowers growing among the rocky ground. It has a prominent feather of nature and also is the oldest community and civilization. The cliff paintings were found there and expected that they were around 3,000 years ago. There are many attraction places such as Sao Chaleng, Lan Hin Taek, Phu Pha Kham, Seang Chan waterfall, Soi Sawan waterfall, Pha Chana Dai, etc.

อุทยานแห่งชาติผาแต้มตั้งอยู่ที่จังหวัดอุบลราชธานี อยู่ห่างจากตัวเมืองอุบลราชธานีประมาณ 95 กิโลเมตร มีเนื้อที่ประมาณ 140 ตารางกิโลเมตร ในเขตอำเภอโขงเจียม อำเภอศรีเมืองใหม่ และอำเภอโพธิ์ไทร ได้รับ ประกาศเป็นอุทยานแห่งชาติ เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2534 นับเป็นอุทยานแห่งชาติ ลำดับที่ 74 ของ ประเทศไทย อุทยานแห่งชาติผาแต้ม มีลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบสูงและเนินเขา มีหน้าผาสูงชัน ซึ่งเกิดจากการแยกตัวของผิวโลก สภาพป่าโดยทั่วไปเป็นป่าเต็งรัง มีหินทรายลักษณะแปลกตา กระจายอยู่ทั่วบริเวณ เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่มีเอกลักษณ์ที่โดดเด่นด้านสภาพพื้นที่ทางธรรมชาติ และเป็นแหล่งอารยธรรมชุมชนเก่าแก่ที่สำคัญ เป็นสถานที่ค้นพบภาพเขียนสีโบราณอายุกว่า 3000 ปี มีสถานที่ท่องเที่ยวที่น่าสนใจ ได้แก่ เสาเฉลียง ลานหินแตก ภูผาขาม ภูพานาตาม น้ำตกแสงจันทร์ น้ำตกสร้อยสวรรค์ ผาชนะได เป็นต้น

Conversation

On the taxi. After they took a nap, they start talking about the tourist places.

Max: When will we reach Khong Chiam?

Taxi driver: Just 30 minutes.

Nicha: What will we be the first place?

Sam: Pha Taem.

Nicha: When was it announced to be a national park?

Sam: It was announced to be a national park on 31st of December, 1991. It is 74th national park of Thailand.

Max: This National Park features the plateaus, hills, deciduous dipterocarp forest, sheer cliffs resulted from the earthquakes, irregular shaped of sandstone which scattered around and the beautiful wild flowers growing among the rocky ground.

Nicha: Wow! I really want to see them. Are there any tourist attractions around there?

Taxi driver: Yes, there are many places such as Sao Chaleng, Lan Hin Taek, Phu Pha Kham, Seang Chan waterfall, Soi Sawan waterfall, Pha Chana Dai, etc.

Sam: A lot of places. Can we go everywhere?

Max: Haha!! We will try the best.

Taxi driver: Here is Pha Taem, your destination

Nicha: Finally, we are here, Pha Taem. Thank you, sir.

Taxi driver: You're welcome. Have a nice trip.

Sam,Max, Nicha: Thank you very much.

3. Vocabulary

3.1 Meaning in Thai: students can practice finding the meaning of English words in a dictionary.

1. Cover	ครอบคลุม
2. Far	ไกล
3. Announce	ประกาศ
4. Feature	ลักษณะ
5. Plateaus	ที่ราบ
6. Cliff	หน้าผา
7. Result	ผลลัพธ์
8. Sandstone	หินทราย
9. Earthquake	แผ่นดินไหว
10. Prominent	โดดเด่น

3.2 Meaning in English: students can practice finding the meaning of English words in English by using a dictionary.

1. Civilization (n.)	human society with its well-developed social organizations
2. Community (n.)	the people living in one particular area
3. Result (v.)	something that happens or exists because of something else
4. Irregular (adj.)	not according to usual rules or what is expected

5. Announce (v.)	to make something known or tell people about something officially
6. Earthquake (n.)	a sudden violent movement of the earth's surface, sometimes causing great damage
7. Deciduous (adj.)	A deciduous tree loses its leaves in autumn and grows new ones in the spring
8. Prominent (adj.)	very well-known and important
9. Attraction (n.)	something that makes people want to go to a place or do a particular thing
10. Expect (v.)	to think or believe something will happen

4. Structures

การใช้ Wh question ซึ่งประกอบด้วย what, where, which, when, why, who, how ในการถามข้อมูลต่างๆ

ตัวอย่างประโยค

1. When was Pha Taem announced to be a national park?
2. What are the features of Pha Taem national park?

5. Practice

5.1 Practice asking and giving information with a partner. Follow the example

Example

A: What did they find at Pha Taem?

B: They found the cliff paintings.

A: How many years of the cliff paintings?

B: They expected about 3,000 years ago.

A: Could you please suggest me other attraction places around there?

B: Yes, there are many attraction places such as Sao Chaleng, Lan Hin Taek, Phu Pha Kham, Seang Chan waterfall, Soi Sawan waterfall, Pha Chana Dai

Practice this dialogue with your partner

James: Which province you prefer the most if you have a chance to visit?

Where will you go?

Sarah: I will go...to....Ubonratchathani Province.

James: Why?

Sarah: Because I like Pha Taem National Park. I want to visit there and travel all parts of National Park .

Alice: For me, I would like to go to the temple near here name is Wat Pu-Prow.

James: OH!!! ...I know. It is very beautiful temple and it's one of Unseen in Thailand.

Alice: Alright. I think it's time to go to bed.

Sarah: Yes. We are so tired.

James: OK. Have a good dream.

5.2 Exercises

Exercises 1 Answer the following questions about the passages above.

1. When was Pha Taem announced to be a national park?

.....

2. What did they find at Pha Taem

.....

3. What are the features of Pha Taem national park?

.....

4. How many years of the cliff paintings?

.....

Exercises 2 Matching the vocabulary in column A with its meaning in column B.

A

B

1. Earthquake	a. ครอบครัว
2. Sandstone	b. ลักษณะ
3. Prominent	c. แผ่นดินไหว
4. Result	d. โดดเด่น
5. Cliff	e. ไกล
6. Plateaus	f. ประกาศ
7. Cover	g. หินทราย
8. Far	h. ที่ราบ
9. Announce	i. ผลลัพธ์
10. Feature	j. หน้าผา

Exercises 3 Match the word with its English equivalent meaning

A

B

1. Result	a. A deciduous tree loses its leaves in autumn and grows new ones in the spring
2. Irregular	b. not according to usual rules or what is expected
3. Announce	c. to make something known or tell people about something officially
4. Earthquake	d. a sudden violent movement of the earth's surface, sometimes causing great damage
5. Deciduous	e. something that happens or exists because of something else

Keys to the exercises

Exercises 1

1. When was Pha Taem announced to be a national park?

It was announced to be a national park on 31st of December, 1991

2. What did they find at Pha Taem

They found the cliff paintings.

3. What are the features of Pha Taem national park?

They are the plateaus, hills, deciduous dipterocarp forest, sheer cliffs resulted from the earthquakes.

4. How many years of the cliff paintings?

They expected about 3,000 years ago.

Exercises 2

A

.....c.....1. Earthquake

.....g.....2. Sandstone

.....d.....3 prominent

.....i.....4. Result

.....j.....5. Cliff

.....h..... 6. Plateaus

.....a.....7. Cover

.....e.....8. Far

.....f.....9. Announce

.....b.....10. Feature

B

a. ครอบครัว

b. ลักษณะ

c. แผ่นดินไหว

d. โตดเด่น

e. ไกล

f.ประกาศ

g. หินทราย

h.ที่ราบ

i. ผลลัพธ์

j. หน้าผา

Exercises 3

A

.....e.....1.Result

...b.....2.Irregular

...c.....3.Announce

...d.....4.Earthquake

...a.....5.Deciduous

B

a. A deciduous tree loses its leaves in autumn and grows new ones in the spring

b. not according to usual rules or what is expected

c. to make something known or tell people about something officially

d. a sudden violent movement of the earth's surface, sometimes causing great damage

e. something that happens or exists because of something else

Unit 5: Ancient Paintings(ภาพเขียนโบราณ)

1. Objective: after having studied this, students will be able to give information to tourists on the Ancient Paintings.

2. Reading Passage: read the passage given, and then do the exercise.

Surface of the cliffs are filled with numerous prehistoric cave paintings dated back 3,000-4,000 years ago that explores the traditional way of life of people who once lived here during the prehistoric days. Scenes in paintings include fishing, rice farming, human figures, animals, hands and geometric designs and Tum (an equipment for fishing of the Mae Khong's fishermen).

1. The first group of the painting (Pha Kham) it is color painting. It appears fish, four-leg animals but it is not clear whether they were elephant or not. The sizes of the paintings are different.
2. The second group of the painting (Pha Taem) There are more than 300 patterns including human, palms' human, animals both land and aquatic animals such as elephants, dogs, cows, tortoises, and fish. They used red color to paint on the cave.
3. The third group of painting (Ta Mon Lang) it is far from the second point about 700 meters which includes human, animals, paintings, lines patterns and palms' human, etc.

4. The fourth group of painting (Ta Mon Bon) it is far from the third place about 300 meters. Quite narrow and steep way is very dangerous. The paintings were appears on the rocks. The paintings are human, lines patterns and palms' human.

บริเวณด้านล่างของผาแต้ม มีภาพเขียนสีโบราณ สมัยก่อนประวัติศาสตร์ ปรากฏเรียงรายอยู่เป็นระยะ มีอายุไม่ต่ำกว่า 3000 - 4000 ปี ภาพเขียนจะอยู่บนผนังหน้าผายาวติดต่อกันประมาณ 180 เมตร มีภาพทั้งหมดประมาณ 300 ภาพ แบ่งเป็น 5 กลุ่มใหญ่ๆ คือ ภาพคนทำนา ภาพสัตว์ ภาพมือ ภาพลายเรขาคณิต และภาพตุ้ม (เครื่องมือจับปลาของชาวประมงริมโขง)

1. ภาพเขียนสี กลุ่มที่ 1 ที่ผาขาม เป็นกลุ่มภาพเขียนสีจุดแรก ภาพที่ปรากฏคือภาพปลา ภาพสัตว์ 4 ตัว ที่ค่อนข้างเลือนลางคือภาพช้าง ขนาดของภาพจะแตกต่างกัน
2. ภาพเขียนสี กลุ่มที่ 2 ที่ ผาแต้ม เป็นภาพเขียนสีกลุ่มใหญ่ มีหลากหลายแบบ ทั้ง ภาพคน สัตว์ และอื่นๆ กว่า 300 ภาพปะปนกัน ใช้สีแดงเป็นส่วนใหญ่ เป็นภาพของฝ่ามือมนุษย์ ภาพสัตว์ที่มีขนาดใหญ่ทั้งสัตว์บกและสัตว์น้ำ ภาพสัตว์บกเช่น ช้าง วัว สุนัข และภาพเขียนสีที่เป็นสัตว์น้ำเช่น เต่า หรือตะพาบ ปลาบึก
3. ภาพเขียนสี กลุ่มที่ 3 ถ้ำมรล่ง อยู่ ห่างจากจุดที่ 2 ประมาณ 700m ภาพในกลุ่มนี้ได้แก่ ภาพคน ภาพ สัตว์ เป็นต้น
4. ภาพเขียนสี กลุ่มที่ 4 ถ้ำมอนบน อยู่ห่างจาก ที่ 3 ประมาณ 300m แต่ทางเดินแคบและชัน ค่อนข้างอันตราย ภาพเขียนกลุ่มนี้ อยู่บนแนว ก้อนหิน มีภาพคน ภาพวาด ลายเส้น และภาพฝ่ามือ เป็นต้น

Conversation

During they are trekking around the Paha Taem.

Nicha: How wonderful they are!

Max: Yes. They are prehistoric cave paintings.

Sam: How long did they paint all of these?

Max: About 3,000-4,000 years ago.

Nicha: What were they shown about?

Max: They were shown the traditional way of life of people who once lived here during the prehistoric days. Scenes in paintings include fishing, rice farming, human figures, animals, hands and geometric designs and Tum.

Nicha: The ancient people were very smart.

- Max: If you notice that there are five groups of paintings.
- Sam: What are they?
- Max: The first group, it appears fish, four-leg animals. The second group, There are more than 300 patterns including human, palms' human, animals both land and aquatic animals. Next, includes human, animals, paintings, lines patterns and palms' human. Last, the paintings were appears on the rocks. The paintings are human, lines patterns and palms' human. Including four places of paintings are 180 meters long.
- Nicha: I think we should go to see them before dinner.
- Sam: I see.
- Max: Ok. Let's go. Tomorrow we will go to the most famous event of Ubon Ratchathani.

3. Vocabulary

3.1 Meaning in Thai: students can practice finding the meaning of English words in a dictionary.

1. Surface	พื้นผิว
2. Fill	เติม
3. Numerous	มากมาย
4. Prehistoric	ก่อนประวัติศาสตร์
5. Painting	ภาพวาด
6. Palm	ฝ่ามือ
7. Scene	ภาพ, เรื่องราว
8. Include	ประกอบด้วย
9. Geometric	เรขาคณิต
10. Figure	สัดส่วน รูปร่าง

3.2 Meaning in English: students can practice finding the meaning of English words in English by using a dictionary.

1. Appear (v.)	to start to be seen or to be present
2. Clear (adj.)	easy to understand, hear, read, or see
3. Explore (v.)	to search and discover (about something):
4. Equipment (n.)	the set of necessary tools, clothing, etc. for a particular purpose:
5. Figure (n.)	the shape of the human body, or a person
6. Scene (n.)	a view or picture of a place, event, or activity
7. Include (v.)	to contain something as a part of something else, or to make something part of something else:
8. Design (n.)	a drawing or set of drawings
9. Fill (v.)	to make or become full
10. Painting (n.)	a picture made using paint

3.3 Local Term

Tum (ตุ้ม) an equipment for fishing of the Mae Khong's fishermen

4. Structures

การใช้ Wh question ซึ่งประกอบด้วย what, where, which, when, why, who, how ในการถามข้อมูลต่างๆ

ตัวอย่างประโยค

1. What are the scenes shown?
2. How many groups of the cliff paintings that they found?

5. Practice

5.1 Practice asking and giving information with a partner. Follow the example

Example

A: What is the painting telling about?

B: It can tell how they lived in the past.

A: What did they paint?

B: They painted about fishing, animals, farming and geometric designs.

A: Do you think the paintings are important?

B: Yes. They are very important because they can tell us about the history of them.

Practice this dialogue with your partner

James: Welcome to Pha Taem national park?

Sarah: Can you tell me about Pha Taem?

James: Yes, of course.

Sarah: Back to back 3,000-4,000 years ago, the people once lived here they had painted their life style on the rock by using red color.

Alice: What did they paint?

James: Scenes in paintings include fishing, rice farming, human figures, animals, hands and geometric designs.

Alice: That sounds wonderful

Sarah: I really want to see them now.

James: Let's go.

5.2 Exercises

Exercises 1 Answer the following questions about the passages above.

1. When was Pha Taem announced to be a national park?

.....

2. What did they find at Pha Taem

.....

3. What are the features of Pha Taem national park?

.....

4. How many years of the cliff paintings?

.....

Exercises 2 Matching the vocabulary in column A with its meaning in column B.

A

B

1. Painting	a. ภาพวาด
2. Palm	b. ภาพ, เรื่องราว
3 figure	c. ประกอบด้วย
4. Scene	d. สัดส่วน รูปร่าง
5. Include	e. เรขาคณิต
6. Plateaus	f.ฝ่ามือ
7. Prehistoric	g. มากมาย
8. Surface	h.พื้นผิว
9. Numerous	i. ก่อนประวัติศาสตร์
10. Fill	j. เต็ม

Exercises 3 Match the word with its English equivalent meaning

A

B

1. scene	a. a drawing or set of drawings
2. include	b. a picture made using paint
3. design	c. a view or picture of a place, event, or activity
4. fill	d. to make or become full
5. painting	e. to contain something as a part of something else, or
to make something part of something else:

Keys to the exercises

Exercises 1

1. What are the scenes shown?

They show the traditional way of life of people who once lived here during the prehistoric days such as fishing, rice farming, human figures, animals, hands and geometric designs and Tum.

2. How many groups of the cliff paintings that they found?

There are four groups.

3. : What did they paint?

They painted about fishing, animals, farming and geometric designs.

4. Do you think the paintings are important?

Yes. They are very important because they can tell us about the history of them.

Exercises 2

A

.....a.....1. Painting

.....f.....2. Palm

.....d.....3 Figure

.....b.....4. Scene

.....c.....5. Include

.....e..... 6. Geometric

...i.....7. Prehistoric

.....h.....8. Surface

.....g.....9. Numerous

.....j.....10. Fill

B

a. ภาพวาด

b. ภาพ, เรือขุด

c. ประกอบด้วย

d. สัดส่วน รูปร่าง

e. เรขาคณิต

f. ฝ่ามือ

g. มากมาย

h. พื้นผิว

i. ก่อนประวัติศาสตร์

j. เต็ม

Exercises 3

A

.....c.....1. Scene

.....e.....2. Include

.....a.....3. Design

.....d.....4. Fill

.....b.....5. Painting

B

a. a drawing or set of drawings

b. a picture made using paint

c. a view or picture of a place, event, or activity

d. to make or become full

e. to contain something as a part of something else or
to make something part of something else:

Unit 6: Ceremony (พิธีกรรม)

1. Objective: after having studied this, students will be able to give information to tourists on the ceremony.

2. Reading Passage: read the passage given, and then do the exercise.

Rite

Local people who live near Pha Taem National park are Bru. This tribe usually colonizes near the forest and riverside of Mae Khong river both in Thailand and Laos. “Bru” is their language. They respect in ghosts; ghost of personal, ghost of family, ancestor spirits, spirit house, etc. which has different importance. The tribe has got a different tradition with others. For example; if a man wants to make a marriage proposal with a woman, the woman is not allowed to stay at her mother-in-law’s house all of her life and also cannot use personal belongings. Not only they believe in spirits, but they also have a strange thing in their houses. Their houses have 2-way stairs, one for go up and one for go down. If a man wants to talk with a woman but go up in a wrong way that means he has to talk about with her parents all night instead of talking with the woman.

ชนเผ่าพื้นเมืองคือชาวยุโรป อาศัยอยู่ในหมู่บ้านใกล้เขตอุทยานแห่งชาติผาแต้ม ชนกลุ่มนี้มักอาศัยอยู่ตามป่าเขาตามแนวริมฝั่งแม่น้ำโขงทั้งฝั่งไทยและฝั่งลาว มีภาษาพูดเป็นภาษาพูดของตนเอง ชนเผ่าชาวยุโรปนับถือผีสง่า มีทั้งผีประจำตัว ประจำครอบครัว ประจำตระกูล ประจำคุ้มและประจำหมู่บ้าน ซึ่งความสำคัญลดหลั่นตามฐานะของผี เป็นเผ่าที่จารีตแปลกไปจากกลุ่มอื่น เช่นถ้ามีลูกชายเมื่อไปขอหญิงแต่งงานเป็นสะใภ้ยอมไม่ให้สะใภ้ขึ้นบนบ้านของย่า (แม่ของสามี) ตลอดชีวิต ทั้งไม่ให้ใช้เครื่องใช้ส่วนตัวร่วมกัน นอกจากนั้นพิธีกรรมทาง

ไสยศาสตร์เกี่ยวกับภูตผีประจำตัว และบ้านมีบันได 2 ทางคือ ขึ้นด้านหนึ่งแล้วไปลงอีกด้านหนึ่ง ส่วนการไป
แ้วสาวบนบ้านของสาว หากขึ้นบันไดไม่ถูกต้องด้านแล้ว อาจต้องทนคุยกับพ่อแม่ของสาวตลอดคืนแทนที่จะได้คุย
กับลูกสาวตามปรารถนาเป็นต้น

Conversation

- Max: What do you think why many local people respect in ghost?
- Nicha: Because they want to have something that can motivate their will power.
- Sam: Maybe they just find something for making a rule in their community, making a good way for the locals, which can be done or cannot be done. Do you think that is there a ghost in this world?
- Max: I don't know.
- Nicha: I believe.
- Max: Why? Did you see it?
- Nicha: No. I heard that people here "Thai Bru" they believe in ghost. There are many kinds of ghosts that they respect. They believe that all good spirit will help them to have a good life if they respect them.
- Sam: Wow.
- Nicha: Moreover, they have many strange beliefs.
- Sam: What is it?
- Nicha: In their houses, they have to build two- ways stairs. One is for going up to the house and another is for going down.
- Max: For what?
- Nicha: When a man wants to talk with the woman who is staying of that house. If he goes up wrong stairs that means he has to sit and listen to her parents exclaim all night.
- Max: How strange!!
- Sam: I think it's a good way to select a man who will be her husband in the future.
- Nicha: I see.

3. Vocabulary

3.1 Meaning in Thai: students can practice finding the meaning of English words in a dictionary.

1. Rite	พิธี, พิธีกรรม
2. Colonize	ตั้งรกราก
3. Respect	เคารพ
4. Ghost	ผี , ผีसा่ง
5. Ancestor	บรรพบุรุษ
6. Spirit	วิญญาณ
7. Different	แตกต่าง
8. Importance	ความสำคัญ
9. Make a marriage proposal	สู่ขอ
10. Belonging	สิ่งของ

3.2 Meaning in English: students can practice finding the meaning of English words in English by using a dictionary.

1. Believe (v.)	to think that something is true, correct, or real
2. Strange (adj.)	unusual and unexpected,
3. Ghost (n.)	the spirit of a dead person
4. Respect (v.)	admiration felt or shown for someone or something that you believe has good ideas or qualities

5. Colonize (v.)	to send people to live in and govern another country
6. Rite (n.)	a set of fixed words and actions:
7. Ancestor (n.)	a person related to you who lived a long time ago
8. Allow (v.)	to give permission for someone to do something
9. Mother -in-law (n.)	the mother of your husband or wife
10. Importance (n.)	the quality of being important

4. Structures

การใช้ Wh question ซึ่งประกอบด้วย what, where, which, when, why, who, how ในการถามข้อมูลต่างๆ

ตัวอย่างประโยค

1. Do the Thai Bru usually live near the riverside and forest?
2. What do they respect?
3. Can the bride stay at her mother-in law's house?

5. Practice

5.1 Practice asking and giving information with a partner. Follow the example

Example 1

A: What do they believe in?

B: They believe in spirits.

A: In your opinion, why do they respect the ghosts?

B: I think, their lifestyle with the nature and also they inherit the belief from their ancestors.

Example 2

A: Why do they have 2 way stairs?

B: Because they are for going up and going down.

A: What does “to make a marriage proposal” mean?

B: When a man falls in love with a woman, his parents will go to the woman’s house and allow her parents.

Practice this dialogue with your partner

James: Do you think that is there a ghost in this world?

Sarah: I don’t know.

Alice: I believe.

Sarah: Why? Did you see it?

Alice: No. I heard that people here “Thai Bru” they believe in ghost. There are many kinds of ghosts that they respect. They believe that all good spirit will help them to have a good life if they respect them.

Sarah: Wow.

Alice: Moreover, they have many strange beliefs

James: What is it?

Alice: In their houses, they have to build two- ways stairs. One is for going up to the house and another is for going down.

James: Cool.

5.2 Exercises

Exercises 1 Answer the following questions about the passages above.

1. What do they believe in?

.....

2. In your opinion, why do they respect the ghosts?

.....

3. Why do they have 2 way stairs?

.....

4. What shouldn't the bride do after getting married?

.....

Exercises 2 Matching the vocabulary in column A with its meaning in column B.

A

B

.....1. Make a marriage proposal

a. พิธี, พิธีกรรม

.....2. Ghost

b. ตั้กราก

.....3. Colonize

c. เคารพ

.....4. Respect

d. ผี , ผีसा

.....5. Ancestor

e. สู่ขอ

..... 6. Importance

f.ความสำคัญ

.....7. Belonging

g. สิ่งของ

.....8. Spirit

h. แตกต่าง

.....9. Rite

i. วิญญาณ

.....10. Different

j. บรรพบุรุษ

Exercises 3 Match the word with its English equivalent meaning

A

B

.....1. Rite

a. the mother of your husband or wife

.....2. Importance

b. a set of fixed words and actions:

.....3. Ancestor

c. a person related to you who lived a long time ago

.....4. Allow

d. the quality of being important

.....5. Mother –in-law

e. to give permission for someone to do something

Keys to the exercises

Exercises 1

1. What do they believe in?

They believe in spirits

2. In your opinion, why do they respect the ghosts?

I think, their lifestyle involves with the nature and also they inherit the belief from their ancestors.

3. Why do they have 2 way stairs?

Because they are for going up and going down.

4. What shouldn't the bride do after getting married?

When a man falls in love with a woman, his parents will go to the woman's house and allow her parents.

Exercises 2

A

.....e.....1. Make a marriage proposal

.....d.....2. Ghost

.....b.....3. Colonize

.....c.....4. Respect

.....j.....5. Ancestor

.....f.....6. Importance

.....g.....7. Belonging

.....i.....8. Spirit

.....a.....9. Rite

.....h.....10. Different

B

a. พิธี, พิธีกรรม

b. ตั้งรกราก

c. เคารพ

d. ผี, ผีसा

e. สู่ขอ

f. ความสำคัญ

g. สิ่งของ

h. แตกต่าง

i. วิญญาณ

j. บรรพบุรุษ

Exercises 3

A

...b.....1. Rite

...d.....2. Importance

...c.....3. Ancestor

...e.....4. Allow

...a.....5. Mother -in-law

B

a. the mother of your husband or wife

b. a set of fixed words and actions:

c. a person related to you who lived a long time ago

d. the quality of being important

e. to give permission for someone to do something

Unit 7: Candle Festival (ประเพณีแห่เทียนพรรษา)

1. Objective: after having studied this, students will be able to give information to tourists on the Candle Festival.

2. Reading Passage: read the passage given, and then do the exercise.

Candle Festival is the important festival for Buddhists which is on the first day of the waxing moon of the eighth lunar month. The locals have made the enormous scale of candles and carve them beautifully and take them to the temples.

In Ubon Ratchathani, Candle Festival is the greatest of the traditional parading of candles, traditionally held annually around the mid of July. Because there is a beautiful parade, traditional Thai dance and candle competitions, a lot of tourists will usually visit this celebration.

In day past, they made small candles and swaddle their heads and offered the monks for using. Moreover, they offer Bath robes and many useful things that the monks can use during the rainy season at the temple.

ประเพณีแห่เทียนพรรษาเป็นประเพณีที่สำคัญของชาวพุทธศาสนา จัดขึ้นในวันเข้าพรรษา ซึ่งตรงกับวันขึ้น 15 ค่ำ เดือน 8 ชาวบ้านจะหล่อเทียนพรรษา แกะสลักเทียนให้สวยงาม แล้วนำไปถวายวัด จังหวัดอุบลราชธานีได้จัดประเพณีแห่เทียนพรรษาอย่างยิ่งใหญ่ มีการจัดขบวนแห่ฟ้อนรำที่สวยงาม และตกแต่งต้นเทียนด้วยการแกะสลักและการติดพิมพ์ จัดประกวดต้นเทียนแบบติดพิมพ์ และแบบแกะสลัก มีนักท่องเที่ยวมาเที่ยวจำนวนมากมาในแต่ละปี และจะจัดงานในช่วงเดือนกรกฎาคมของทุกปี อดีตชาวบ้านจะทำเทียนให้ยาวรอบศีรษะเพื่อนำไปถวายพระเพื่อไว้ใช้จุดบูชาในช่วงจำพรรษา นอกจากถวายเทียนพรรษาแล้วก็ยังมีการนำผ้าอาบน้ำฝนและเครื่องไทยทานเพื่อนำมาถวายพระสงฆ์

Conversation

At the candle festival.

Sam: What is this day?

Max: It is the first day of the waxing moon of the eighth lunar month. It normally occurs in July of every year. We call Candle Festival.

Nicha: It is a beautiful festival. I used to watch on TV.

Sam: What do they do on this day?

Max: The local people will make the enormous scale of candles and carve them beautifully and take them to the temples. On the way, to the temple, they will show the candles to the people. You see, there are many people join these festival including foreigners. They have girls showing beautiful Thai dance. It's really famous festival.

Nicha: Moreover, they offer bath robes and many useful things that the monks can use during the rainy season at the temple.

Sam: Let's come closer. I want to see the wonderful candles.

Max: Alright.

3. Vocabulary

3.1 Meaning in Thai: students can practice finding the meaning of English words in a dictionary.

1. Festival	เทศกาล
2. Important	สำคัญ
3. Annually	ทุกๆปี
4. Traditional	ที่เป็นประเพณี
5. Useful	ที่เป็นประโยชน์
6. Celebration	งานเฉลิมฉลอง
7. Competition	การแข่งขัน
8. Season	ฤดูกาล
9. Beautifully	อย่างสวยงาม
10. carve	แกะสลัก

3.2 Meaning in English: students can practice finding the meaning of English words in English by using a dictionary.

1. Festival (n.)	a special day or period, usually in memory of a religious event, with its own social activities, food, or ceremonies:
2. During (prep.)	from the beginning to the end of a particular period
3. Tourist (n.)	someone who visits a place for pleasure and interest, usually while on holiday
4. Carve (v.)	to make something by cutting into especially wood or stone, or to cut into the surface of stone, wood, etc.

5. Enormous (adj.)	extremely large
6. Parade (n.)	a large number of people walking or in vehicles, all going in the same direction, usually as part of a public celebration of something
7. Beautiful (adj.)	very attractive
8. Moreover (adv.)	also and more importantly
9. Annually (adv.)	once every year
10. Important (adj.)	necessary or of great value

4. Structures

การใช้ Wh question ซึ่งประกอบด้วย what, where, which, when, why, who, how ในการถามข้อมูลต่างๆ

ตัวอย่างประโยค

1. When does the candle festival occur?
2. What do they do on that day?
3. What kinds of things that people offer to the monks?

5. Practice

5.1 Practice asking and giving information with a partner. Follow the example

Example1

A: When does the candle festival occur?

B: It is on the first day of the waxing moon of the eighth lunar month.

A: Have you ever joined in this festival?

B: Yes, I have. / No, I haven't.

Example 2

A: Which season do the monks have to be at the temple?

B: In rainy season.

A: How long do the monks have to stay at the temple?

B: Three months.

Practice this dialogue with your partner

James: Sarah, do you know what are they doing over there?

Sarah: Well, I think there is a parade. Let's see closer.

James: Wow! What a beautiful candles!

Sarah: I know it is the candle festival. It held on Khao Punsu. It is on the first day of the waxing moon of the eighth lunar month.

Alice: Look at that. Many girls are doing Thai dance. It is very beautiful.

Sarah: I see. There is also candle competition.

Alice: Where are they taking the candles to?

Sarah: They are taking the enormous candles to the temple to offer the monks. The monks will stay at the temple all rainy season. So people will offer many things to the monks such as bathrobe, candles, and dried food.

James: Let's go and join the parade.

5.2 Exercises

Exercises 1 Answer the following questions about the passages above.

1. When does the candle festival occur?

.....

2. Where are they taking the candles to?

.....

3. Which season do the monks have to be at the temple?

.....

4. What do they do on that day?

.....

Exercises 2 Matching the vocabulary in column A with its meaning in column B.

A

.....1. Beautifully

.....2. Carve

.....3. Competition

.....4. Annually

.....5. Season

..... 6. Traditional

.....7. Useful

.....8. Important

.....9. Festival

.....10. Celebration

B

a. ทุกๆปี

b. อย่างสวยงาม

c. แกะสลัก

d. ที่เป็นประเพณี

e. งานเฉลิมฉลอง

f.ฤดูกาล

g. เทศกาล

h. ที่เป็นประโยชน์

i. สำคัญ

j. การแข่งขัน

Exercises 3 Match the word with its English equivalent meaning

A

B

1. Festival	a. someone who visits a place for pleasure and interest,
2. During	b. from the beginning to the end of a particular period
usually while on holiday
3. Tourist	c. a special day or period, usually in memory of a
religious event, with its own social activities, food, or
ceremonies
4. Carve	d. extremely large
5. Enormous	e. to make something by cutting into especially wood

Keys to the exercises

Exercises 1

1. When does the candle festival occur?

It occurs on the first day of the waxing moon of the eighth lunar month.

2. Where are they taking the candles to?

To the temple

3. Which season do the monks have to be at the temple?

Rainy season

4. What do they do on that day?

They have an enormous parade with big carving candles. They shows Thai dance and have candle competition.

Exercises 2

A

.....b.....1. Beautifully

.....c.....2. Carve

.....j.....3. Competition

.....a.....4. Annually

.....f.....5. Season

.....d..... 6. Traditional

.....h.....7. Useful

.....i.....8. Important

.....g.....9. Festival

.....e.....10. Celebration

B

a. ทุกๆปี

b. อย่างสวยงาม

c. แกะสลัก

d. ที่เป็นประเพณี

e. งานเฉลิมฉลอง

f. ฤดูกาล

g. เทศกาล

h. ที่เป็นประโยชน์

i. สำคัญ

j. การแข่งขัน

Exercises 3

A

...c.....1. Festival

...b.....2. During

...a.....3. Tourist

...e.....4. Carve

...d.....5. Enormous

B

a. someone who visits a place for pleasure and interest,

b. from the beginning to the end of a particular period
usually while on holiday

c. a special day or period, usually in memory of a
religious event, with its own social activities, food, or
ceremonies

d. extremely large

e. to make something by cutting into especially wood

Unit 8: Mor lam: Local performance (หมอลำ)

1. Objective: after having studied this, students will be able to give information to tourists on the Mor lam.

2. Reading Passage: read the passage given, and then do the exercise.

The folk play and local performance “Mor Lam”

Mor Lam is a kind of ancient song of Laos and northeastern of Thailand which can be divided into in various ways. For example, dividing by the melody; Lam Teah, Lam Klaon, lam Plean, and Lam Sing.

Mor Lam is a local performance which is continuously developed and has been admired all ages. To performance Mor lam, there will be a Mor lam, a Mor Kan. Mor Lam will act every performers in the play. Now a day, there are many Mor Lams about 10 up in each play called Lam Moo.

หมอลำเป็นรูปแบบของเพลงลาวโบราณในภาคอีสานของประเทศไทย สามารถแบ่งออกได้หลายอย่างตามลักษณะทำนองของการลำ เช่นลำเตี้ย ลำกลอน ลำเพลิน ลำซิ่ง เป็นต้น หมอลำนับเป็นการแสดงพื้นบ้านที่มีวิวัฒนาการอย่างต่อเนื่อง และได้รับความนิยมทุกยุคทุกสมัย การลำจะมีหมอลำ 1 คน หมอแคน 1 คน ผู้ลำสมมุติตนเป็นตัวละครทุกตัวในเรื่อง การลำได้วิวัฒนาการต่อไปอีก จากการลำ 2-3 คน กลายมาเป็นลำหลายๆคนคือประมาณ 10 คนขึ้นไป เรียกว่าการลำหมู่

Conversation

- Max: Do you know what kind of performance is the most famous of this place?
- Nicha: I don't know.
- Sam: Neither do I.
- Max: The most famous performance is called Mor Lam.
- Nicha: I see. I forgot it.
- Max: Do you like Mor Lam?
- Sam: Yes, I do. It is really fun.
- Nicha: I think so.
- Sam: I love northeastern tradition.
- Nicha: Do you know there are many kinds of Mor Lam?
- Sam: Really? I have never known before.
- Max: For example; Lam Teah, Lam Klaon, lam Plean, and Lam Sing. They depend on the melody.
- Sam: Wow! That sounds great!

3. Vocabulary

3.1 Meaning in Thai: students can practice finding the meaning of English words in a dictionary.

1. Kind	ชนิด
2. Ancient	โบราณ
3. Northeastern	ตะวันออกเฉียงเหนือ
4. Divide	แบ่ง

5. Melody	ทำนองเพลง
6. Local	พื้นบ้าน
7. Performance	การแสดง
8. Folk	พื้นบ้าน
9. Play	บทละคร
10. act	แสดง

3.2 Meaning in English: students can practice finding the meaning of English words in English by using a dictionary.

1. Performance (n.)	how well a person, machine, etc. does a piece of work or an activity
2. Continuously (adv.)	without a pause or interruption
3. Play (n.)	a piece of writing that is intended to be acted in a theatre or on radio or television
4. Admire (v.)	to find someone or something attractive and pleasant to look at
5. Develop (v.)	to grow or change into a more advanced
6. Divide (v.)	to (cause to) separate into parts or groups
7. Melody (n.)	a tune, often forming part of a larger piece of music
8. Performer (n.)	to do an action or piece of work

9. Local (adj.)

from, existing in, serving, or responsible for a small area, especially of a country:

10. Ancient (adj.)

from a long time ago

3.3 Local term

1. Mor Lam (หมอลำ)

2. Lam Teah (ลำเตี้ย)

3. Lam Klaon (ลำกลอน)

4. Lam Plean (ลำเพลิน)

5. Lam Sing (ลำซิ่ง)

kinds of Mor Lam

4. Structures

การใช้ Wh question ซึ่งประกอบด้วย what, where, which, when, why, who, how ในการถามข้อมูลต่างๆ

ตัวอย่างประโยค

1. What is Mor Lam?

2. Why the northeastern people like Mor Lam?

3. How many people are there in the Lam Moo?

5. Practice

5.1 Practice asking and giving information with a partner. Follow the example

Example 1

A: What is the Mor Lam?

B: Mor Lam is a kind of ancient song of Laos and northeastern of Thailand.

A: Do you like Mor Lam?

B: Yes, I do. I think it is fun.

Example 2

A: How many kinds of Mor Lam?

B: There are many kinds of Maw Lam such as Lam Teah, Lam Klaon, lam Plean, and Lam Sing.

A: How many people are there in the Lam Moo?

Practice this dialogue with your partner

Sarah: Do you like Mor Lam?

James: Yes, I do. It is really fun.

Sarah: I think so.

James: I love northeastern tradition.

Sarah: Do you know there are many kinds of Mor Lam?

James: Really? I have never known before.

Sarah: For example; Lam Teah, Lam Klaon, lam Plean, and Lam Sing. They depend on the melody.

James: Wow! That sounds great!

5.2 Exercises

Exercises 1 Answer the following questions about the passages above.

1. What is the Mor Lam?

.....

2. How many kinds of Mor Lam?

.....

3. Why the northeastern people like Mor Lam? (in your opinion)

.....

4. How many people are there in the Lam Moo?

.....

5. Who is Mor Kan?

.....

Exercises 2 Matching the vocabulary in column A with its meaning in column B.

A

.....1.divide

.....2.melody

.....3.act

.....4.local

.....5.play

..... 6.folk

.....7.performance

.....8.northeastern

.....9.kind

.....10.ancient

B

a. พี่บ้าน

b. โบราณ

c. บทละคร

d. ทำนองเพลง

e. พี่บ้าน

f. แสดง

g. แบ่ง

h. ชนิด

i. ตะวันออกเฉียงเหนือ

j. การแสดง

Exercises 3 Match the word with its English equivalent meaning

A

.....1. Divide (v.)

.....2. Melody (n.)

.....3. Performer (n.)

.....4. Local (adj.)

.....5. Ancient (adj.)

B

a. from a long time ago

b. from, existing in, serving, or responsible for

a small area, especially of a country

c. a tune, often forming part of a larger piece

of music to do an action or piece of work

d. to do an action or piece of work

e. to (cause to) separate into parts or groups

Keys to the exercises

Exercises 1

1. What is the Mor Lam?

Mor Lam is a kind of ancient song of Laos and northeastern of Thailand.

2. How many kinds of Mor Lam?

There are many kinds of Mor Lam such as Lam Teah, Lam Klaon, lam Plean, and Lam Sing.

3. Why the northeastern people like Mor Lam? (in your opinion)

Because it is fun. It has fun melody.

4. How many people are there in the Lam Moo?

There are 10 people up.

5. Who is Mor Kan?

A person who plays Kan.

Exercises 2

A

.....g.....1.divide

.....d.....2.melody

.....f.....3.act

.....a/e.....4.local

.....c.....5.play

.....a/e... 6.folk

.....j.....7.performance

.....i.....8.northeastern

.....h.....9.kind

.....b.....10.ancient

B

a. พื้นบ้าน

b. โบราณ

c. บทละคร

d. ทำนองเพลง

e. พื้นบ้าน

f. แสดง

g. แบ่ง

h. ชนิด

i. ตะวันออกเฉียงเหนือ

j. การแสดง

Exercises 3

A

.....e....1. Weave

.....d....2. Locate

.....c....3. Wild

.....b....4. Communicate

.....a....5. Contain

B

a. to have something inside or

include something as a part

b. to share or exchange information,

news, or ideas

c. an animal or plant living or growing

in the natural environment

d. to situate in a particular place

e. to form something from several

different things

Unit 9: Handicraft (เครื่องจักสาน)

1. Objective: after having studied this, students will be able to give information to tourists on “Handicraft”.

2. Reading Passage: read the passage given, and then do the exercise.

Tha Long, Haui Phai sub district, Khong Chiam district, the local people have got handicraft as their part time job. Handicraft especially to make rice kratips (a wooden box can contains sticky rice) inherited from their ancestors. At first they made the handicraft for using in their own family. Then, they made for exchange rice with their neighbors because there were a few areas for doing farm so they were lack of rice. Nowadays, they can develop until they can sell the tourists as a souvenir. Most of them do handicraft because of many materials such as bamboos and rattans. They can apply and create the rice kratip to have beautiful patterns. The handicraft costs 700-800 baht per each.

การจักสานเป็นอาชีพเสริมของชาวบ้าน ที่บ้านท่าล้ง ตำบลห้วยไผ่ อำเภอโขงเจียม เป็นหมู่บ้านเล็กๆ มีพื้นที่อยู่ใต้ภูเขา หน้าผาแต่่ม ชาวบ้านส่วนใหญ่มีอาชีพทำการประมง และทำการเกษตร ชาวบ้านท่าล้งมีวัฒนธรรมการจักสานมายาวนาน โดยมีการสืบทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่น โดยเฉพาะการสานกระติบข้าว ในช่วงแรกมีการจักสาน เพื่อใช้สอยในครัวเรือนเท่านั้น ต่อจากนั้นมีการจักสาน เพื่อนำไปแลกเปลี่ยนข้าว เพราะพื้นที่ทำนามีน้อย เกิดการขาดแคลนข้าว จึงจักสานกระติบข้าว เพื่อนำไปแลกข้าวจากหมู่บ้านอื่น ต่อมามีการพัฒนานำไปสู่การขายให้กับนักท่องเที่ยวนำไปเป็นของฝากได้ ชาวบ้านท่าล้งมีการสานกันเกือบทุกบ้าน เพราะในหมู่บ้านมีวัตถุดิบในการใช้จักสานจำนวนมาก เช่น ไม้ไผ่ หวาย ปัจจุบัน มีการประยุกต์การสานกระติบข้าวให้มีลวดลายสวยงาม และการสานปิ่นโต จากไม้ไผ่ จำหน่ายชิ้นละประมาณ 700 - 800 บาท

Conversation

Sam: Look that! What are those?

Max: They are Kratip.

Sam: What are for.....?

Max: They are for putting sticky rice to be still hot.

Nicha: Yes, because people here usually eat sticky rice. It tastes nice when it's hot.

Max: In the past, they made them for using in their houses but now they can sell as a souvenir.

Nicha: Handicraft is their part time job. They do in every house.

Sam: What a lovely kratip! Let's see.

Nicha: How much is it, auntie?

The seller: Six hundred baht.

Sam: It's quite expensive:

The seller: It's not expensive because there are many processes and many materials. We neatly make them with our hands and take many weeks to finish it.

Max: I see. It's not expensive. We should support and help the local people when we visit some place.

Nicha: I like this one. I will give my mother as a souvenir.

The seller: Thank you very much.

3. Vocabulary

3.1 Meaning in Thai: students can practice finding the meaning of English words in a dictionary.

1. Handicraft	งานหัตถกรรม งานฝีมือ
2. Especially	โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
3. Make	ทำ
4. Inherit	สืบทอด
5. First	อันดับแรก
6. Area	พื้นที่
7. Neighbor	เพื่อนบ้าน
8. Apply	ประยุกต์ใช้
9. Contain	บรรจุ
10. Sticky rice	ข้าวเหนียว

3.2 Meaning in English: students can practice finding the meaning of English words in English by using a dictionary.

1. Apply (v.)	to make use of something or use it for a practical purpose
2. Until (prep.)	up to (the time that)
3. Family (n.)	a group of people who are related to each other
4. Because (conj.)	for the reason that
5. Nowadays (adv.)	at the present time
6. Lack of (adj.)	not enough
7. Inherit (v.)	to receive money, a house, etc. from someone after they have died
8. Pattern (n.)	a particular way in which something is done, is organized, or happens
9. Especially (adv.)	very much; more than usual or more than other people or things
10. handicraft (n.)	a skilled activity in which something is made in a traditional way with the hands rather than being produced by machines in a factory, or an object made by such an activity

4. Structures

การใช้ Wh question ซึ่งประกอบด้วย what, where, which, when, why, who, how ในการถามข้อมูลต่างๆ

ตัวอย่างประโยค

1. What is kratip?
2. Why they have to exchange the kratip with their neighbors?

5. Practice

5.1 Practice asking and giving information with a partner. Follow the example

Example

A: What did they make Kratip for at the first time?

B: They used for using in their family.

A: And how about nowadays?

B: They made for selling as a souvenir.

A: How much is that?

B: It is 700-800 Baht per each.

Practice this dialogue with your partner

James: Look that! What are those?

Sarah: They are Kratip.

James: What are for.....?

Sarah: They are for putting sticky rice to be still hot.

Alice: Yes, because people here usually eat sticky rice. It tastes nice when it's hot.

Sarah: In the past, they made them for using in their houses but now they can sell as a souvenir.

Alice: Handicraft is their part time job. They do in every house.

James: What a lovely kratip! Let's see.

5.2 Exercises

Exercises 1 Answer the following questions about the passages above.

1. What is kratip?

.....

2. What did they make Kratip for at the first time?

.....

3. Why do they choose to make Kratip?

.....

4. What do you think? Why do they can sell Kratip?

.....

Exercises 2 Matching the vocabulary in column A with its meaning in column B.

A

B

..... 1. Handicraft

a. ข้าวเหนียว

.....2. Especially

b. ประยุกต์ใช้

.....3. Make

c. สืบทอด

.....4. Inherit

d. งานหัตถกรรม งานฝีมือ

.....5. First

e. เพื่อนบ้าน

.....6. Area

f. โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

.....7. Neighbor

g. อันดับแรก

.....8. Apply

h. ทำ

.....9. Contain

i. พื้นที่

.....10. Sticky rice

j. บรรจุ

Exercises 3 Match the word with its English equivalent meaning

A

B

1. Apply	a. at the present time
2. Until	b. for the reason that
3. Family	c. to make use of something or use it for a practical purpose
4. Because	d. up to (the time that)
5. Nowadays	e. a group of people who are related to each other

Keys to the exercises

Exercises 1

1. What is kratip?

A box was weaved from bamboo and can contain sticky rice.

2. What did they make Kratip for at the first time?

They used for using in their family.

3. Why do they choose to make Kratip?

Because there are many materials such as bamboos and rattans.

4. What do you think? Why do they can sell Kratip?

Because they can create it more beautiful and can be useful.

Exercises 2

A

...d.....1. Handicraft

...f.....2. Especially

...h.....3. Make

...c.....4. Inherit

...g.....5. First

...i.....6. Area

...e.....7. Neighbor

...b.....8. Apply

...j.....9. Contain

...a.....10. Sticky rice

B

a. ข้าวเหนียว

b. ประยุกต์ใช้

c. สืบทอด

d. งานหัตถกรรม งานฝีมือ

e. เพื่อนบ้าน

f. โดยเฉพาะอย่างยิ่ง

g. อันดับแรก

h. ทำ

i. พื้นที่

j. บรรจุ

Exercises 3

A

...c.....1. Apply

...d.....2. Until

...e.....3. Family

...b.....4. Because

...a.....5. Nowadays

B

a. at the present time

b. for the reason that

c. to make use of something or use it for a practical purpose

d. up to (the time that)

e. a group of people who are related to each other

Unit 10: The Local Food (อาหารพื้นเมือง)

1. Objective: after having studied this, students will be able to give information to tourists on “the Local food”.

2. Reading Passage: read the passage given, and then do the exercise.

There are several types of local food for people who living near Pha-Taem National Park for example Tam Mak Hoong, Kai Yang and Kem-Buk-Nut.

➤ Tam Mak Hoong (Papaya salad)

If coming from Isan you should be familiar with Som Tam. This fiery green papaya salad brings the signature sweet, sour, salty and hot signatures of the region. Tam Mak Hoong easily recognized by large mortar and pestles and bright red tomatoes. In the large mortar and pestle strips of green papaya are crunched together with a handful of basic ingredients including palm sugar, lime, fish sauce, peanuts and chillies. Other optional Thai ingredients include soft-shelled crab, pickled fish sauce (padek) and Makok a sour olive shaped berry. Eat with sticky rice.

➤ Kai Yang (Grilled chicken)

Kai Yang can be found at every street food area. It is the food of the most popular of the Thai people use to eat with sticky rice. It is a staple in Thailand's diet and a great option for the non-spicy food lover. For those with spicier cravings the accompanying sides of sweet or hot chili sauce. When travelling in Isan Kai Yang can be found everywhere.

➤ Kem-Buk-Nut (Salty pineapple)

Kem-Buk-Nut is an indigenous product of North Eastern part of Thailand. It is a well-known fermented fish product of Ubon Ratchathani province. Slightly differing in sensory attribute from other fish fermented products such as Nham-Pla, Pla-Ra, Pla-Jom, Kem-Buk-Nut has been described as salty. Quality of Kem-Buk-Nut was varied depending on manufactures. To make traditional Kem-Buk-Nut, fish fillet is cleaned, mixed with salt and kept overnight. Then the mixture was mixed with pineapple before packing in a crown cap glass bottle and then left to ferment spontaneously in a dark room for up to 2-3 months. Kem-Buk-Nut can cook more dishes such as simmer or stewed and use to eat with rice.

อาหารพื้นเมืองของชาวบ้านที่อาศัยอยู่ใกล้เขตอุทยานแห่งชาติผาแต้มมีหลายชนิดได้แก่ ส้มตำ ไก่ย่าง และเค็มบักนัด

ส้มตำ เป็นอาหารที่นำวิธีปรุงมาจากการทำตำส้ม ปรุงโดยนำมะละกอดิบที่สับแล้วหรือฝานหรือขูดเป็นเส้นมาตำในครก พร้อมด้วยวัตถุดิบอื่นๆคือ มะเขือเทศ มะเขือเปราะ พริกสดหรือพริกแห้ง ถั่วฝักยาว กระเทียม และปรุงรสด้วยน้ำปลา มะนาว น้ำตาล คำเรียกส้มตำในลาวคือ ตำหมากหุ่ง ส่วนในไทยเรียกส้มตำ

ไก่ย่าง เป็นอาหารยอดนิยมของคนไทย ใ้รับประทานกับข้าวเหนียว ไก่ย่างจะนิยมทำให้หนังกรอบ เนื้อนุ่มและมีความหอมจากเครื่องเทศนอกจากนี้อาจมีการปรุงรสเพิ่มเติม เช่น ทาไก่ด้วยขมิ้น หรือทำเป็นไก่ย่างน้ำผึ้ง เป็นต้น จุดเด่นของไก่ย่างคือ รสชาติอร่อย ไก่ย่างแล้วจะมีสีเหลือง กลิ่นหอมด้วยเครื่องหมัก อุปกรณ์

ที่ทำไก่อย่างมีเตาอย่างถ่าน ไม้สามง่าม ครก กาละมัง เชือกสำหรับมัด ส่วนผสมที่ใช้มีไก่สด กระเทียม พริกไทย เม็ดดำ น้ำปลาอย่างดี

เค็มบักนัด เป็นภูมิปัญญาพื้นบ้านในการถนอมอาหาร ในยามที่ปลาตาก โดยการดองเค็ม ใช้ส่วนผสมจากวัตถุดิบธรรมชาติที่ไร้สารเคมี ส่วนใหญ่จะเลือกใช้เนื้อปลาเทโพ หรือปลาสวายติดหนัง นำมาหั่นเป็นชิ้นบางๆ แล้วนำมาคลุกเคล้ากับเกลือ และเนื้อสับปะรดสุกที่สับละเอียดไว้ คลุกเคล้าส่วนผสมทุกอย่างให้เข้าเป็นเนื้อเดียวกัน แล้วบรรจุใส่ขวด ปิดฝาให้แน่น หมักดองเก็บไว้จนได้ระยะเวลาที่เหมาะสมก็นำมากินได้ ใช้ปรุงอาหารได้หลายประเภท เช่นหลนเค็มบักนัด ตุ่นเค็มบักนัด ใช้ทานกับข้าวสวยได้

Conversation

Nicha: I am very hungry. Let's go to the restaurant and eat something.

Max: What kind of food do you want to eat?

Sam: The local food?

Max: The local food? Let me think..... **Tam Mak Hoong, Kai Yang, and Kem-Buk-Nut.**

Nicha: What are they? I haven't heard before. I just know Kai Yang. It is grilled chicken.

Max: Tam mak Hoong is papaya salad or Som Tam. Laotians called Tam Mak Hoong. Thais call Som Tom.

Sam: I see. What about Kem-Buk-Nut?

Max: Kem-Buk-Nut is an indigenous product of North Eastern part of Thailand. It is a well-known fermented fish product of Ubon Ratchathani province.

Nicha: How to make Kem-Buk-Nut?

Max: To make traditional Kem-Buk-Nut, fish fillet is cleaned, mixed with salt and kept overnight. Then the mixture was mixed with pineapple before packing in a crown cap glass bottle and then left to ferment spontaneously in a dark room for up to 2-3 months.

Sam: What does it taste?

Max: Salty.

Nicha: You make my mouth watering. Hurry up. I can eat an elephant.

3. Vocabulary

3.1 Meaning in Thai: students can practice finding the meaning of English words in a dictionary.

1. Local ท้องถิ่น
2. Pestle สาก
3. Ingredient ส่วนผสม
4. Mixture การผสม
5. Traditional แบบดั้งเดิม
6. Fermented fish ปลา ร้า
7. Salty เค็ม
8. Manufacture การผลิต
9. Simmer หลน
10. Stew ตุ๋น

3.2 Meaning in English: students can practice finding the meaning of English words in English by using a dictionary.

1. Local (n.) a local person or thing, in particular
2. Pestle (n.) a heavy tool with a rounded end, used for crushing and grinding substances such as spices or drugs, typically in a mortar.
3. Ingredient(n.) any of the foods or substances that are combined to make a particular dish.
4. Mixture (n.) a substance made by mixing other substances together.
5. Traditional (adj.) existing in or as part of a tradition; long-established
6. Fermented fish(n.) fish preserved with salt

- 7. **Salty (adj.)** tasting of, containing, or preserved with salt.
- 8. **Manufacture (n.)** to use machines to make goods or materials, usually in large numbers
- 9. **Simmer (v.)** (of water or food) stay just below the boiling point while being heated.
- 10. **Stew (v.)** (with reference to meat, fruit, or other food) cook or be cooked slowly in liquid in a closed dish or pan.

4. Structures

การใช้ Wh question ซึ่งประกอบด้วย what, where, which, when, why, who, how ในการถามข้อมูลต่างๆ

ตัวอย่างประโยค

1. What is the Local food?
2. Where is the Local food?
3. When we eat the Local food?
4. How do they cook the Kem-Buk-Nut?
5. What is your favorite food?

5. Practice

5.1 Practice asking and giving information with a partner. Follow the example

Example1

A:What is your favorite food?

B:My favorite food is Som Tam.

A:How do they cook the Som Tam?

B: They cook in the large mortar and pestle strips of green papaya are crunched together with a handful of basic ingredients including palm sugar, lime, fish sauce, peanuts and chillies.

A: Why Som Tum is popular in Thailand?

B: Because it easy to eat and good for health.

Example2

A:What is theKem-Buk-Nut?

B: It is the indigenous product of North Eastern part of Thailand and made from fermented fish.

Practice this dialogue with your partner

Mike: Morning

Susan: Morning, how are you?

Mike: Great! What are you cooking today?

Susan: Oh, I cook Kai Yang for you today.

Mike: Really? I love to eat Kai Yang with sticky rice so much.

Susan: wait a moment. It will finish in 5 minutes.

Mike: Can we eat Kai Yang with chili sauce?

Susan: Sure, you can eat with chili sauce or tomato sauce.

Mike: Now we will enjoy eating!

5.2 Exercises

Exercises 1 Answer the following questions about the passages above.

1. What is the Local food?

.....

2. Where is the Kem-Buk-Nut?

.....

3. How we eat the Tam Mak Hoong?

.....

4. What is the Ingredient to make Kem-Buk-Nut?

.....

5. What is your favorite food?

.....

Exercises 2 Matching the vocabulary in column A with its meaning in column B.

A	B
.....1. ส่วนผสม	a.Fermented fish
.....2. แบบดั้งเดิม	b.Local
.....3. การผสม	c.Traditional
.....4. หลน	d.Simmer
.....5. ท้องถิ่น	e.Pestle
.....6. ปลาแร่	f.Stew
.....7. เค็ม	g.Salty
.....8. สาก	h.Manufacture
.....9. ตุ่น	i.Mixture
.....10.การผลิต	j.Ingredient

Exercises 3 Match the word with its English equivalent meaning

A

B

.....1. Pestle

a.existing in or as part of a tradition; long-established

.....2. Ingredient

b.fish preserved with salt

.....3. Fermented fish

c. a heavy tool with a rounded end

.....4. Manufacture

d.combined to make a particular dish

.....5. Traditional

e.to use machines to make goods or materials

Keys to the exercises

Exercises 1

1. What is the Local food?

It is the food that found and made from people who living in the special area

2. Where is the Kem-Buk-Nut?

In the North Eastern part of Thailand. It is a well-known fermented fish product of Ubon Ratchathani province.

3. How we eat the Tam Mak Hoong?

We can eat with sticky rice.

4. What is the Ingredient to make Kem-Buk-Nut?

It made from pineapple and fermented fish.

5. What is your favorite food?

It is a Kai Yang.

Exercises 2

A

.....j...1.ส่วนผสม

.....c...2.แบบดั้งเดิม

.....i...3.การผสม

.....d...4.หลน

.....b...5.ท้องถิ่น

.....a...6.ปลา

.....g...7.เค็ม

.....e...8.ซาก

.....f...9.ตุ๋น

.....h...10.การผลิต

B

a. Fermented fish

b. Local

c. Traditional

d. Simmer

e. Pestle

f. Stew

g. Salty

h. Manufacture

i. Mixture

j. Ingredient

Exercises 3

A

B

.....c.....1. Pestle

a. existing in or as part of a tradition; long-established

.....d.....2. Ingredient

b. fish preserved with salt

.....b.....3. Fermented fish

c. a heavy tool with a rounded end

.....e.....4. Manufacture

d. combined to make a particular dish

.....a.....5. Traditional

e. to use machines to make goods or materials

Unit 11: How to get there (การเดินทาง)

1. Objective: after having studied this, students will be able to give information to tourists about “How to get to Pha Taem National Park” .

2. Reading Passage: read the passage given, and then do the exercise.

To travel to Pha Team national park from Khong Chiam, you take highway no. 2134 and then 2112, turn right and go about 5 kilometers including about 18 kilometers from Khong Chiam. Some tourist attractions;

1. Sao Chaleung (เสาเฉลียง) is before reaching Pha Taem about 3 kilometers where situated Haui Phai, Khong Chiam district. Take highway no. 217 from Ubon Ratchathani to Phibunmangsan, and then take highway no. 2222. From Khong Chiam take highway no. 2134 around 5 kilometers, turn right to highway no. 2112 almost 9 kilometers. Turn right again to Pha Taem about 1.5 kilometers, you will reach Sao Chaleung.

2. Soi Sawan Waterfall (น้ำตกสร้อยสวรรค์) is on highway no. 2112 where is far from Khong Chiam about 30 kilometers, and far from the national park about 20 kilometers.

3. Saeng Chan waterfall (น้ำตกแสงจันทร์) is on highway no. 2112 where estimates far from Soi Sawan waterfall 13 kilometers. There are many flowers around there.

การเดินทางไปอุทยานแห่งชาติผาแต้ม จากอำเภอโขงเจียมใช้เส้นทาง 2134 ต่อด้วยเส้นทาง 2112 แล้วแยกขวาไปผาแต้มอีกราว 5 กิโลเมตร รวมระยะทางจากโขงเจียมประมาณ 18 กิโลเมตร สถานที่ที่น่าสนใจในอุทยานได้แก่

1.เสาเฉลียง อยู่ก่อนถึงผาแต้มประมาณ 3 กิโลเมตร ตั้งอยู่ที่ตำบลห้วยไผ่ อำเภอโขงเจียม การเดินทางใช้ทางหลวงหมายเลข 217 จากอุบลราชธานีไปอำเภอพิบูลมังสาหารแล้วใช้ทางหลวงหมายเลข 2222 ไปอำเภอโขงเจียม จากโขงเจียมใช้เส้นทางสาย 2134 ประมาณ 5 กิโลเมตร แยกขวาเข้าเส้นทางสาย 2112 อีกประมาณ 9 กิโลเมตร มีทางแยกขวาไปผาแต้ม จะถึงเสาเฉลียงประมาณ 1.5 กิโลเมตรก่อนถึงผาแต้ม

2.น้ำตกสร้อยสวรรค์ ตั้งอยู่บนทางหลวงหมายเลข 2112 ห่างจากตัวอำเภอโขงเจียมประมาณ 30 กิโลเมตร อยู่ห่างจากอุทยานแห่งชาติผาแต้มประมาณ 20 กิโลเมตร

3.น้ำตกแสงจันทร์ เดินทางตามทางหลวงหมายเลข 2112 ห่างจากน้ำตกสร้อยสวรรค์ประมาณ 13 กิโลเมตร บริเวณโดยรอบที่ดอกไม้ต่างๆมากมาย

Conversation

Sam: It is a terrible hot today.

Max: Where do you want to go?

Nicha: I want to go to Saeng Chan waterfall.

Max: Alright. We just take highway no. 2112. Go straight and turn left at the first intersection. About thirteen kilometers we will reach there. There are many flowers around there.

Nicha: On the way, can you stop at a gas station?

Sam : Sure.

Nicha: I am very hungry.

Max: I see. Sam, turn right at the corner. The gas station is about two hundred meters from here.

Sam: OK.

Nicha: Can we go to Sao Chaleung before going to Saeng Chan waterfall?

Max: Of course. It is far from here just three kilometers. But it is another way to go to the waterfall.

Sam: Just three kilometers. Go and see the Sao Chaleung first and then we will go back to the waterfall.

Nicha: Good idea. Thank you.

Max: Here we go.

3. Vocabulary

3.1 Meaning in Thai: students can practice finding the meaning of English words in a dictionary.

1. Travel	ท่องเที่ยว
2. Visit	เยี่ยมเยือน
3. Turn right	เลี้ยวขวา
4. Highway	ทางหลวง
5. From	จาก
6. Reach	ไปถึง
7. Waterfall	น้ำตก
8. Around	รอบๆ, ประมาณ
9. About	ประมาณ
10. Tourist attraction	สถานที่ท่องเที่ยว

3.2 Meaning in English: students can practice finding the meaning of English words in English by using a dictionary.

1. Waterfall (n.)	water, especially from a river or stream, dropping from a higher to a lower point
2. Around (prep.)	in a position or direction surrounding
3. Before (prep.)	at or during a time earlier than
4. Far (adv.)	from a great distance in space or time
5. Reach (v.)	to arrive at a place
6. Travel (v.)	to make a journey
7. Visit (v.)	to go to a place in order to look at it
8. Again (adv.)	one more time
9. Tourist (n.)	someone who visits a place for pleasure and interest
10. Then (adv.)	next or after that

4. Structures

การใช้ Wh question ซึ่งประกอบด้วย what, where, which, when, why, who, how ในการถามข้อมูลต่างๆ

ตัวอย่างประโยค

1. How can I get to Pha Taem national park?
2. Are there any interested places accepting Pha Taem national park?

5. Practice

5.1 Practice asking and giving information with a partner. Follow the example

Example

A: How can I go to Pha Taem national park?

B: You can go by car.

A: Can you tell me the way, please?

B: Yes. You take highway no. 2134 and then 2112, turn right and go about 5 kilometers including about 18 kilometers. And I would like to suggest you to stop by Sao Chaleung.

A: Where is it?

Practice this dialogue with your partner

James: It is a terrible hot today.

Sarah: Where do you want to go?

Alice: I want to go to Saeng Chan waterfall.

Sarah: Alright. We just take highway no. 2112. Go straight and turn left at the first intersection. About 13 kilometers we will reach there. There are many flowers around there.

Alice: On the way, can you stop at a gas station.

James: Sure.

Alice: I am very hungry.

Sarah: I see. James, turn right at the corner. The gas station is about 200 meters from here.

James: OK.

5.2 Exercises

Exercises 1 Answer the following questions about the passages above.

1. How can you go to Pha Taem national park?

.....

2. Can you tell me how to get there from Khong Chiam?

.....

3. Are there any tourist places around there?

.....

4. If you want to go to Sai Sawan waterfall, how will you go?

.....

Exercises 2 Matching the vocabulary in column A with its meaning in column B.

A

.....1. Travel

.....2. Visit

.....3. Turn right

.....4. Highway

.....5. From

.....6. Reach

.....7. Waterfall

.....8. Around

.....9. About

.....10. Tourist attraction

B

a. เยี่ยมเยือน

b. น้ำตก

c. ประมาณ

d. สถานที่ท่องเที่ยว

e. ไปถึง

f. ทางหลวง

g. เลี้ยวขวา

h. ท่องเที่ยว

i. จาก

j. รอบๆ, ประมาณ

Exercises 3 Match the word with its English equivalent meaning

A

B

.....1. Waterfall

a. from a great distance in space or time

.....2. Around

b. in a position or direction surrounding

.....3. Before

c. at or during a time earlier than

.....4. Far

d. to arrive at a place

.....5. Reach

e. water, especially from a river or stream, dropping from
a higher to a lower point

Keys to the exercises

Exercises 1

1. How can you go to Pha Taem national park?

By car.

2. Can you tell me how to get there from Khong Chiam?

You take highway no. 2134 and then 2112, turn right and go about 5 kilometers including about 18 kilometers.

3. Are there any tourist places around there?

Yes, there are Sao Chaleung, Soi Sawan, and Saeng Chan waterfalls.

4. If you want to go to Sai Sawan waterfall, how will you go?

You take highway no. 2112 where is far from Khong Chiam about 30 kilometers, and far from the national park about 20 kilometers.

Exercises 2

A

...h.....1. Travel

...a.....2. Visit

...g.....3. Turn right

...f.....4. Highway

...i.....5. From

...e.....6. Reach

...b.....7. Waterfall

...j.....8. Around

...c.....9. About

...d.....10. Tourist attraction

B

a. เยี่ยมเยือน

b. น้ำตก

c. ประมาณ

d. สถานที่ท่องเที่ยว

e. ไปถึง

f. ทางหลวง

g. เลี้ยวขวา

h. ท่องเที่ยว

i. จาก

j. รอบๆ, ประมาณ

Exercises 3

A

B

...e.....1. Waterfall

a. from a great distance in space or time

...b.....2. Around

b. in a position or direction surrounding

...c.....3. Before

c. at or during a time earlier than

...a.....4. Far

d. to arrive at a place

...d.....5. Reach

e. water, especially from a river or stream, dropping from

แบบตรวจสอบความเหมาะสมและการประเมินคุณภาพบทเรียน

รายการประเมิน			ระดับ		
	5	4	3	2	1
1) ความถูกต้องและชัดเจนของเนื้อหา และโครงสร้างบทเรียน 1.1 ความถูกต้องของการใช้ภาษาอังกฤษ 1.2 ความถูกต้องเชิงเนื้อหาทางการท่องเที่ยวในท้องถิ่น 1.3 ความเหมาะสมต่อการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 1.4 ความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ 1.5 การนำบทเรียนไปใช้ฝึกทักษะการสื่อสาร 1.6 การให้ผู้เรียนตรวจสอบความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเอง					
2) ความเหมาะสมของแบบฝึกหัด 2.1 ความสอดคล้องของแบบฝึกหัดกับมาตรฐานการเรียนรู้ 2.2 ความเหมาะสมของจำนวนข้อของแบบฝึกหัด 2.3 ความเหมาะสมกับผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น 2.4 ความสามารถในการประเมินความเข้าใจบทเรียนภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยวในท้องถิ่น 2.5 ความเหมาะสมของแบบฝึกหัดกับเนื้อหา 2.6 ความสามารถในการประเมินการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร					
3) ความเหมาะสมของกิจกรรมฝึกทักษะการเรียนรู้ 3.1 ความสอดคล้องของกิจกรรมกับเนื้อหาประจำบท 3.2 การเสริมสร้างความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นให้กับผู้เรียน 3.3 การเสริมสร้างทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 3.4 การเสริมสร้างทักษะการใช้ภาษาอังกฤษด้านการท่องเที่ยว 3.5 การเสริมสร้างผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ของผู้เรียน 3.6 การเป็นแนวทางในการฝึกทักษะการแสวงหาความรู้ใหม่					
4) ประโยชน์ต่องานวิชาการ 4.1 การเป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับท้องถิ่น					

รายการประเมิน			ระดับ		
	5	4	3	2	1
4.2 การเป็นฐานข้อมูลเพื่อการเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่น 4.3 ความเหมาะสมที่จะนำบทเรียนไปประกอบการเรียนการสอนในวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในหัวข้อที่เกี่ยวข้อง 4.4 ความเหมาะสมที่จะนำบทเรียนไปใช้ในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการท่องเที่ยวในท้องถิ่น 4.5 ความเหมาะสมในการพัฒนาคู่มือการจัดการเรียนรู้ในเนื้อหาต่างๆ ในบทเรียนต่อไป 4.6 ความเหมาะสมในการพัฒนาสื่อและนวัตกรรมเพื่อใช้ประกอบการเรียนรู้ในเนื้อหาต่างๆ ในบทเรียนต่อไป 5. ประโยชน์ต่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน 5.1 การนำเนื้อหาทางด้านการใช้ภาษาและสาระทางการท่องเที่ยวไปใช้ 5.2 กิจกรรมจากบทเรียนเกี่ยวกับวัฒนธรรมในท้องถิ่น 5.3 ความรู้จากบทเรียนเป็นแนวทางในการแนะนำผู้มาเยือน 5.4 ความรู้จากบทเรียนเป็นแนวทางในการประกอบธุรกิจด้านการท่องเที่ยวในท้องถิ่น 5.5 ความรู้จากบทเรียนเป็นแนวทางในการพัฒนาความสามารถด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารเกี่ยวกับ 5.6 การนำเนื้อหาทางด้านการใช้ภาษาไปใช้ปฏิบัติได้จริง					